ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

யதீந்த்ரப்ரவணரான மணவாளமாமுனிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஆர்த்தி பிரபந்தம்.

இதற்கு

விஶ்ருதவ்யாக்யாந சதுரரான

பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த

வ்யாக்யானமும் - பதவுரையும்

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபாபண்டிதரான

புதுப்பட்டு - திருவேங்கடாசாரியரால்

நன்றாகப் பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையாரால்

- ஸ்ரீநிகேதன முத்ராக்ஷரசாலையில்

அச்சிடப்பட்டது

விஜயகேதாரம்

காளயுக்தி ஸம்வத்ஸரம்

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபை (லிமிடெட்.)

இசசபையில தமிழலிபியில அசசிடட கரநதஙகள.

		ரூ அ ப
1	ராமசரமஶலோகம	0-1-6
2	பாரதாதி தனிஶலோகம	0-2-6
3	தவஷகரஶலோக டிபபணி	0-2-6
4	பராசரவிசிஷட பரமதாம சாஸதரம(தாதபாயஸஹிதம)	0-7-0
5	திருபபலலாணடு	0-7-6
6	பெரியாழவார திருமொழி ஸவயாகயாநம 1& 2 பதது	2-0-0
7	,, 3 to 5 ,,	3-5-0
8	திருசசநத விருததம-ஸவயாகயாநம	1-6-0
9	திருமாலை-ஸவயாகயாநம	0-14-0
10	திருபபளளியெழுசசி	0-3-0
11	அமலனாதிபிரான	0-7-6
12	பெரியதிருமொழி 1 முதல 3 பததுககள	2-9-0
13	,, 4 to 7	2-13-0
14	,, 8 to 11	2-10-0
15	திருககுறுநதாணடகம	0-2-6
16	திருநெடுநதாணடகம	1 0-0
17	முதல திருவநதாதி (அருமபத பரதிபதஸஹிதம)	0-9-0
18	இரணடாம திருவநதாதி	0-6-0
19	மூனறாம திருவநதாதி	0-6-0
20	நானமுகன திருவநதாதி	0-7-0
21	திருவிருததம (அருமபத பரதிபததாதபாயம)	1-14-0
22	திருவாசிரியம	0-3-0
23	பெரியதிருவநதாதி (பரதிபதஸஹிதம)	0-6 0
24	திருவெழுகூறறிருககை	0-3-0
25	சிறியதிருமடல	0 4-6
26	பெரிய திருமடல	0-5-0
27	இராமாநுச நூறறநதாதி (உரையுடன)	0-8-0
28	உபதேசரததினமாலை	1-0-0
29	திருவாயமொழி நூறறநதாதி	0-15-6
30	ஷணமததாஶரி	0-1-6
31	யதிதாமஸமுசசயம	0-9-0
32	ஸ்ரீவைஷணவ ஸமயாசார நிஷகாஷம	2-5 0
33	ஞானஸாரம-பரமேய ஸாரம ஸவயாகயாநம	0-8-0
34	ரஹஸயாததபரதீபிகையெனகிற பரகாலநலலான ரஹஸயம	1 3-6
35	ஆததிபிரபநத வயாகயாநம	0-6-0

மேலகணட கிரநதஙகளுககெலலாம பயிணடு சாரஜு பிரததியேகம

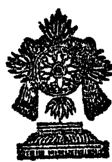
இபபடிககு,

ம. திருவேஙகடமுடையானையா,

காரயதாசி தனுதிகாரி,

நெ ௩௧, வெஙகடாசலமுதலி வீதி, சென்னை

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீஶைலேஶ தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணார்ணவம் |
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ||
லக்ஷ்மீநாத ஸமாரம்பாம் நாதயாமுந மத்யமாம் |
அஸ்மதாசார்ய பர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் ||

யோ நித்யமச்யுத பதாம்புஜ யுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாய மேநே |
அஸ்மத்குரோர் பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே ||

மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூதிஸ்
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் |
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா ||

பூதம் ஸரஶ்ச மஹதாஹ்வய பட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸார குலசேகர யோகிவாஹாந் |
பக்தாங்க்ரிரேணு பரகால யதீந்த்ர மிஶ்ராந்
ஸ்ரீமத் பராங்குஶ முநிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம் ||

ஸ்ரீமதாாததிபிரபநத தனியனகள்

தேனபயிலுநதாராளெதிராசனசேவடிமேல
தானபரமபததிதலையெடுதது—மாநதாக
குணவாக வாாததியுடனெணடமிழகளசெயதான
மணவாளமாமுனிவனவநது (க)

உரை —மணவாள மாமுனிவன = பெரிய ஜீயா, வநது= திருவவதரிதது, தேன=மகரநததததை, பயிலும=ஸரவியாநின்ற, தாரான=புஷபமாலையை தரிதத, எதிராசன = எமபெருமானாருடைய, சேவடிமேல = சிவநத திருவடித்தாமரைகளின விஷயமாய, தான= தனககு, பரமபததி= பரமபகதி, தலையெடுதது = தலையெடுபபதினாலே, மாநதாககு= அஜஞருககு, உணவாக=அறிவுவிளையும படியாக, (போகயமாக) ஆாததியுடன= பரீதிபுரஸ ஸரமான துககததோடு, ஒண=போகயமான, தமிழகள = திரவிடவாகயஙகளைக கூடடி, செயதான=ஆாததியெனகிற இபபிரபநததததையருளிச செயதனா

வமபவிழததாா வணமை மணவாளமாமுனிவன
அமபுவியிறகாலபொருநதாவாாததியினால—உமபாதொழும
விணணுலகிறசெலல விரைநதெதிராசனபதஙகள
நணணியுரைததானநமககு (உ)

உரை =வமபவிழ = அபபோதலாநத, தாா = புஷபமாலை யாலே அலஙகரிககபபடட, வணமை = ஔதாாய சீலரான, மணவாள மாமுனிவன = பெரியஜீயா, அம= அழகிய, புவியில = பூமியில, கால = திருவடிகள, பொருநதா=பொருநதாத, ஆாததியினால=துககததினால, உமபா=நிதயஸூரிகளாலே, தொழும=ஸேவிககபபடுகிற, விணணுலகில= பரமபததுககு, செலல=எழுநதருளும பொருடடு, விரைநது=தவரைபபடடு, எதிராசன = எமபெருமானாருடைய, பதஙகள=திருவடிகளை, நணணி= அதயவஸிதது, நமககு=அஸமதாதிகளுககு, உரைததான = அருளிசசெயதனா

ஜீயாதிருவடிகளேசரணம

இப பரபநதததுககு வயாகயானமருளிசசெயத பிளளைலோகஞஜீயா தனியன.

లోకాచార్యమునింవందే ధీశమాదిగుణార్ణవమ్ ।
తంశఠారిగురోశ్శిష్య మార్తివ్యాఖ్యాంకరోతియః ॥ (౧)

ఆర్తివ్యాఖ్యాంవరవరమునే రార్తబన్ధోర్మనోజ్ఞాం
లోకాచార్యోమునిరకృత సల్లోకమాహ్లాదయన్సః ।
ఆచార్యాణాంశఠరిపు కృతేరర్థనిర్వాహశక్తా
ప్రాచామ్పశ్చాద్భువిసు మతయోయంవదన్తిప్రకల్పమ్ ॥ (౨)

కాన్తోపయన్తృయమినో జగదార్యయోగి
వ్యాఖ్యాతృపారసనిధిః కృతిమార్త్యభిఖ్యాం ।
యంభూతలేనిగమశీర్షవిదోవదన్తి
కాన్తోపయన్తృయమినోపరంద్వితీయమ్ ॥ (౩)

லோகாசாரயமுநிமவநதே தீஶமாதிகுணாணவம ।
தமஶடாரிகுரோஶஶிஷய மாாததிவயாகயாமகரோதியஃ (க)

ஆாததிவயாகயாமவரவரமுநே ராாததபநதோாமநோஜஞாம
லோகாசாாயோமுநிரகருதஸலலோகமாஹலாதயநஸஃ ।
ஆசாாயாணாமஶடாரிபுகருதோராததநிாவாஹஶகதௌ
பராசாமபஶசாதபுவிஸுமதயோயமவதநதிபரகலபம ॥ (உ)

காநதோபயநதருயமிநோஜகதாாயயோகி
வயாகயாதருபாரஸநிதிஃகருதிமாாததயபிகயாம ।
யமபூதலே நிகமஶீாஷவிதோவதநதி
காநதோபயநதருயமிநோவதாரமதவிதீயம ॥ (௩)

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஜீயா திருவடிகளேஶரணம்.

ஸ்ரீமதார்த்திபிரபந்த வியாக்யானம்.

அவதாரிகை.

ஸ்ரீய:பதியான ஸாவேஶவரன திருமாலடியாாகளெனறு தமேக நிருபணீயரான தனனடியாாகக ஸவபாாபதியைபபணணிககொடுப பதுபராபயருசியைப பிறபபிககுமிறறு அநத பராபயருசிதானபர பகதி பரஜஞான பரமபகதிரூபையாயிறே பரிணமிபபது அபபடிப படட பகதியையாயிறறு ஆழவாருககுத திருமேனியோடே உண டாககி அஙகீகரிததது அததைபபறற (க) “மயாவறமதிநலமருளி னன”, (உ)“அவாவறறுவீடுபெறற”எனறு மருளிசசெயததா அது தான இவா ஸமபநதமடியாக வெலலாருககும பராபதிககுமுனனே விததிககுமபடியாயிருககும ததவிதயாதததமாக (ந) “భగవన్భక్తి మపి ప్రయచ్ఛ మే-பகவநபகதிமபிபரயசசமே”, (ச) “పరభక్తియుక్తం మాం కురుష్వ-பரபகதியுகதமமாமகுருஷவ” எனறிறே, ஆசாாயாகள அாத திததருளிறறு அபபடி, ஸவாபிலஷிததததை அாததிததுபபெறறு கருதாாததராய (ரு) “கரைகணடோா” எனறு முகதராயசசொல லபபடுகிற பராஙகுஶபாகாலாதிகளோடே ஒருகோவையாகவெழுந தருளியிருபபாராய, பினபும, ருசியுடையோரெலலாாககும ஆஶர யணீயராகைககாக, ஸவாவதாரஸதலாதிகளிலும அாசசாருபியா யெழுநதருளியிருககிற, எமபெருமானாா திருவடிகளிலே, தமமு டைய வாசாாயரான பிளளையெபபடியெணணித தமமை அஙகுத தைககு அநயாாஹராமபடி, அறவிலைசெயதுகொடுததது, ததவிஷய பாாவணயததையும, ஜஙிபபிததருளினரோ? தாமுமபபடியே நிர வதிகவயாமோஹததையுடையராய, (கு) “కృష్ణతృష్ణాతత్త్వమ్-கருஷண கருஷணாததவம”, எனறுமாபோலே, “யதீநதரபரவணா” எனறு

(க) தி வாய-க-க-க (உ) தி-வாய-க0-க0-கக (ந) ஸதோ-ரதந-
(ச) ஶரணாகதிகதயம (ரு) தி-வாய-அ ந க0 (கு) பராஙகுஶாஷடகம

தத்தேகநிரூபணீயராம்படியான ஜீயரும், (௧) ' பாலேபோல்சீரில்பழு த்தொழிந்தேன்" என்கிறபடியே (௨) ' நையுமனமுன்குணங்களை யுன்னி" என்று அவருடைய கல்யாணகுணங்களிலே பரிபக்வஸ்வ பாவராய், அத்தாலே ப்ராப்தபேஷியாய், சரமபாவமான எம்பெரு மானார் திருவடிகளை (௩)*மெய்கொள்ளக்காணவேணுமென்கிற வபி நிவேஸாதிஸயத்தாலே மெய்வெளுத்து, தத்காரியமான ப்ராப்தி தசையை ப்ராப்தராய், இப்படி கரைபுரண்ட வாற்றாமையையுடை யராயிருக்கிற தாம், எம்பெருமானார் ப்ரஸாதத்தாலே, தமக்குப் பிறந்த பரமபக்தி தசையைப்பேசி அநுபவித்தருளுகிற முகத் தாலே, சரமபாவநிஷ்டராய், எம்பெருமானார் திருவடிகளில், பார வண்யத்தை யுடையராயிருக்கும் சரமாதிகாரிகளெல்லாருக்கு மநு ஸந்தித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி, இப்ரபந்தமுகேந அவற்றை வெளியிட் டருளுகிறார்

(௪) "பத்தியெல்லாம்தங்கியதென்ன" என்னும்படியிறே இவர் க்கு, *எதிராசன்சேவடிமேல் தான்பரமபக்திதலையெடுத்தது (௫) "परमापदमापन्नः-பரமாபதமாபந்ந:", (௬) "முடிந்தவவா"என்றும் சொல்லும்படியான, †பரமார்த்தியை ப்ராப்தராய், அந்தத்தசையைப் பேசினப்ரகரணமாகையாலே, "ஆர்த்தி"என்றிதுக்கு நிரூபகநாமமா யிருக்கிறது ஆர்த்திதான் ஸம்ஸாரத்தி லடிக்கொதிப்பாலும், ப்ராப் தவிஷயாநுபவாலாபத்தாலும் பிறக்குமதாயிறேயிருப்பது அவை யிரண்டையுமாய்த்து, (௭)* முந்நீர்ஞாலத்திலும், (௮)*அறுக்குமி னையிலு மாழ்வாரருளிச்செய்தது அத்தைப்பற்றவிறே "வம்ப விழ்மதாரான்","தேன்பயிலுந்தாரான்"என்கிற தனியன்களுமுண் டாய்த்து அப்படியே இவர்க்கும், ஆகாரத்வயம் நடவாநின்றதே யாகிலும், அதிலநுபவாலாபத்திலுண்டான வார்த்தியிறே, ப்ராசுர் யேண இப்ரபந்தத்தில் நடந்துசெல்லுகிறது "ப்ராப்திதசையிலார் த்தியைமுன்னிடும்" என்னக்கடவதிறே

இவர்தாம் ஸமகாலத்திற்போலே, ஆழ்வான் முதலானவர்களைத் து முதலிகளோடேகூடி தழுவி ப்ரீதிப் பரிமாறி *ராமாநுஜபதாம

(௧) பெரியதிருவ-ருஅ (௨) இரா-நூ-க0௨ (௩) தி வாய் ந-அ ௪
(௪) இரா-நூ-க0அ (௫) வி-தாம-கூகூ ௪எ (௬) தி-வாய்-க0-க0-கக
(எ) தி-வாய் ந ௨ (அ) தி வாய் ௬-அ † பரமபக்தி

போஜத்தவங்கவளைங்கைங்கர்யத்திலே அந்வயித்து வாழவேணுமென்று, மநோரதித்தவர்க்கு, அது, மாநஸாநுபவமாத்ரமாய அதீதகாலமாகையாலே, ப்ரத்யக்ஷயோக்யமன்றிக்கே யொழிகையாலும், இனி இவர் தேசவிசேஷத்திலே, நித்யகைங்கர்யநிரதராயிருக்கிறபடியை யநுஸந்தித்து, அவர்விஷயத்திலே, தாமும்மப்படி வழுவிலாவடிமை செய்து வாழவேணுமென்று, அவர் திருவடிகளிலே இத்தை ப்ரார்த்தித்தருளுகிறார்

ஆகையிறே "வடுகநம்பிதன்னிலையை யென்றனுக்கு நீதந்தெதிராசவெந்நாளுமுன்றனக்கேயாட்கொள்ளுகந்து" என்றருளிச் செய்தருளிற்று (க)"ஸர்வம் கரிஷ்யாமி-அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்ற இளையபெருமாள் நிலை யெம்பெருமானாருக்கு, (உ) "ஶத்ருக்நோ நித்யஶத்ருக்நः-ஶத்ருக்நோநித்யஶத்ருக்நः" என்று பேசும்படியானவர் நிலையாய்த்திவர்க்கு

இனி (ங)"ஆமுதல்வன்" என்னும்படி அவதாரவிசேஷமாயிருந்துள்ள வைபவவிசேஷங்கள், (ச)* முகில்வண்ணனடியையடைந்துய்ந்த ஆழ்வாரும், அந்த மாறனடிபணிந்துய்ந்த எம்பெருமானாரும், அவர் திருவடிகளிலே அநந்யஶரணரான ஜீயருமாயிறேயுள்ளது

இப்படி இவர்களொருகோவையான வைபவத்தையுடையவர், ஆழ்வாருடையவும் உடையவருடையவும் வைபவத்தைத் திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியாலும், உபதேசரத்தினமாலையாலும், யதிராஜவிம்ஶதியாலு மருளிச்செய்து, அதிலும் தம அபிநிவேஶமெல்லாந்தோற்ற (ரு)"பராங்குஶபாதபக்தம்-பராங்குஶபாதபக்தம்" என்றும்,(சு)"சடகோபனந்தேமலர்த்தாட்கேயந்திணியபாதுகமாமெந்தையிராமாநுசன்" என்றும் முடிந்தநிலமாகச் சொல்லப்படுகிற சரமபர்வமே ப்ராப்யத்தில் சரமாவதியென்று மிச்சரமார்த்தத்தைச் சரமகாலத்திலே சரமப்ரபந்தரூபேண விதிலேயாய்த்து வெளியிட்டருளிற்று அதில யதிராஜவிம்ஶதி, (ரு) "ராமாநுஜம் யதிபதிம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா-ராமாநுஜம்யதிபதிம்ப்ரணமாமிமூர்த்நா" என்றுதொடங்கி,

(க) ரா-அ-ருக உ0 (உ) ரா-அ-க-க (ங) தி வாய எ கூ ங
(ச) தி-வாய-எ உ-கக (ரு) யதிராஜவி- (சு)

“𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑌨𑍍𑌯𑌶𑌰𑌣𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 - தஸ்மாதநந்யஶரணோபவதீதிமத்வா” என்று தலைக்கட்டுகையாலே, ப்ராபகபரமாயிருக்கும். இங்கு “வாழி யெதிராசன்” என்று தொடங்கி, “இந்தவரங்கத்தினிதிருநீ” என்று தலைக்கட்டுகையாலே, இது ப்ராப்யபரமாயிருக்கும். ப்ராப்யத்வரா நுஸந்தாந பரமாயிருக்கு முத்தரவாக்யம். அதில் தாத்பர்யமாயிருக்கு மிது. ப்ராப்யத்தில் முடிந்தநிலமிறே ததீயகைங்கர்யம். இனி அந்த கைங்கர்யவேஷத்தை ஸ்வரூபாநுரூபமாக நிஷ்கர்ஷித்து அறிய வேண்டுமத்தனையிறே யுள்ளது. இவர் இப்ரபந்தத்தில் ஓடுகிறதசை தானநேகபா(ஷா)வவிருத்திகளையுடைத்தாய், இதுதான ஓர் சந்த ஸ்ஸிலடங்காமையாலே, பலசந்தஸ்ஸுக்களாலும், அவற்றையரு ளிச்செய்கிறார்

இதில் முதற்பாட்டில் ஸ்ரீதண்டகாரண்யவாஸிகளான ரிஷிக ளும், பெரியவுடையாரும், பெருமாளைக்கண்டவனந்தரம், (க) “𑌏𑌹𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌣𑌿 - ஏஹிபஶ்யஶரீராணி” என்று ராக்ஷஸர்களாலும், ராவண னாலும் நலிவுபட்ட ஸ்வஸ்வதேஹங்களைக்காட்டித் தங்கள்குறை தீர த்துக்கொள்ளுவதற்கு முன்னே, அத்தலையில் ஸௌந்தர்ய ஸௌ குமார்யாதிகளைக்கண்டு கலங்கி, (உ) “𑌮𑌙𑍍𑌗𑌳𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌾𑌃 - மங்களாநி ப்ரயுஞ்ஜாநா:” என்றும், (ங) “𑌆𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌨𑍍 - ஆயுஷ்மந்” என்றும், மங் களாசாஸனம் பண்ணினாப்போலே இவரும் தம்மைவிஷயீகரிக்க, *விண்ணின்தலைநின்று மெழுந்தருளின வெம்பெருமானாருடைய, அப்ராக்ருத திவ்யவிக்ரஹத்தில், ப்ரகாசிக்கிற ஸௌந்தர்ய ஸௌகு மார்யாதிகளைக்கண்டுகலங்கி ப்ராக்ருத †தின்றவாதமாவைக்காட்டி ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை அறிவிப்பதற்கு முன்னே, அத்தலையில் குறை தீரவே, இத்தலையில் குறைதீர்த்துக்கொள்ளலாமென்று றுதிபிட்ட படியே மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறார்.

இப்படி தாம் மங்களாசாஸனம்பண்ண, அத்தாலே நித்யஸூரி களுக்குண்டான வாத்ஸல்யத்தைக்கண்டு, (ச) “அன்பாலம்பல கொண்டுவாழ்த்துமிராமாநுசன்” என்கிறபடியே அங்குத்தைக்கு அநந்யராய் பரமப்ராவண்யத்தாலே மங்களாசாஸனம் பண்ணுமவர

(க) ரா-ஆர-௯-௧௯ (உ) ரா-ஆர-௧-௩௨ (ங) ரா-ஆர-௯௭-௧௫

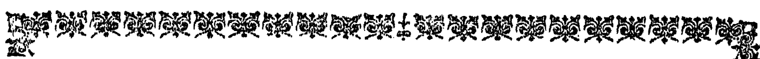
(ச) இராம-நூ-௯ † ஈன்ற

களுடைய பரம்பரையில் ஸம்பந்தமுடையவர்களை நித்யஸூரிகளா தரிக்கும்படி யிதுவே என்று (௧)*சூழ்விசும்பிற்படியே தாம்வித்த(ద్ధ) ராய்ப்பேசியருளுகிறார் (௨)"பல்லாண்டுபல்லாண்டு" என்று தொடங்கி " அப்பாலுச்சன்னியும்பல்லாண்டே" என்றும், (௩) "జయత్యతి బలో రామో లక్ష్మణశ్చ మహాబలః । రాజా జయతి సుగ్రీవో రాఘవేణాభిపాలితః- ஜயத்யதிபலோராமோ லக்ஷ்மணஶ்சமஹாபலः । ராஜாஜயதிஸுக்ரீவோ ராகவேணாபிபாலிதः" என்றும் ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளினளவும் மங்களாசாஸநமுண்டாயிற்றேயிருப்பது

அவதாரிகை முற்றிற்று

---

(௧) தி வாய்-௧0 ௯ (௨) திருப்பல்லாண்டு (௩) ரா-ஸு-

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பரமகாருணிகரான பெரியஜீயரருளிச்செய்த

ஆர்த்திப்ரபந்தம்.

வாழி யெதிராசன் வாழி யெதிராசன்
வாழி யெதிராசனென்று வாழ்த்துவார் — வாழியென
வாழ்த்துவார் வாழியென வாழ்த்துவார் தாளிணையில்
தாழ்த்துவார் விண்ணோர் தலை (௧)

ப்ரதிபதம்

வாழியெதிராசன் = எம்பெருமானார்க்கு மங்களம், வாழியெதிராசன் = எம்பெருமானார்க்கு மங்களம், வாழி யெதிராசன் = எம்பெருமானார்க்கு மங்களம், என் = என்று - இப்படி மூன்று ப்ரகாரமாக அநுஸந்தித்து, வாழ்த்துவார் = மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறவர்க ளெவர்களோ? வாழியென வாழ்த்துவார் = (அவர்களுக்கு) மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்க ளெவர்களோ? வாழியென வாழ்த்துவார் = (அவர்களுக்கு) மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்க ளெவர்களோ? (அவர்களுடைய) தாளிணையில் = உபய திருவடிகளில், தாழ்த்துவார் = ப்ரணதிசெய்யுமவர்க ளெவர்களோ? (அவர்கள்) விண்ணோர் = நித்யஸூரிகளுக்கு, தலை = சிரோவாஹ்ய பூதரானவர்கள் (௧)

(வ்யா) (௧) "பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு" என்றும், (௨) "பொலிக பொலிக பொலிக" என்றும், பரமவைதிகராயிருக்குமவர்கள் பகவத்பாகவத விஷயத்திலே மங்களாசாஸநம் பண்ணுமாபோலே, இவ்விஷயத்திலும் மந்யபராய அநந்தவைதிகநிதேசத்தின்படியே "வாழியெதிராசன்" என்று த்ரிப்ரகாரமாக மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்களை அப்படியே வாழியென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்களை வாழியென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்களுடைய பரஸ்பரஸத்ருசங்களான திருவடிகளிலே பக்நாபிமாநராய் வணங்கி வழிபட்டிருப்பார் நித்யஸூரிகளுக்குச் சிரஸா வாஹ்யர் அன்றிக்கே, அவர்கட்கு ஶ்ரேஷ்டராவர்களென்றுமாம், வாழியிடைச்சொல்லும், வாழ்கவென்சொல்லும் வாழியென்கையாலே ப்ரபந்தாரம்பத்தில் மங்களாசாஸநமுண்டாயிற்றே யிருப்பது

---

(௧) திருப்பல்லாண்டு (௨) திவாய் ௫-௨

அவதாரிகை — அடியிலே, (௧) "தொழுதெழென்மனனே" என்று அனுஸந்தித்த ஆழ்வார் பஜநாலம்பநமான திருநாமத்தை, இரண்டாம் திருவாய்மொழியிலே (௨) "வண்புகழ்நாரணன்" என்று வெளியிட்டாப்போலே இவரும் இப்பாட்டில் அத்தோடொக்கலாம்படியான இராமாநுசனென்கிற திருநாமத்தை வெளியிடாநின்றுகொண்டு கீழ்ப்பாட்டில் அந்வயமுகத்தாலே ஸாதித்தவர்த்தத்தை இதில் வ்யதிரேகமுகத்தாலே வெளியிட்டருளி இம்முகத்தாலும் எம்பெருமானார் வைபவத்தை எல்லைநிலத்தளவும் பேசி அநுபவித்தருளுகிறார்

இராமாநுசாய நமவென்று சிந்தித்
திராமானுசரோ டிறைப்போழ்து — இராமாறு
சிந்திப்பார் தாளிணையிற் சேர்ந்திருப்பார் தாளிணையை
வந்திப்பார் விண்ணோர்கள் வாழ்வு (௨)

இராமாநுசாய = இராமாநுசர் பொருட்டு, நமவென்று = நமஸ்ஸென்று, சிந்தித்திரா = அநுஸந்தித்திராத, மானுசரோடு = மநுஷ்யரோடு, இறைப்போழ்து = க்ஷணகாலமும், இராமாறு = இராவண்ணம், (ஸஹவாஸம் செய்யாவண்ணம்) சிந்திப்பார் = சிந்திக்கிறவர்களுடைய, தாளிணையில் = உபய திருவடிகளில், சேர்ந்திருப்பார் = சேர்ந்திருக்குமவர்களுடைய, தாளிணையை = உபய திருவடித்தாமரைகளை, வந்திப்பார் = வணங்குமவர்கள், விண்ணோர்கள் = நித்யஸூரிகளுக்கு, வாழ்வு = நித்யஸம்பத்தாவார்கள் (௨)

(வ்யா-ம்) "ராமாநுஜாய நம:" என்று ஸர்வகாலத்திலும் இம்மந்த்ரத்தை மநநம்பண்ணி யிருக்கை ப்ராப்தமாயிருக்க இப்படி ஸதாஜப்யமான இத்தைச்செய்யாதே நித்யஜீவநத்தைவிட்டு ஸத்தையன்றிக்கே அஸத்துக்களாய் பஶுப்ராயரான மநுஷ்யர்கள் ப்ரதிகூலராகையாலே, அவர்களுடைய ஸஹவாஸமும் துஸ்ஸஹமுமாய் அவர்களுடன் க்ஷணகாலமும் வஸியாதப்ரகாரம் சிந்தித்திருக்கும் அநுகூலரானவர்களுடைய திருவடிகளே தங்கட்கு அபாஶ்ரயமாக ஆஶ்ரயித்திருக்குமவர்களுடைய திருவடிகளில் ஸ்துத்யபிவாதநம் பண்ணுமவர்கள் (௩) 'அரும்பேறுவானத்தவர்க்கு'' என்கிறபடியே, நித்யஸூரிகளுக்கு நித்யஸம்பத்தாவார்கள் (௨)

௧) தி-வாய்-௧-௧-௧ (௨) தி வாய் ௧ ௨ ௧௦ (௩)

(அ-கை) கீழ்ரண்டுபாட்டாலும், "வாழி" என்றும் "நம:" என்றும், அத்தலைக்கதிசயங்களை உபபாதித்துக்கொண்டு இனி இப்பாட்டுதொடங்கி, மேலெல்லாம் ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை விண்ணப்பஞ்செய்கிறார் இதிலடியேனுக்கு ஸர்வவிதபந்துவும் தேவரீரேயாயிருக்க, ஏதந்நிஷ்டைக்கு விரோதியான இத்தேஹத்தை சே(ஞ்)தித்தருளாததற்கு ஹேதுவேதென்கிறார்

தந்தைநற்றாய் தாரந்தனயர் பெருஞ்செல்வம்
என்றனக்குநீயே யெதிராசா—இந்தநிலைக்
கேராத இவ்வுடலையின்றே யறுத்தருளப்
பாராத தென்னோ பகர் (௩)

தந்தை = பிதாவும், நற்றாய் = வாத்ஸல்யத்தையுடைய அன்னையும், தாரம் = மனைவியும், தனயர் = புதல்வரும், பெருஞ்செல்வம் = மஹைச்வர்யமும், என்றனக்கு = அஸ்மதாதிகளுக்கு, நீயே = தேவரீரே, (ஆகின்றீர்) எதிராசா = யதீந்த்ரரே! இந்த = இவ்வாறான, நிலைக்கு = நிஷ்டைக்கு, ஏராத = சேராத, இவ்வுடலை = இந்தசரீரத்தை, இன்றே-இப்போதே, அறுத்து = சே(ஞ்)தித்து, அருள = க்ருபைசெய்ய, பாராதது = கடாக்ஷியாதது, என்னோ = யாதுகாரணமோ? பகர் = உரைசெய்தருளவேணும் (௩)

(வ்யா-ம்) யதிகளுக்கு நாதரானவரே! (க)"சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும் மேலாத்தாய்தந்தையுமவரேயினியாவாரே" என்றும், (உ) "த்வமேவ மாதா ச-த்வமேவமாதாச" இத்யாதிகளாலும் சொல்லுகிறபடியே ஹிதபரனான பிதாவும் ப்ரியபரையான மாதாவும் போக்யையான ஸ்த்ரீயும் நியமஸ்தாகரான புத்ரரும் மற்றும் ஸகலவிதபுருஷார்த்தஸாதநமான மஹைச்வர்யமுமெல்லாம் தேவர்க்குப்ரியபதியான பெரியபெருமாளேயாகிறப்போலே (௩) "மாதா பிதா யுவதய: - மாதாபிதாயுவதய:" இத்யாதிப்படியே அடியேனுக்கிவையெல்லாம் தேவரே, வஸ்துஸ்திதி இதுவாயிருக்க, இந்தநிஷ்டைக்கநுரூபமின்றியே விரோதியாயிருக்கிற இந்தத்தேஹத்தை காலாந்தரே கழிக்கிறேனென்றுமல்ல விபரீதஜ்ஞாநஜநகமாகையாலே இத்தைக் கழிக்கவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிற இந்தவஸ்த்திலதானே சே(ஞ்)தித்தருளத் திருவுள்ளத்தாலே போக்கடிகாணுகி

(க) தி-வாய்-டு க ௧ (உ) ஶரணாகதிகத்யம் (௩) ஸ்தோத்ரரத்ந-

ருக்கிறதற்கு ஹேதுவேது? அத்தை ஸர்வஜ்ஞரானதேவரே அரு ளிச்செய்யவேணும், அது அவருத்தமாயிருந்ததோ, அதுக்குமொரு கால் சிந்தைசெய்யுமத்தையனன்றேவுள்ளது நல்லெனகிறவித்தை எல்லாத்திலுங் கூட்டிக்கொள்ளவுமாம் (உ)

(அ-கை) கீழ் விரோதியாக அருளிச்செய்த தேஹந் தன்னை யே ஆத்மாவுக்குச் சிறைக்கூடமாக அநுஸந்தித்து, தத்விமோசகரு மவரேயென்று அவ்வாபக்கவிலே அத்தை ப்ரார்த்தித்தருளுகிறார்.

இந்தவுடற்சிறை விட்டெப்பொழுது யானேகி
அந்தமில் பேரின்பத்துளாகுவேன்—அந்தோ!
இரங்காயெதிராசா என்னை யினியுய்க்கை
பரங்காணுனக் குணர்ந்துபார் (௩)

இந்தவுடல்=இந்தசரீரமாகிற, சிறை = காராக்ருஹத்தை, விட்டு= நீத்து, எப்பொழுது=எப்போது, யான்=அடியேன், ஏகி = அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே சென்று, அந்தம்=முடிவு, இல்=இல்லாத, பேரின்பத் துள்=மஹாநந்தத்துக்குள், ஆகுவேன் = ஆவேன்? அந்தோ = ஐயோ! இரங்காய்=கிருபை செய்தருளீர், எதிராசா=யதிகுல ஸார்வபௌமரே! என்னை=அடியேனை, இனி=இனிமேல், உய்க்கை = ரக்ஷிப்பது, உன க்கு=தேவரீருக்கு, பரங்காண்=பரமன்றோ? உணர்ந்து=ஆலோசித்து, பார்=பார்த்தருளீர் (௩)

(வ்யா-ம்) "இதம் சரீரம்-இதமஶரீரம்" என்றும்படி பராக்(ா)ர்த்தமாய "இந்தவுடற்சிறை" என்று ஆத்மாவுக்கு காராக்ருஹம் போலே பந்தகமாயிருக்கிற தேஹபந்தம் முக்தமாய எப்போதுதான் நானர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே சென்று * அந்தமில்பேரின்பத்தடிய ரோடு ஒருகோவையாய, நிரதிஶயாநந்தஜநகமானவர்கள் பரிஷத்தந் தாபபாவத்தையுடையனுய ஸம்ஸாரவெக்காயமதட்டாதபடியாகக் கடவேன்? அய்யோ! யதிகளுக்கு நாதரான நீர் அகதிகளுக்கு பிரங்கியருளவேண்டாவோ?, ஈஶ்வரனுமகூட "க்ஷிபாமி" என்று கைவிட்டவரவைச்சிறையானவடியேனை யினியுஜ்ஜீவிப்பித்து ரக்ஷிக்கை *பலனுபோகக்குமவீட்ளிப்பானுயவதரித்த தேவர்க்கே பரங்கா ணும் இவ்வர்த்தத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றிப் பார்த்தருளீர். (௩)

(அ-கை) கீழ் "உணர்ந்துபார்" என்கிறஸம்பந்தமதானேது? நீர் அவர்ஜநீயராகைக்கு ஹேதுவேதென்று அவர்க்குக் கருத்தாக,

அக்கதை ஸ்ரீதாஸரமுகத்தாலே வெளியிடாநின்றுகொண்டு தேவாக்க வாஜநீயனென்கிறார்

தன்புதல்வன் கூடாமல் தான்புசிக்கும் போகத்தால்
இன்புறுமோ தந்தைக்கெதிராசா—உன்புதல்வன்
அன்றோ யானுரையாயாதலா லுன்போகம்
நன்றோவென்னை யொழிந்தநாள் (ரு)

தன் = தன்னுடைய, புதல்வன் = புத்ரன், கூடாமல் = கூட்டாத போது, தான்புசிக்கும்= தான் அநுபவிக்கும், போகத்தால்=ஐஶ்வர்யாதி போகத்தாலே, தந்தைக்கு=பிதாவுக்கு, இன்பம்=ஆநந்தம், உறுமோ= உண்டாகுமோ? (ஆதலால்) எதிராசா = எம்பெருமானாரே! உன் = தந்தையாகிய தேவருடைய, புதல்வன் = புத்ரன், யான் = அடியேன் அன்றோ=அல்லவோ? உரையாய=பகர்ந்தருளீர், ஆதலால் = ஆகையாலே, உன்போகம் = தேவருடைய போகம், என்னையொழிந்தநாள் = அடியேனை யொழிந்த திவஸம், நன்றோ=நல்லதாமோ? ஸரஸமாயிருக்குமோ? (அப்படி யிராதாகையால் அடியேனையும் அருளப்பாடிட்டு அழைத்துக் கொண்டருளவேணும்) (ரு)

(வ்யா-ம) தன்பிரியபுத்ரனானவன் ஸங்கதனாகாமல் தேஶாந்தரஸ்தனாயிருக்க அவனையொழியத் தானேயேகனாய புஜிக்குமைஶ்வர்யாதிபோகத்தாலே அந்தப்பிதாவானவன் அப்படி புஜிக்கிறவந்த போகத்தாலே ஸுகத்தையடையுமோ?,யதிகளுக்கு நாதரானவரே! அப்படியே அடியேனும், (க) "ஸ்ரீ ப்ரஹ்ம... -கரீயாந்பரஹ்மதஃபிதா" என்னும்படியான தேவரீர்க்கும் அவாஜநீயனான புத்திரனன்றோ? இதில் ஸந்தேஹமில்லை யென்கிறதைத் தேவரீரருளிச்செய்தருளீர் இப்படி ஸம்பந்தம் அவாஜநீயமாகையாலே, (உ) "கட்டெழில்வானவர்போகம்" என்கிற தேவருடையபோகம் அடியேனை யொழிந்த திவஸம் ஸரஸமாயிருந்ததோ? அப்படி யிராதாகையாலடியேனையு மருளப் பாடிட்டழைத்துக்கொண்டருளவேணும் (ரு)"... ...-யதவிநாபரதமதவானுசஸௌமித்ரேபுஜ யதேஸுகம்" என்னக்கடவதிறே. உறுதல்=கிட்டுதல் (ரு)

(அ-கை) "உன்போகமநன்றோவென்னையொழிந்தநாள்" என்று நம்பேரிலேபழியிடாநின்றீர், காலக்ரமத்திலே அதுக்கீடானபாகம

(க) (உ) திரு-வாய்-ரு-ரு-கச (ரு) பா

விளைந்தவாறே அப்படியே செய்கிறோமென்று திருவுள்ளக்கருத்தாச, அது அநுகூலராநார்க்கன்றோ படியாம், ப்ரதிகூலனான வெனக்கு ஆசைக்ஷணமதாழ்கிறதும் ப்ராதிகூல்யமே மிஞ்சி வரும், ஆகையால் ஹேய குணவத்தத்(வ)கமான தேஹத்தைத் தத்பூர்வமே போக்கும்படிபண்ணி யருளவேணுமென்கிறார்

வேம்பு முற்றக் கைப்புமிகுவதுபோல் வெவ்வினையேன்
தீம்பு முற்றத் தேகமுற்றிச் செல்லுங்கால் — ஆம்பரிசால்
ஏறக்வேசிந்தித் தெதிராசா இவ்வுடலைத்
தீர்க்கவேயானவழி செய் (ரு)

வேம்பு = வேப்பமரமானது, முற்ற = முற்ற முற்ற, கைப்புமிகுவதுபோல = (நாளதோறும்) கைப்பே விஞ்சி வருமாபோலே, வெவ்வினையேன்=க்ரூர காமாவாயிருக்கிற அடியேனுடைய, தேகமுற்றி=சரீரம முற்றி, செல்லுங்கால=விருத்தி யடையாநிற்கையில், தீம்பு = துஷ்கா மங்களே, முற்றும்= அதிகமாம், (ஆகையால) ஆம்பரிசால-ஸ்வரூபஸத்தை யுண்டாம் ப்ரகாரத்திலே, ஏறக்வேசிந்தித்து=முற்கோலிச்சிந்தித்து, எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! இவ்வுடலை=இந்த ஹேய ஸமுதாய மான தேஹத்தை, தீர்க்கவேயான = முடிக்கைக்கான, வழி=உபாயம், செய் = செய்தருளவேணும் (எதிராசாவென்றடியிலே ஸம்போதிக்கவு மாம்) (ரு)

(வ்யா-ம்) ஸரஸமான கரும்பாகில்றே நாளதோறும் முற்ற முற்றரஸமேறிவருவது, விரஸமானவேம்புமுற்றமுற்ற நாளதோறும் அந்தவிரஸமானகைப்பே விஞ்சிவருமாபோலே, என்னுடைய தேஹமானது காலக்ரமத்திலே பகவமாங்காட்டில் க்ரூரகாமாவாயிருக்கிற வென்னுடைய ஹேயகுணமே அதிகமாம் ஆகையாலிது ஸ்வரூபஸத்தை புண்டாம் ப்ரகாரத்திலே முற்கோலிச்சிந்தித்து,யதிகளுக்குநாதரானவரே! இந்த ஹேயஸமுதாயமான தேஹத்தை முடிக்கைக்கேயான உபாயஞ்செய்தருளவேணும், வழி உபாயம் யதிராசா வென்றடியிலே ஸம்போதிக்கவுமாம் (ரு)

(அ-கை) உம்முடைய்தோஷத்தை யேறக்வே முற்கோலிநாம் போக்குகைக்கு ப்ராப்தியேது² நீர்தாம் ஸ்வகார்யத்திலஜ்ஞராய அஸக்தராயிருந்திரோவென்ன, ஸ்வதந்த்ரபரனை தன்கார்யத்துக்கு

வேண்டுமவை தானே செய்துகொள்ளிலனன்றோ தேவர்க்கு நித்யஸ்தந்யமானவடியேனும் ஸ்வகார்யத்துக்கு க்ஷமனாய் செய்துகொள்ள வல்லேனென்கிறார்

அன்னைகுடிநீரருந்தி முலையுண்குழவி
தன்னுடையநோயைத் தவிராளோ — என்னே!
எனக்காவெதிராசா வெல்லாநீசெய்தால்
உனக்கதுதாழ்வோவுரை (எ)

அன்னை = ப்ரஜையினிடத்திலே அத்யந்த வாத்ஸல்யயுக்தையான மாதாவானவள், குடிநீரருந்தி = ப்ரஜைக்கு ஏதேனுமொரு பிணியுண்டானால், இது நம் குறையாலே வந்ததென்று (தான்) தானே தீர்த்த முதலான வற்றை ஔஷதத்துக்கு விரோதியமல பருகி, முலையுண்குழவி தன்னுடைய = ஸ்வபோஷ்யமா யிருக்கிற ஸ்தந்யபாலனையினுடைய, நோயை = வ்யாதியை, தவிராளோ = போக்காளோ? என்னே! = இதென்ன ஆச்சர்யம்! எனக்கா = அடியேனுக்காக, (மாத்ருவத் வத்ஸலரான தேவருக்கு நித்ய ஸ்தந்யனாயிருக்கிற அடியேனுக்காக) எதிராசா = எதிபதியே! எல்லா நீசெய்தால் = அடியேனால் அநுஷ்டேயமாயிருப்பனவைகளெல்லாத்தையும் நீரநுஷ்டித்து ரக்ஷித்தால், உனக்கதுதாழ்வோ = தேவருக்கது அவத்யமாமோ? (தேஜஸ்கரமா யிருப்பதொன்றன்றோ?) உரை = பகர் (இவ்வர்த்தத்தை அஜ்ஞனான வென்னைக்கொண்டு பேசுவிக்கவேணுமோ? ஸர்வஜ்ஞரான தேவர்தாமே அருளிச்செய்யலாகாதோ? என்கிறார்

(வ்யா-ம்) அதாவது ப்ரஜையினிடத்திலே அத்யந்த வாத்ஸல்ய யுக்தையான மாதாவானவள் ஔஷதஸேவைக்கும் க்ஷமமன்றிக்கே அத்யந்தம் சைசவ யுக்தமாய் ஸ்வபோஷ்யமாயிருக்கிற ஸ்தந்ய ப்ரஜைக்கும் ஏதேனுமொரு வனுக்கம் உண்டானால், இது நம்குறையாலே வந்ததென்று தானக்குடிநீர் முதலான ஔஷதஸேவையைப் பண்ணி அவனுடைய வனுக்கத்தைத் தவிர்க்குமே அப்படியே மாத்ருவத்வத்ஸலரான தேவர்க்கு நித்யஸ்தந்யமாயிருக்கிறவடியேனுக்காக யதிகளுக்கு நாதரானவரே! அடியேனால் அநுஷ்டேயமாயிருப்பனவைகளெல்லாத்தையும் நீரநுஷ்டித்து ரக்ஷித்தால் தேவர்க்கு அவத்யமன்றே! தேஜஸ்கரமாயிருப்பதொன்றன்றோ? இவ்வர்த்தத்தை, அஜ்ஞனானவென்னைக்கொண்டு பேசுவிக்கவேணுமோ? ஸர்வஜ்ஞரானதேவர் தாமருளிச்செய்யலாகாதோ? இதென்ன வாச்சர்யம்! அருந்துதல் = உண்டல்

ஆசார்யாபிமானமாவது, இவையொன்றுக்கும் சக்தியின்றிக்கே இருப்பானொருவனைக் குறித்து இவனுடைய இழவையும், இவனைப் பெற்றால் ஈச்வரனுக்குண்டான ப்ரீதியையுமநுஸந்தித்து, ஸ்தந்யப்ரஜைக்கு வ்யாதியுண்டானால், தன்குறைப்பாக நினைத்துத் தான் ஔஷதஸேவைபண்ணும் மாதாவைப்போலே இவனுக்காகத் தான், உபாயாநுஷ்டானம்பண்ணி ரக்ஷிக்கவல்ல பரமதயாளுவான மஹாபாகவதாபிமானத்திலே ஒதுங்கி, (க) "வல்லபரிசுவருவிப்பரேல் அதுகாண்டுமே" என்று சொல்லுகிறபடியே, "ஸகலப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளும், அவனிட்டவழக்காக்குகை" என்றுமளவாகவருளிச்செய்த திவ்யஸூக்தியாயத்து இவரிப்படி யருளிச்செய்தது (எ)

(அ-கை) கீழ்ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு க்ஷமனன்றிக்கேயிருக்கிற ஸ்தந்யப்ரஜையை மாதா ரக்ஷிக்குமாபோலே உம்மையும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்று, பாரபதிசொல்லாநின்றீர் ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு க்ஷமராய ஸத்காமங்களினுடைய நிவ்ருத்தியிலும், அஸத்காமங்களினுடைய ப்ரவ்ருத்தியிலும் நிரதராய, ஸ்வவிநாசத்தை விளைத்துக்கொள்ளுகிற உம்மை நம்மால் ரக்ஷிக்கப்போமோ என்று எம்பெருமானார்க்குத் திருவுள்ளமாகக் கருதி, அப்படியானாலும், அடியேனைக் காத்தருளாதபோது தேவர்க்கே அவத்யமாமென்னுமதை ஸநிதர்சநமாக வருளிச்செய்கிறார்

தன்குழவி வான்கிணற்றைச் சார்ந்திருக்கக் கண்டிருந்தாள்
என்பதன்றோ வன்னை பழியேற்கின்றாள் — நன்குணரில்
என்னாலேயென்னாசமேலு மெதிராசா
உன்னாலே யாமுறவையோர் (அ)

(ஐந்து வயதுக்குட்பட்ட ப்ரஜையினுடைய துர்மரணமெல்லாம் மாதாவினுடைய அஜாக்ரதையினாலே வந்ததாக அவளுக்கு தோஷத்தை சாஸ்த்ரம் விதிக்கையால்)

தன்குழவி = தன்னுடையசிசு, வான்கிணற்றை = பெருமைபொருந்தியகிணற்றினருகில், சார்ந்திருக்க = சேர்ந்திருக்க, கண்டிருந்தாள் = பார்த்துச் சும்மாயிருந்தாள், என்பதன்றோ = என்றல்லவோ, அன்னை = தாய், பழி = அபவாதத்தை, ஏற்கின்றாள் = அடைகின்றாள், நன்குணரில் = நன்றாக விசாரிக்குமளவில், என்னாலே = பாபமாகிற படுகுழியைக்கிட்டின

(க) நா தி-௧௦ ௧௦

வென்றாலே, என் நாசமேலும் = என்னுடைய நாசத்தை விளைத்துக்கொள்ளப் பார்த்தேனேயாகிலும், எதிராசா = யதிகட்கு நாதரானவரே! உன்றாலே = தேவராலே, ஆம் = ஆகிற, உறவை = ஸம்பந்தத்தை, ஓர் = விசாரித்தருளீர் (அ)

(வ்யா-ம்) அதாவது அஞ்சுவயஸ்ஸுக்குட்பட்ட ப்ரஜையினுடைய தாரணமெல்லாம் மாதாவினுடைய அதிகாரத்தாலே வந்ததாக அவளுக்கு ஶாஸ்த்ரம் தோஷம் விதிக்கையாலே, அப்படி வாராமல் கண்ணிலே வெண்ணெயிட்டு நோக்கவேணுமிறே மாதாவுக்கு, ஆகையாலே தன்னுடைய முக்த(?)ப்ரஜையானது தனக்கு நாஶகரமென்றறியாமல், தன்னளவன்றிக்கே ஆழத்தாலும் அகலத்தாலும் பெருத்திருப்பதான கிணற்றை ஆஸந்நமாகவிருக்கக் கண்டு, அதைப் ப்ரதிஷேதியாமலுபேக்ஷித்திருந்தாளென்கிற மாத்ரமன்றோ, அந்தமாதாவானவள் அபவாதம் ப்ராப்தையாகாநின்றாள், அப்படியே நன்றாக நிரூபிக்கில், பாபங்களாகிற படுகுழியைக் கிட்டிநின்ற என்றாலே ஸ்வவிநாஶத்தை விளைத்துக்கொள்ளப் பார்த்தேனேயாகிலும், அதைத் நிஷேதித்து ரக்ஷிக்கவேணும்படி, யதிகளுக்கு நாதரான தேவராலேயுண்டாம் ஸம்பந்தத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றவேணும். இத்தால் ஸம்பந்தமடியாக ஸர்வதசையிலும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்று கருத்து (க) "இத்தாயிராமாநுசன்" என்கிற திவ்யஸூக்தியும், "பிரஜையைக் கிணற்றின் கரையில் நின்றும் வாங்காதொழிந்தால் தாயே தள்ளினாளென்னக்கடவதிறே" என்கிற திவ்யஸூக்தியுமாயத்திருக்கக்காரம் (அ)

(அ-கை) (உ) "நோற்றேன் பல்பிறவி" என்கிறபடியே, நீருமுடைய துஷ்கர்மத்தாலே இஜ்ஜன்மமேயன்றிக்கே இன்னம் சில ஜன்மம் எடுக்கவேண்டும்படியாய் இப்படி கைகழிந்திருக்கிறவுமக்கு எம்பெருமானாராலே செய்து தலைக்கட்டலாவதேதென்று பார்ப்பவர்களுக்குக் கருத்தாக, அப்படியானாலும் அடியேனுக்காக இன்னமும் அவதரித்து ரக்ஷித்தருளுவரென்கிறார்

(க) திருவாய்மொ-தனியன்   (உ) தி-மொ-க-க-அ

கூபத்திலவிழுமகுழவியுடன் குதித்தவ
வாபத்தைநீக்குமந்த வன்னைபோல—பாபத்தால்
யான்பிறப்பேனேலு மினி யெந்தை யெதிராசன்
தான்பிறக்குமென்னை யுய்ப்பதா (௯)

கூபத்தில=கிணற்றில், வீழும=விழுகின்ற, குழவியுடன்குதித்து—சிசுவோடேகூட குதித்து, அவ்வாபத்தை=அவ்விடரை, நீக்கும=போக்குகின்ற, அந்த அன்னைபோல=அந்தமாதாவைப்போலே, பாபத்தால=அடியேன்பண்ணின பாபத்தாலே, யான்பிறப்பேனேலும=அடியேன் இன்னும்சில ஜன்மமெடுக்கும்படி யானேனாகிலும், எந்தை = அடியேனுக்கு பிதாவாகிய, எதிராசன = யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானார், என்னை = அடியேனை, உய்ப்பதா = உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக, தான பிறக்கு=தாம் திருவவதரித்தருளுவா (௯)

(வ-யா) அதாவது கிணற்றிலேவிழுந்தபின் பன்றிக்கே சற்றுந்தாழாமல் நின்று, பேதைக்குழவியென்னும்படியான முக்த(?)பாலையுடனேகூடக்குதித்தெடுத்து, அதினாலவதாநத்தாலே வந்தவாபத்தைப்போக்கி ரக்ஷிக்கும ஸ்நேஹயுக்தையான அந்தமாதாவைப்போலே (க) "சரணமாகுமதனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம், மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான்" என்கிறபடியே, ஏதச்சரீராவஸாநத்திலே மோக்ஷமாம்படியான பரபத்திவைபவத்தையும் அழித்து, நான்பண்ணின பாபத்தாலே இன்னமும் சிலஜன்மங்களைபெடுக்கும்படியாய் ஆனேனேயாகிலும்,இனிஇப்படி கைகழிந்தபின் பெனக்கு ஜநகராய யதிகளுக்கு நாதரான வெம்பெருமானார் நான்பிறந்த ஜன்மத்துக்கீடாக, தாமுமென்னை யுத்தரிப்பிப்பதாக, *எதிராசூமலபுகத்து அவதரித்தருளுவர் ஆகையால் அதில் எனக்கொரு நிர்ப்பந்தமில்லை உடமைக்கொருமுழுக்கு, உடையவனுக்குடைமைபெறுந்தனையும் முழுகவேண்டும்படியிறே யிருப்பது (௯)

(அ-கை) எம்பெருமானார், திருவடிகளையகன்று, அநுபமஙஸகராயிருக்கையாலே யனரோ ஜன்மத்துக்கடியான காமம் புகுருவது இனி அநதபரஸங்கமில்லாதபடி அவர் திருவடிகளைப் பொருந்திவாழென்று தன்திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளுகிறார்.

(க) திருவாய-௩-௯௦ (இ)

பூமகள்கோன் தென்னரங்கர் பூங்கழற்குப் பாதுகமாய்
தாமகிழுஞ் செல்வச் சடகோபர் — தேமலர்த்தாட்
கேய்ந்தினிய பாதுகமா மெந்தையிராமாநுசனை
வாய்ந்தென்னது நெஞ்சமே வாழ் (௯)

பூமகள் = புஷ்பத்திலே பரிமள மொரு வடிவு கொண்டாப்போலே யிருக்கிற பெரியபிராட்டியார்க்கு, கோன் = வல்லபரான, தென்னரங்கர் = பெரிய பெருமாளுடைய, பூங்கழற்கு நிரதிசய போக்யமான திருவடித் தாமரைகளுக்கு, பாதுகமாய் = பாதுகைகளாய், (அதனாலே) தாமகிழும் = தாம் ஆநந்திக்கும், செல்வ = ஸாத்விகஜந ஸம்பத்தான, சடகோபர் = நம்மாழ்வாருடைய, தேமலர் = மதுஸ்யந்தியான புஷ்பமென்னலாம்படியான, தாளுக்கு = நிரதிசய போக்யமா யிருக்கிற திருவடிகளுக்கு, ஏய்ந்து = பொருந்தி, இனிய = ப்ரியமான, பாதுகமாம் = திருவடிநிலைகளாய், எந்தை = அடியேனுக்குத் தந்தையாய், அடியேனுடைய ஸ்வரூபஸத்தைக்குக் காரணபூதரான, இராமாநுசனை = இராமாநுசனென்று நிரூபகநாமத்தை யுடையரான எம்பெருமானாரை, வாய்ந்து = அஶ்ரயித்து, என்னது நெஞ்சமே = எனக்கு பவ்யமான மநஸ்ஸே, வாழ் = இந்த ஸம்பத்தைப் பெற்று வாழ் (ம)

(வ்யா-ம) (௧) "பூமன்னுமாது பொருந்திய மார்பன்" இத்யாதிப் படியே, புஷ்பத்திலே பரிமளம் ஒருவடிவு கொண்டாப்போலே யிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபரான பெரியபெருமாளுடைய நிரதிஶய போக்யமான *பூவார் கழல்களுக்கு (௨) "அருகிழுமாந்து புகுந்தேன்" என்று ஸ்ரீசடகோபனாய், இப்படி *முகில்வண்ணனடியையடைந்து அதனாலே (௩) "உற்றேனுகந்து பணிசெய்து" என்னும்படி தாம் ஹ்ருஷ்டிக்கும் ஸாத்விக ஜநஸம்பத்தான நம்மாழ்வாருடைய வகுளாபிராமமாய், மதுஸ்யந்தியான புஷ்பமென்றலாம்படி நிரதிசய போக்யமாயிருக்கிற திருவடிகளுக்கு, ஸ்வரூபப்ராப்தமாகையாலே அநுரூபமாய் (௪) "மேவினேன் அவன் பொன்னடி" என்னும்படி பொருந்தி அத்யந்தாபிமதமான திருவடிநிலைகளாய், என்னுடைய ஸ்வரூபஸத்தைக்குக் காரணபூதராய், இராமாநுஜனென்று நிரூபகத்தையுடையரான எம்பெருமானாரை (௫) 'இராமாநுசன் சரணாரவிந்தம் நாமன்னி வாழ நெஞ்சே" என்கிறபடியே, எனக்கு பவ்யமான, மநஸ்ஸே! அநந்யப்ரயோஜநகையாலே பாக்யரேகைபோலே கிட்டி இந்த ஸம்பத்தைப் பெற்று வாழ் இத்தாலெம்பெருமானா

(௧) இரா-நூ-௧-(௨) திருவாய்-௯-௧௦-௧௦ (௩) திருவாய்-௧௦-... (௪) கண்ணி-...

திருவடிகளில் ப்ராவண்யத்துக்கெல்லை நிலம் இவராகையாலே, அவர் திருவடி நிலைகளுக்கும் யதீந்த்ரப்ராவணரென்று நிரூபகமாக வேணுமிறே "செல்வச்சடகோபர்" என்கிறதுக்கு (க) "தநம் மதீயம் தவ பாதபங்கஜம్-ధనం మదీయం తవ పాదపఙ్కజమ్" என்கிற செல்வத்தைப் பெற்றவராகவுமாம். ஏய்க்கை=பொருந்துகை, வாய்க்கை=கிட்டுகை.

(அ-கை) (உ) "நிழலுமடிதாறுமானோம்" என்றும், (ங) "மேவினேனவன் பொன்னடி" என்றும் (ச) "రామానుజపదచ్ఛాయా-ராமாநுஜபதச்சாயா" என்றும் பேசும்படி, அத்யந்தபாரதந்த்ரராய் வாழுமவர்கள் பேற்றைப்பெறவேணுமென்று அபேக்ஷியாநின்றீர் அது நமக்கு அத்யந்தமந்தரங்கரான வடுகநம்பிபோல் வார்க்கன்றோ வித்திப்பதென்று திருவுள்ளக்கருத்தாக, அப்படியே தத்தநயதேவரான வடுகநம்பி நிஷ்டையை யடியேனுக்குமுண்டாக்கி, யாவதாத்மபாவி அடிமைகொண்டருளவேணுமென்கிறார்.

உன்னையொழிய வொருதெய்வம் மற்றறியா
மன்னுபுகழ்சேர் வடுகநம்பி — தன்னிலையை
என்றனக்கு நீ தந்தெதிராசா வெந்நாளும்
உன்றனக்கே யாட்கொள்ளுகந்து (கக)

எதிராசா=எம்பெருமானாரே! உன்னையொழிய=தேவரையொழிய, ஒரு தெய்வம் மற்றறியா=(தேவர்க்கு உத்தேஶ்யரான பெருமாளையும் தவதநுபவ கைங்கர்யாதிகளுக்கு நித்யஶத்ருவாகக் கருதி தேவரை யொழிய) வேறொரு பரதேவதையையு மறியாத, மன்னு=ஸ்திரமான, புகழ்=கீர்த்தியை, சேர்=அடைந்த, வடுகநம்பி தன்=வடுகநம்பி தம்முடைய, நிலையை=சரமபர்வநிஷ்டையை, என்றனக்கு=அதிலபேக்ஷையுடைய வடியேனுக்கு, நீதந்து=தேவர் ப்ரஸாதித்தருளி, எந்நாளும்=ஸர்வகாலத்திலும், உன்றனக்கே=தேவர்க்கே, (ரஸாவஹமாம்படி) ஆட்கொள்ள உகந்து=உகப்போடே அடிமைகொண்டருளவேணும் (கக)

(வ-ம) யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தேவரையொழிய தேவர்க்குத்தேஶ்யரான பெரியபெருமாளையும், தவதநுபவ கைங்கர்யாதிகளுக்கு நித்யஶத்ருவாகக் கருதி, தேவரையொழிய வேறொருபர

(க) ஸ்தோ-ரத்ந (உ) பெரியதிரு-ஙஅ (ங) கண்ணி உ
(ச) எம்பார் தனியன்

நேர்மைதனையும் மயிர்பாதிருப்பாராய அத்தாலே ஸ்வரூபாநுரூபமான யஶஸ்ஸைப்ராப்தராய, இந்நகரையரன்றிச்சே பெருமதிப்பராயிருக்கிற வடிகநம்பி தம்முடைய சரமபர்வநிஷ்டையை அதிலபேக்ஷையுடைய வடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளி, (ச) "எனக்கே யாட்செய் யெக்காலத்தும்", என்றபடியே தேவர்க்கே ரஸாவஹமாம்படி, ஸர்வகாலத்திலும் புக்கப்போட்ட அடிமைகொண்டருள வேணும் அங்கேபோகிலும் அவருக்கந்தவடிமையேயாக வேணுமென்று கருத்து மனனுமில்லேசோ வடிகநம்பி யென்று பாட்டானபோது, பொருந்தியிருக்கிற சரமபர்வநிஷ்டையாகவுமாம் (கக)

(அ-கை) நீர்சொல்லுமிறவருந்தேவைகளெல்லாம் நாம் செய்கைக்கடியான வுறவுண்டோ வென்றவருக்குக் கருத்தாக, உண்டென்று, பிள்ளை திருவடிகளிலே ஸம்பந்தம்பெற்றப்ரகாரத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறார்

தேசந்திகழுந் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை
மாசில்திருமலை யாழ்வாரென்னை—நேசத்தால்
எப்படியே யெண்ணி நின்பால் சேர்த்தார் எதிராசா
அப்படியே நீசெய்தருள் (கஉ)

தேசம் = திக்தேசங்களெல்லாம், திகழும் = ப்ரகாசிக்கும்படியான ப்ரபாவத்தை யுடையராய், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை = திருவாய்மொழி யோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு நிரூபகமாக வுடையராய், மாசில = தம்மிடத்திலே ஆசார்யத்வத்தை யேறிட்டுக்கொள்ளுகை முதலான கல்மஷ நிஷித்தமான மாசில்லாமலிருக்கிற, திருமலையாழ்வார் = ஸ்ரீசைலநாதர், என்னை = தம்முடைய தயாபாத்ரமான வடியேனை, நேசத்தால் = கருணைபரிணாமரூபமான ஸ்நேஹத்தாலே, எப்படியே யெண்ணி = இவனெப்படி யானால் உஜ்ஜீவிப்பனென்று விசாரித்து, நின்பால் = ப்ராப்த சேஷியான தேவர் திருவடிகளிலே, சேர்த்தார் = சேர்த்தருளினாரோ? எதிராசா = எம்பெருமானாரே! அப்படியே நீ செய்தருள் = அப்படியே தேவரும் திருவுள்ளம்பற்றி உஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணும் (கஉ)

(வ-ம்) ஆழ்வாருடையவும் அவரடிபணிந்துய்ந்த தேவருடையவும் அபேக்ஷாபேக்ஷவருத்தியிலும் மநவிகராய், ஜ்ஞாநபக்தி விரக

(ச) தி-வாய் உ ௯ ச

தயாதிகளாலும் பூர்ணராய், அத்தாலே "திருவுடைமன்னரிலதேசு டையார்" என்று பேசப்படியான பெருமையையுடையவராகையாலே, திக்தேசங்களெல்லாம் பிரகாசிக்கும்படியான ப்ரபாவத்தையுடையராய், திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு நிரூபகமாகவுடையராய், தம்மிடத்திலே ஆசார்யத்வத்தை யேறிட்டுக்கொள்ளுகை முதலான கரூரநிஷித்தமான மாசின்றிக்கே யிருப்பாரிருக்கிற ஸ்ரீசைலநாதன் தம்முடைய தயாபாத்ரமானவென்னை, கருணாபரிணாமரூபமான ஸ்நேஹத்தினாலே, இவனெப்படியாகு லுஜ்ஜீவிக்குமென்று விசாரித்து, ப்ராப்தமோக்ஷியான தேவர் திருவடிகளிலே சேர்த்தருளினார் அப்படியே தேவரும் திருவுள்ளம் பற்றி உஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணும் (௪௨)

(அ-கை) தாம் †நிர்ப்பந்தித்தபடிகளெல்லாம் ‡கொண்டருளும்படி ஸுலபரான வெம்பெருமானாருடைய ஸௌந்தர்யாதிகளிலே தோற்றுத்தாம் மங்களாசாஸநம்பண்ணி, அவ்வளவில் நில்லாதே, ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளளவும் சென்று அத்தாலெபெற்ற பேற்றை அந்ய பரோக்தியாலே யருளிச்செய்கிறார்

எதிராசன்வாழி யெதிராசன்வாழி
எதிராசன்வாழி யென்றென்றேத்தி — சதிராக
வாழ்வார்கள் தாளிணைக்கீழ் வாழ்வார்கள் பெற்றிடுவர்
ஆழ்வார்கள் தங்களருள் (௪௩)

எதிராசன்வாழி எதிராசன்வாழி எதிராசன்வாழி = யதிராசருக்கு மங்களமுண்டாகுக - யதிராசருக்கு மங்களமுண்டாகுக - யதிராசருக்கு மங்களமுண்டாகுக, என்றென்று=இப்படி பலகாலும் சொல்லி, ஏத்தி= ஸ்துதித்து, சதிராக=ஸாமர்த்யமாக, வாழ்வார்கள்=வாழுமவர்களுடைய, தாளிணைக்கீழ்=திருவடிகளின் கீழே, வாழ்வார்கள்=வாழுமவர்கள், ஆழ்வார்கள் தங்களருள் = ஆழ்வார்கள் பதின்மருடைய வருளையும், பெற்றிடுவர்=பத்தும் பத்தாகப் பெற்றிடுவர்கள் (௪௩)

(வ்யா-ம்) அவர் தாம் திருப்பல்லாண்டுமுதலாக பஹுப்ரகாரமாக பகவத்விஷயத்திலே மங்களாசாஸநம்பண்ணுமதெல்லாம், தாமிவ்விஷயத்திலே, "எதிராசன்வாழி" என்றுதுடங்கி அத்தையே

---

† அநுஸந்தித்தபடி ‡ கேட்டருளும்படி

பலகாலும்சொல்லி ஸ்துதித்து, (௧) "அடியேன் சதிர்த்தேனின்றே" என்கிறபடியே, சரமபர்வத்திலே நிஷ்டராய், அத்தாலே ஸாமாந்ய மாக வாழும்வர்களுடைய திருவடிகளின்கீழ், தாயநிழலிலே யொதுங்குமாபோலே யொதுங்கி, (௨) 'நின்தாளிணைக்கீழ் வாழ்ச்சி" என்னும்படி யதுவே வாழ்வாக வாழும்வர்கள் *மயர்வறமதிநலமருளப் பெற்றவர்களாய், அத்தாலே *அருளாகொண்டாடுமடியவராய், அதிலும், (௩) *எல்லையிலடிமைத்திறத்தினி லென்றும்மேவுமனத்தனராயிருக்கிற வாழ்வார்கள் பக்கன்மருடையவர்களையும், பத்தும்பத்தாகப் பெற்றுவிடுவார்கள் (௪) "ஸர்வம் ஸம்பந்நம் - தவமாமகயோ:" என்னக் கடவதிறே இத்தாலிவர்களுக்கு சரமாவதித்தாஸ்யம் நிலைநிற்கும் படி கடாக்ஷிப்பாக்கென்றபடி. முதல்பாட்டிலே மங்களாசாஸந பருடைய ஸம்பந்தஸம்பந்திகளை *அயர்வறுமமரர்கள் ஆதரிப்ப ரென்றார் இதில் அவர்களை *மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர்களா தரிக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார் (௧௫)

(அ-கை) "தேசந்திகழும்" என்கிறபாட்டோடே இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி நடுவில்பாட்டு ப்ராஸங்கிகம் உம்முடைய வாசார்யர், நம்பக்கலிலே யாச்ரயிப்பித்த வந்தவாச்ரயணமே, உம்முடைய பேற்றுக்கு ஸாதநமாகச் சொல்லாநின்றீர் அந்தவாச்ரயணபலம் போருமோ? ஏதேனும் பேற்றுக்குடலான வதிகாரஸம்பத்து உம்பக்கலிலே வேண்டாவோவென்று, மீளவும் எம்பெருமானார்க்குத் திருவுள்ளக்கருத்தாக வதுக்கீடான வதிகாரமுண்டாகில், தேவரை யபேக்ஷிக்கவேணுமோ? அப்படிப்பட்ட யோக்யதையில்லாதார்க்க கன்றோ தேவரை யபேக்ஷிக்கவேண்டுவது ஆகையால், அதிகார ஶூந்யரான வ்யக்திகளை தேவரீர் ரக்ஷியாவிடில் வேறு புகலுண்டோ வென்கிறார்

அதிகாரமுண்டே லரங்கரிரங்காரோ
அதிகாரமில்லாதார்க்கன்றோ — எதிராசா
நீயிரங்கவேண்டுவது நீயுமதிகாரிகளுக்
கேயிரங்கி லென்செய்வோம் யாம் (௧௬)

---

(௧) கண்ணி (௨) தி-வாய் ௩-௨-௪ (௩) பெருமாள்திரு ௨ ௧௦
(௪) ர-ஸ்தக-௮௯

அதிகாரமுண்டேல=ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந பூர்த்தியாகிற அதிகாரமுண்டானால், அரங்கர்ரங்கரோ=பெரியபெருமாள் இரங்கியருளாரோ? அதிகார மில்லாதாரக்கன்றோ = அப்படிப்பட்ட அதிகார மில்லாதவர்களுக்கன்றோ, எதிராசா=எம்பெருமானாரே! நீயிரங்கவேண்டுவது = தேவரீரிரங்கி ரக்ஷித்தருள வேண்டுவது, நீயுமதிகாரிகளுக்கே யிரங்கில = கதியற்றவர்களுக்கே கதியாயிருக்கிற தேவரும் அதிகார ஸம்பத்தையுடையவர்களுக்கே க்ருபைபண்ணி ரக்ஷிக்கில், என் செய்வோமியாம்= அநதிகாரிகளாயிருக்கிற அஸ்மதாதிகள் என்னயோக்யதையை யுபபாதித்துக்கொண்டு உஜ்ஜீவிக்கப்போகிறோம்? (அநாதி காலத்தோபாதி யிழந்தே போமித்தனையன்றோ?) (கசு)

(வ்-ம) (க)"புண்ணந்துழாமேபொருநீர்த்திருவரங்காவருளாய்" என்றதை யார்த்தித்தவர்களுக்கு (உ)'அருளுகூடியுயுந்தவன்"என்னும்படி, தாதருமாதிகார முண்டானவர்களுக்கன்றோ பெரியபெருமாளிரங்கி யருளுவது அப்படிப்பட்ட வதிகாரமில்லாத மாதருமாருக்கன்றோ யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தேவரீரிரங்கி ரக்ஷித்தருள வேண்டுவது அகதிகளுக்கே கதியாயிருக்கிற வீதருமாஸ்வபாவரான தேவரு மதிகாரஸம்பத்தை யுடையவர்களுக்கே க்ருபைபண்ணி ரக்ஷிக்கில், அநதிகாரிகளாயிருக்கிற அஸ்மதாதிகளெந்த யோக்யதையை யுபபாதித்துக்கொண்டுஜ்ஜீவிக்கப்புகுகிறோம் அநாதிகாலத்தோபாதி யிழந்தேபோமித்தனையன்றோ? (கசு)

(அவ-கை) (ங)"இராமாநுசனமிக்கபுண்ணியன்"என்னும்படி பரமதார்மிகராயிருக்கிற வவரை யடுத்தடுத்துப் பழியிடாநின்றோம். நாம் அவர் திருவடிகளை ஸஸ்நேஹமாக வநுஸந்திக்கால் அவர் தாமே யெல்லாம் செய்தருளுவராகையாலே, தத்விஷயஸ்நேஹந்தானுண்டோவென்று ஆனவளவுமபார்த்து, அது தமக்குத்தப்(ஸ்து) பிஇல்லையென்று விஷண்ணராகிறார்

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்
என்பதுவே நாவுரைக்கு மித்தாலென்—அன்பவர்பால்
இப்போதளவும் யானென்றுங் காண்கின்றிலேன்
எப்போதுண்டாவதினி (கரு)

(க) திருவிரு உஅ (உ) திவாய-எ உ-கக (ங) இரா-நூ

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம் = எமக்கு ஸ்வாமியான யதி
ராசருடைய திருவடிகளே ரக்ஷகம், என்பதுவே=என்று சொல்லப்படுகிற
இந்த வாசகத்தைகயே, நாவுரைக்கும்=என் நாவானது ப்ரேமமின்றிச் சொல்
லாநிற்கும் இந்தாலென்ன=இந்தாலென்ன ப்ரயோஜநம்? அன்பு=ப்ரேம
ப்ரஸரமான பக்தி, அவ்வாபால=அவ்விஷயத்தில், இப்போதளவும்=
இந்த க்ஷணபர்யந்தமும், யானொன்றும் காணகின்றிலேன்='ப்ரேமலேசமு
மற்றிருக்கிற) அடியேனொன்றும் காணகிறிலேன், எப்போதுண்டாவதி
னி=இப்போதில்லாதது இனியெப்போ துண்டாகப்போகிறது? (௧௫)

(வ-ம) பிள்ளைகொல்லி காவல்தாஸருக்கு ஸ்வரூபோஜ்ஜீவந
மாயும், ஸோமயாஜியாண்டானுக்கு நித்யப்ராப்யமாயுமிருக்கிற "எம்
பெருமானார் திருவடிகளேசரணம்" என்று சொல்லப்படுகிற இந்த
வாசகத்தையே, அஹ்ருதயமாக வென்நாவானது சொல்லாநிற்கும்
இப்படி நிஸ்ஸ்நேஹியாகத் திருநாமம் சொல்லுகிறவிதத்தாலே, (௧)
"சாற்றத்தெளிந்தையுன்றாளிணைச்சேர்ந்தன்பு காணமிசவுமகூடாதத்து"
என்கிறபடியே, விஷயாநுகுணமாக வென்னுடைய ஸ்நேஹமானது,
அவ்விஷயத்திலே சாமத்ஸ்யாநுமான வித்காலத்தளவும், ப்ரேம
லேசமற்றிருக்கிற நான்காணகிறிலேன் இனி யிப்போதில்லாத
தெப்போது உண்டாகப்புகிறது இத்தாலென்னென்று-நிஸ்ஸ்நேஹி
யாகத் திருநாமஞ்சொல்லுகிற வித்தாலென்ன ப்ரயோஜநமென்னவு
மாம் அடியிலே "இராமாநுசாயநம:" என்று உத்தரவாக்ய தாத்
பர்யத்தைப்பும், இதில் "எம்பெருமானார் திருவடிகளேசரணம்"
என்று பூர்வவாக்ய தாத்பர்யத்தைபும் வெளியிட்டருளுகிறார் (௪௫)

(அவை) நம்பக்கலுமக்கநுகூல்யமான ப்ரேம லேசமில்லா
விடில், ப்ராதிகூல்யநிவ்ருத்தி தானுண்டோவென்ன? அதுவுமில்லை
அப்படிப்பட்ட வஜ்ஞனவர்யேனுடைய தோஷத்தை போக்ய
மாகக் கொண்டருளுகிற தேவர் திருவடிகளை என்று தானப்ராப்
பேனென்கிறார்

ஆகாதுதீதென் றறிந்தும் பிறர்க்குரைத்தும்
ஆகாததே செய்வனாதலால் — மோகாந்தன்
என்று நினைத்தென்னை யிகழேலெதிராசா
என்றுன்னடி சேர்வன்யான் (௪௬)

(௧) இரா-நூ

ஆகாதது=ஸததுககளால பரிதயஜிககப படுவதான தயாஜயம, ஈதெ னறு = இனனதெனறு, அறிநதும = தெளியவறிநதும பிறாககுரைத தும=(இபபடி யறிநதவளவினறிககே) பரோபதேசம பணணியும, ஆகா ததே செயவன = அநத நிஷிதத கருதயததைியே நிதயாநுஷடாநமாக நடததாநிறபன, ஆதலால=இபபடிச சொலலுவதொனறு செயவதொன ருகையாலே, மோகாநதனெனறு=மோஹததாலே அநதகனெனறு, நினை தது=திருவுளளமபறறி, எனனை=அடியேனை, இகழேல = உபேக்ஷிகக வேணடாம, எதிராசா=எமபெருமானாரே! எனறு = எபபோது, யான =அடியேன, உன=தேவருடைய, அடி = திருவடிகளை, சோவன = அடையககடவேன? (௧௬)

(வ-ம) ஸததுககளால பரிதயஜிககபபடுமதானதயாஜயமினன தெனறு தெளியவறிநதும, இபபடியறிநதவளவனறிககே, பரோப தேசமபணணியும, அநத நிஷிததகருதயந தனனையே நிதயாநுஷ டமாக நடநதாநிறபன இபபடி சொலலுவதொனறு செயவதொன ருகையாலே, மோஹாநதனெனறு திருவுளளமபறறி உபேக்ஷியா மல ரக்ஷிததருளுகிறவரே! இனி யிஸஸாதநாநுஷடாநம பணணின நான (௧)"எநநாள யானுனனை யினிவநதுகூடுவன" எனகிறபடியே, எனறு தான தேவா திருவடிகளை, அடையககடவேன இனி யிழந தேபோமததனையனறோ, அனறிககே இபபடி மோகாநதனுய முன னடிதோனறுதே யிருககிற வடியேனுககுத தாபபமதீருமபடி, ஸா வஜஞரான தேவரொருநாளவதிபிடடுத தநதருளவேணுமெனகிற ராகவுமாம (௧௬)

(அ-கை) கீழநாளவதியிடடுத தநதருளவேணுமெனறு அபே க்ஷிததவிவருககு, அபபடியே (௧) "மாணமாளுல" எனறு ஶரீரவி யோகஸமயததிலே பரநதாமமெனனுந திவ்யதருகிறோமெனறு, எம பெருமானாககுக கருததாகவெணணி, இபபடி தருகிறோமெனகிற தேவரீர கடுகசசெயதருளாமல, தாழககைககு ஹேதுவேது என கிறா.

பொலலாஙகளைததும பொதிநதுகொணடு நனமையிலொன றிலலாவெனககு மெதிராசா—நலலாகள

(௧) தி-வாய-௯ ௨-௧ (௨) தி வாய ௯ ௧௦ ௫

நண்ணுந்திருநாட்டை நான்தருவேனென்று நீ
தண்ணென்றிருக்கிறதென்னோ (கஎ)

பொல்லாங்கு = துஷ்க்ருதங்கள், அனைத்தும் = எல்லாவற்றையும், பொதிந்துகொண்டு = தட்டில் பதித்தாப்போலே பதித்துக்கொண்டு, நன்மையில் = ஸத் கர்மங்களில், ஒன்றில்லா = லவலேசமுமில்லாத, எனக்கும் = அடியேனுக்கும், எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நல்லார்கள் = ஸத்புருஷர்கள், நண்ணும் = அடையத்தக்க, திருநாட்டை = பரமபதத்தை, நான்தருவேனென்ற நீ = (நம்மோடுண்டான ஸம்பந்தமடியாக) நாமே தருகிறோமென்றருளிச்செய்த தேவரீர், 'தண்ணென்றிருக்கிறதென்னோ = விளம்பம் செய்துகொண்டிருக்கிறது என்னகாரணம்? (அநந்ய கதியாய் அகிஞ்சநனாயிருக்கிற அடியேனுக்குப் பரமபதத்தை ஶீக்ரத்தில் ப்ராபித்தருள வேணுமென்று கருத்து) (கஎ)

(வ்யா) (க) "நீசனேன்நிறைவொன்றுமிலேன்" (உ) "శకృత్సుకృ తః-அக்ருதஸுக்ருதக:" இத்யாதிப்படியே, அநந்தகுணபரிபூர்ண னாய், ஆத்மகுணலேஶகந்தரஹிதனாய், அத்யந்தநிக்ருஷ்டனாயிருக் கிற வெனக்கும் (ங) "ప్రాప్యమర్త్యైః పదాసద్భిస్తద్విష్ణోః పరమంపదమ్-ப்ராப்ய மாசி:பதாஸத்பிஸ்தத்விஷ்ணோ:பரமம்பதம்" என்று ஸ்ருதிகளா லே ப்ராபிக்குமதாயிருக்கிற திருநாட்டை, நம்மோடுண்டான ஸம் பந்தமடியாக நாமேதருகிறோமென்று அருளிச்செய்த தேவரீரிப் போது தாழ்த்திருக்கைக்கு ஹேதுவேதுதான், வேறேசிலா ரக்ஷக ருண்டென்றோ? தானே ஸாதநாநுஷ்டானம் பண்ணிவருகிறானென் றோ? எத்தாலேதான் தாழ்க்கிறது அநந்யகதியாய் அகிஞ்சநனாயி ருக்கிற அடியேனுக்கு ஶீக்ரமாக ப்ராப்யதேஶத்தை ப்ராபித்தருள வேணுமென்று கருத்து (கஎ)

(அ-கை) இவருடைய அபேக்ஷிதத்தை அவரும் செய்வாராக வறுமகிப்பண்ணியிருக்க, (ச) "அவனருள்பெறுமளவாவிநில்லாது" என்கிறபடியே காமப்ராப்திபற்றாமல், (ரு)*ஊரெல்லாந்துஞ்சியில்லவ ஸ்தையைப் ப்ராப்தராய் என்னுடைய ஸம்ஸாரமாகிற *விடியாவெந் நரகமான காளராத்ரிக்கு என்றொரு நல்விடிவு பிறக்குமென்று மீள வும் *ராமாநுஜதிவாகரானவர் தம்மையே கேட்கிறார்

(க) திருவாய்-ரு-ங-ச (உ) வரத-ஸத- (ங)
(ச) தி-வாய்கூ-கூ-ரு (ரு) திருவாய் ரு-ச

என்றுவிடிவதெனக் கெந்தாய் யெதிராசா
ஒன்றுமறிகின்றிலே னுரையாய்—குன்றாமல்
இப்படியே யிந்தவுயிர்க்கென்று மிருளைவிளைக்கும்
இப்பவமாம் நீண்டவிரவு (கஅ)

எந்தாய் = அடியேனுக்குப் பிதாவாகிய, எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! குன்றாமல் = குறையாமல், இப்படியே = இந்தப்பிரகாரமே, இந்த உயிர்க்கு = இந்த ஆத்மவஸ்துவுக்கு, என்றும் = எக்காலமும், இருளை விளைக்கும் = அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தையே விளைக்கும், இப்பவமாம் = இந்த ஸம்ஸாரமாகிற, நீண்டவிரவு = பெரிய நீளிரவு-காளராத்ரி, என்று விடிவதெனக்கு = அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தி லகப்பட்டுக்கொண்டு வழிதெரியாமல் திகைத்துக்கொண்டிருக்கிற அடியேனுக்கு ராமாநுஜ திவாகரராகிய தேவருடைய தர்ஶநயோகமயமான ஸுப்ரபாதமாக எப்போதாகும்? ஒன்று மறிகின்றிலேன் = ஏதத்விஷயமான ப்ரதிபத்தியை யொன்றுமறிகிறிலேன், உரையாய் = ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் இதுக்கொரு நல்விடிவு கண்டருளிச் செய்யவேணும். (கஅ)

(வ-ம) எனக்கு ஜநகராய யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தன்னுடைய வ்யாபாரத்தில் சற்றும் குறைதலின்றிக்கே, ஏவம்விதரூபேண இந்த ஆத்மாவுக்கு ஸர்வகாலத்திலும் ஜ்ஞாநோதய லேசமின்றிக்கே அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தையே விளைப்பதான (க) "భవదుర్దిన-பவதுர்திநம்" என்னும்படி ஸம்ஸாரமாகிற பெரியநீளிரவானது, (க) "అవివేకఘనాన్తదిఙ్ముఖే-அவிவேககநாந்ததிங்முகே" இத்யாதிப்படியே பதஸ்கலிதனாய் வழிதிகைத்தலமருகின்ற வெனக்கு எந்தக்காலம் தவத்தர்ஶநயோகமயமான ஸுப்ரபாதமுண்டாவது! அஜ்ஞ ஞாநதிமிராந்தனான நான், ஏதத்விஷயமான ப்ரதிபத்தியை யொன்றுமறிகிறிலேன் (உ) "నిఖిలకుమతిమాయాశర్వరీబాలసూర్యః-நிகிலகுமதிமாயாசர்வரீபாலஸூர்ய:" என்னும்படி ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் (௩) "సుప్రభాతాద్యరజనీ-ஸுப்ரபாதாத்யரஜநீ" என்னும்படி இதுக்கு ஒரு விடிவுகண்டருளிச்செய்யவேணும் குன்றுதல் = குறைதல், பவம் = ஸம்ஸாரம் (கஅ)

(அ-கை) கீழ் ஸம்ஸாரமாகிற காளராத்ரிக்கு அவதிகண்டருளிச்செய்ய வேணுமென்றார் இதில் தத்கார்யமான தேஹஸங்க

(க) ஸ்தோ-ரத்ந (உ) யதிராஜஸப்ததி (௩) வி-பு-இ-கள

கரந்தை முதலான வென்னுடைய நிஷ்ருவ்யாபாரமும், தேவர்க்கத்யாவஹமன்றோ வென்கிறார்

அல்லும் பகலும் யானாக்கை வழியுழன்று
செல்லுமது உன் தேசுக்குத் தீங்கன்றோ — நல்லார்கள்,
தந்தையார் நீசர்கட்டே செய்யச் சகிப்பரோ
எந்தை யெதிராசா இசை (௪௯)

அல்லும் பகலும் = இரவும் பகலும், யான் = அடியேன், ஆக்கை வழியுழன்று = சரீரமார்க்கத்தில் சஞ்சரித்து தேஹ கிங்கரனாய், செல்லுமது = ப்ரவர்த்திப்பது, உன் தேசுக்கு = தேவருடைய ப்ரபாவாதிசயத்துக்கு, தீங்கன்றோ = ஹாநியன்றோ? (அதெப்படி யெனில்) நல்லார்கள் = பரஹம்ஸ விரக்தாக்ரேஸரரா யிருக்கிற ஸத்புருஷர்கள், தந்தையார் = தமப்பனார், நீசர்கட்டே செய்யச் சகிப்பரோ = அத்யந்த நிஹீநரான நீசர்க்கு நிஹீந வ்ருத்திகள்செய்யப் பொறுப்பரோ? எந்தை யெதிராசா = அடியேனுக்குத் தந்தையாய், யதிகளுக்கு நாதரானவரே! இசை = இத்தைத்தேவர்தாமே யருளிச் செய்யவேணும் (௪௯)

(வ-ம்) (க) ‘உன்னாமமெல்லாம் என்றன் நாவினுள்ளே யல்லும்பகலும்மருமபடி நல்க’’ என்கிறபடியே தேவருடைய திருநாமஸங்கீர்த்தநாத்யநுபவகைங்கர்யங்களுக்கு யோக்யமான காலமெல்லாம் (உ) ‘‘அந்நாள் நீ தந்த ஆக்கையின் வழியுழல்வேன்’’ என்கிறபடியே தேஹகிங்கரனாய், அதுவே யாத்ரையாய்த் திரிகிறது (ங) ‘‘உனக்குப் பணி செய்திருக்கும்’’ இத்யாதியிற்படியே தேவர்க்கு தேஜோஹாநியன்றோ? அதுளப்படி யென்னில், பரமஹம்ஸவிரக்தாக்ரேஸரராயிருக்கிற ஸத்துக்கள் தங்கள் புத்ராதிகளை அத்யந்தநிஹீநரான நீசர்க்கு நிஹீநவ்ருத்திகள் செய்யக்கூட்டிப்பரோ? (இசை), எனக்கு ஜநகராய் யதிகளுக்கு நாதரானவரே! இத்தை தேவரீர்தானே ஸ்மரித்தருளீர் ஆகையாலத்தைத் தவிர்த்து, இவ்வாத்மாவுக்கு ரக்ஷியானதேவரே! அநவரத மடிமைகொண் டருளவேணுமென்று கருத்து தேசு=பெருமதிப்பு (௧௯)

(அ-கை) இவர்ப்படி ‘ நல்லவர்கள் தந்தையார் நீசர்கட்டே செய்யச் சகிப்பரோ’’ என்றவாறே *நல்லார்பரவுமிராமாநுசனென்னும்

(க) இரா-நூ-தனியன் (உ) தி-வாய் ங உ-க (ங) பெரி-தி ரு ரு-ங-ச

பெருமானார் இவர் இங்ஙனே சொல்லப்பெறுமோ வென்று அத்தை ஸஹியாமல் *நல்லார்கள் நண்ணும் திருநாட்டிலே நல்லவமரரோடே ஒருகோவையாகி, அவர்களநுபவ கைங்கர்யத்தை யிவர்க்குண்டாக்கவேணுமென்கிற வ(ய)பிஸந்தியை யுடையராயிருக்கிற வாகாரத்தைக்கண்டு, இனிப் பேறுதப்பாதென்றத்யவஸித்து, ஆர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே, தேஶவிஶேஷத்தேறப்போய், பரமாத்ம ஸத்காரபர்யந்தமான பலபரம்பரைகளை யெண்ணி, அத்தைத் தாம்பெற்றதாக ஹ்ருஷ்டராகிறார்

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

போம்வழியைத் தருமென்னு மின்பமெல்லாம்
புசித்துவழிபோயமுத விரசையாற்றில்
நானமுழுகி மலமற்றுத் தெளிவிசும்பை
நண்ணி நலந்திகழ்மேனி தன்னைப்பெற்றுத்
தாமமரர்வந்தெதிர் கொண்டலங்கரித்துச்
சற்கரிப்ப மாமணி மண்டபத்துச் சென்று
மாமலராள்கோன் மடியில் வைத்துகக்கும்
வாழ்வுநமக் கெதிராச னருளும் வாழ்வே (உ0)

போம் வழியை = பரமபதத்துக்குப் போயநுபவிக்குமளவும் பரிச்சிந்நமென்னும்படி நிரவதிகபோக்யமான வார்ச்சிராதிமார்க்கத்தை, தரும் = கொடுக்கும், என்னும் = என்கிற, இன்பமெல்லாம் = அவ்வழியிலுண்டான வின்பமெல்லாம், புசித்து = அநுபவித்து, வழிபோய் = ஆர்ச்சிராதி மார்க்கத்தால் சென்று, அமுதவிரசையாற்றில் = அம்ருதமயமான விரஜாநதியில், நானமுழுகி = தாபத்ரய துக்கங்களெல்லாந் தீர நான தீர்த்தமாடி, மலமற்று = ப்ராக்ருதங்களான மலங்களெல்லாம் கழிந்து, தெளிவிசும்பை = பரிசுத்தமான பரமபதத்தை, நண்ணி = கிட்டி, நலந்திகழ் மேனிதன்னைப்பெற்று = ஸ்வரூப குணங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி ஶுத்த ஸத்வ மயமான அப்ராக்ருத திவ்யதேஹத்தைப்பெற்று, அமரர்தாம் = நித்யஸூரிகள், வந்து = எழுந்தருளி, எதிர்கொண்டு = ப்ரத்யுத்கதராய், அலங்கரித்து = ப்ரஹ்மாலங்காராதிகளாலே யலங்கரித்து, சற்கரிப்ப = ஸத்கரிக்க, (அவர்களுடனேகூட) மாமணிமண்டபத்துச்சென்று = திருமாமணி மண்டபத்திலே சென்று, மாமலராள்கோன் = ஸ்ரிய:பதியான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன், மடியில்வைத்துகக்கும் = மடியிலே வைத்து உச்சிமோந்து உகந்தணைக்கும், வாழ்வு = ஸம்பத்து, எதிராசன் = எம்பெருமானார், நமக்கருளும் வாழ்வே =

இதில உபேக்ஷையுடைய நமக்கு அருளகொடையாக பராஸாதிததருளும ஸமபததே!　　　　(௨௦)

(வ-ம) (க) "போமவழிதேயததரும" என்றவாழவார திவய ஸூகதிபபடியேபோயபபுக்ற தேசவிசேஷத்தில ஸஞசாரமெலலா மொருசிறுககாயெனனுமபடி அபரிசசேதயரான பாகவதஸஙகார ஸமபததையெலலாம அநுபவிததது, ஸவஙகொலவிபபிராட்டியைப போலே அவனமுனனே வழிநடததபபினனேபோய, "విరజాం స్మృత్యా స్మారం ప్రాప్య మహానదీమ్-விரஜாமசருததாகாராமமாமபராபயமஹா நதிம" எனகிறபடியே அமருதவாஹிநிபாய, விரஜையெனறு பேரை யுடைததான வந்தியிலே தாபதரயததுககங்களெலலாநதீர நாமவகா ஹிதது, அநநதரம ஸவரூபததுக்கு திரோதா(தா)யகமான பராக்ரு தஙகளான மலஙகளெலலாம கழிநது *தெளிவிசுமபுதிருநாடெனகிற பராபயதேசததைககிட்டி, ஸவரூபகுணஙகளெலலாம பரகாசிககுமபடி ஶுததஸததவமயமான வபராககருத திவயவிக்ரஹததை லபிதது, பஹுமாநதவயரான நிதயஸூரிகள தாஙகள பரதயுதகத ராய, பரமஹாலஙகாராதிகளாலே யலஙகரிதது ஸதகரிகக, அவாக ளுடனேகூட திருமாமணிமணடபததிலே சென்று, ஶரியபதியான ஸ்ரீவைகுணடநாதன (உ) "అజ్ఞ భరత మారోప్య ముదితః పరిషస్వజే-அங்கே பரதமாரோபபமுதிதஃபரிஷஸவஜே" எனகிறபடியே மடியிலேவைதது உசசிமோநது உகநதணைககும ஸமபததை எதிராசரான வெம பெருமானார இததிலபேக்ஷையுடைய நமககருளகொடையாக பர ஸாதிததருளும ஸமபததே, இதொரு பேறிருநதபடியே　　　　(௨௦)

(அ-கை) எககனையேனுமதிஶயித ஜஞாநராயிருபபாககும அபராபயமாயிருககிற பேறறை நீரபெறறதாகப பேசாநினறீர அ துநமகது ஸுலபமாயிருநததோவெனறு தம திருவுளளகசருததாக, நமமுடைய வாசாரயரான பிளளை நிர்ஹேதுகமாகவுபகரிததருளின ஜஞாநததைககொணடு, அவருடைய வபிமாநமே உததாரகமெனறு நீஅதயவஸிததிரு, பெறததாகிய பேறறை எமபெருமானாரே பண ணியருளுவர ஆசையாலிதுவிஷயமாக "నిర్భయో నిర్భరోஸ்மి - நிரபப யோநிரபபரோஸமி" எனறிருககிற நமககு எனனபயமெனகிறார

(க) தி-வாய-௩. ௯-௩.　　　　(உ) ரா யு கந௦ ௪க

கட்டளைக் கலித்துறை

திருமலையாழ்வார் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை சீரருளால்
தருமதி கொண்டவர் தம்மை யுத்தாரகராக வெண்ணி
இருமனமே யவர்க்கா யெதிராச ரெமைக்கடுகப்
பரமபதந்தனிலேற்றுவ ரென்னபயம் நமக்கே (௨௧)

திருமலையாழ்வார் = ஸ்ரீசைலேசரென்னும் திருநாமத்தையுடைய, திருவாய்மொழிப்பிள்ளை = திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தம்முடைய, சீரருளால் = நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, தரும = ப்ரஸாதித்தருளும், மதி = ஜ்ஞாநத்தை, கொண்டு = ஸாதநமாகக்கொண்டு, அவர் தம்மை = இப்படி மஹோபகாரகரா யிருக்கிற அந்தப்பிள்ளையை, உத்தாரகராக = ஸம்ஸாரத்தில் நின்று முத்தரிப்பவராக, எண்ணியிருமனமே = மநஸ்ஸே! அத்யவஸித்திரு அவர்க்காய = இப்படி நம்மாசார்யரான பிள்ளைக்காக, எதிராசர் = எம்பெருமானார், எமை = ஸ்வாசார்யாபிமாநமே உத்தாரகமென்றிருக்கிற நம்மை, கடுக = சீக்ரமாக, பரமபதந்தனில் = பரமபதத்தில், ஏற்றுவர் = ஏற்றியருளுவர் என்னபயம் நமக்கே = ஏதத்விஷயமாக நமக்கென்ன பயம்? ஒருபயமும் வேண்டாம் (மார்பிலே கைவைத்து நிர்ப்பயமா யுறங்குமத்தனையன்றோ வென்று கருத்து) (௨௧)

(வ-ம) திருமலையாழ்வாரென்று நிரூபகத்தை யுடையவராய், பின்பு திருவாய்மொழி யில்வ்யாமோஹத்தாலே தந்நிரூபணீயரா யிருக்கிற பிள்ளை தம்முடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே ப்ரஸாதித்தருளும் "பொருவில்மதி" என்னும்படியான தத்விஷயஜ்ஞாநத்தை ஸாதநமாகக்கொண்டு, அந்த ஜ்ஞாநபலமாக இப்படி மஹோபகாரகரா யிருக்கிற அந்தப்பிள்ளையை "ఉత్తారయతిసంసారాత్తదుపాయప్లవే నతు-உத்தாரயதிஸம்ஸாராத்ததுபாயப்லவேந்து" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் உத்தரிப்பிக்குமவராக மநஸ்ஸே! அத்யவஸித்திரு இப்படி நம்மாசார்யரான பிள்ளைக்காக யதிகளுக்கு நாதரான வெம்பெருமானார் தாமே †*ஸ்வாசார்யாபிமாநமே உத்தாரகமென்றிருக்கிற நம்மையேன்றுகொண்டு, சீக்ரமாக (௧) "ஏற்றருமவைகுந்தம்" என்று துஷ்ப்ராபகமாகச் சொல்லப்படுகிற பரமபதத்திலே ஏற்றியருளுவர் (௨) "மனமே நையல் மேவுதற்கே" என்கிறபடியே ஏதத்விஷயமாக நமக்கென்னபயம், ஒருபயமும் வேண்டா.

(௧) திருவாய்-௭-௯-௧௦ (௨) இரா-நூ-௯௪ † ஸதாசார்ய

மார்பிலே கைவைத்துறங்குமத்தனையன்றோ என்று கருத்து “అచిన్త్యస్వభావౌ-அசிந்த்யஸ்வபாவௌ” இத்யாதி “ప్రపద్య త్వామద్య - ப்ரபத்ய த்வாமத்ய” இத்யாதி (௨௧)

(அ-கை) ‘என்ன பயமுமக்கே’ என்பதில் பயமான விவரணம் “అస్మద్గురుపదయోర్యతీన్ద్రశ్రీక్రియాన్వయః-அஸ்மத்குருத்பாயாத் யதீந்த்ர ஸ்ரீகிரியாந்வயஃ” என்கிறபடியே பிள்ளையுடைய நிர்ஹேதுக கருணையாலே எம்பெருமானாருடைய அபிமாநநாவாரூடனாய் ஸம்ஸாரஸமுத்திரத்தைக் கடந்து, ஸ்ரிய:பதியுடைய ஸ்ரீபாதகூலத்தைப் ப்ராபிப்பேனென்று நிஸ்சயிக்கிறார்

தீதற்றஞானத் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை சீரருளால்
ஏதத்தைமாற்றுமெதிராசர் தம்மபிமானமென்னும்
போதத்தையேறிப் பவமாம் புணரிதனைக்கடந்து
கோதற்றமாதவன் பாதக்கரையைக் குறுகுவனே (௨௨)

தீதற்ற=குற்றமற்ற, ஞான=ஆத்மஜ்ஞாந குணங்களையுடைய, திருவாய்மொழிப்பிள்ளை=திருநாலவன் கவியான திருவாய்மொழியில் அவகாஹநத்தை யுடையராகையாலே அத்தையிட்டு நிரூபிக்கும்படியான வைதிக்யத்தை யுடையரான பிள்ளையுடைய, சீரருளால்=நிர்ஹேதுக கருணையாலே, ஏதத்தை=காமாதி தோஷங்களை, மாற்றும்=போக்கடிக்கிற, எதிராசர்=எதிகளுக்கு நாதராயிருக்கிற எம்பெருமானாருடைய, அபிமானமென்னும்=அபிமானமென்கிற, போதத்தையேறி=ப்ரபாயமான விஷ்ணுபோதம் போன்ற வைஷ்ணவக் கப்பலையேறி, பவமாம் புணரிதனைக்கடந்து=ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலைக் கடந்து, கோதற்றமாதவன் பாதக்கரையை= ‘விண்ணோர் பிரானார் மாசில் மலரடிக்கீழ்’’ என்றும், ‘துயரறுசுடரடி’’ என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அகில ஹேயப்ரத்யநீகமாய் ஸ்வாபாவிக தேஜோரூபமாய், பரமப்ராப்யமாயிருக்கிற ஸ்ரிய:பதியினுடைய திருவடிகளாகிற தீரத்தை, குறுகுவன்=கிட்டப்பெறுவேன் ஏ=பாதபூரணம் (௨௨)

(வ-ம) (க) “తద్జ్ఞానమజ్ఞానమతోఽన్యదుక్తమ్-தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோந்யதுக்தம்” என்றும், (உ) ‘విద్యాఽన్యా శిల్పనైపుణమ్-வித்யாந்யா ஶில்பநைபுணம்’’ என்று சொல்லுகிறபடியே, பகவத்விஷயபரமாம் குற்றமற்ற

(க) வி பு (உ) வி பு

றிக்கே, (௧) 'தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு' என்கிறபடியே ஸ்ரிய:பதியை விஷயமாகவுடைத்தாய் அதுதான் ததீயபர்யந்தமாயிருக்கிற ஜ்ஞானத்தையுடையராய், அதுக்குமேல் வறை முறுகலான ஆர்ஷவசனங்களைத் தருணவத்கரித்து திருமால்வன் கவியான திருவாய்மொழியிலே அவகாஹனத்தையுடையவராகையாலே, அதனையிட்டு நிரூபிக்கும்படியான வாதிக்யத்தையுடையரான பிள்ளையினுடைய நிர்ஹேதுக கருணையினாலே, *காமாதி தோஷஹரராய் யதிகளுக்கு நாதராயிருக்கிற எம்பெருமானார் தம்முடைய அபி(மா)மானரூபமாயிருப்பதாய், "ఇదంహి వైష్ణవం పోతం సమ్యగాస్తే భవార్ణవే - இதம்ஹி வைஷ்ணவம்போதம் ஸம்யகாஸ்தே பவார்ணவே" என்கிறபடியே நிருபாயமான விஷ்ணுபோதம்போன்ற வைஷ்ணவ போதத்தை யாரோஹித்து, "సంసారసాగరం ఘోరమ్-ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரம்' என்று சொல்லப்படுவதான ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தைக் கடந்து, (௨) "விண்ணோர்பிரானார் மாசில்மலரடிக்கீழ்" என்றும் (௩) "துயரறுசுடரடி' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வப்ராப்யமாய், நிரதிசயதேஜோரூபமாய், வேறொரு ப்ராப்யாந்தரத்தை யபேக்ஷிக்கும்படியான கோதின்றிக்கேயிருக்கிற, ஸ்ரிய:பதியினுடைய திருவடிகளாகிற தீர்த்தத்தைக் கிட்டப்பெறுவன் இது நிச்சயம்.

பிராட்டி கடாக்ஷத்துக்கு விஷயமானபின்பு, திருவடி (௪) "రామస్య లోకత్రయనాయకస్య శ్రీపాదమూలం మనసా జగామ-ராமஸ்ய லோகத்ரயநாயகஸ்ய ஸ்ரீபாதமூலம் மநஸா ஜகாம்" என்று அடைந்ததாக வத்யவஸித்தானிறே (௫) "மானேய நோக்கி மடவாளை மார்பில் கொண்டாய் மாதவா' என்று தொடங்கி "உன் தேனே மலரும் திருப்பாதம்-வினையேன் சேருமாறு நீயருளாய்" என்றாத்திக்கவேண்டிற்றிறே "கோதற்ற மாதவன்" என்று சொற்றுகையாவது அவனுக்கு விசேஷணமானபோது பிராட்டியோடே கூடியிருக்கையாலே, திருவில்லாத கோதற்றவனென்றுமாம், ஸ்ரிய:பதியிறே நித்யப்ராப்யனுவான்.

(அ-கை) கீழிரண்டுபாட்டாலும் ஸ்வாசார்ய பரமாசார்யர்களான பிள்ளையுடையவும் எம்பெருமானாருடையவும் அபிமானத்

(௧) ௧ திருவ-௬௭ (௨) திருவிரு ௫௪ (௩) தி-வாய-௧ ௧-௧
(௪) (௫) தி-வாய ௧-௫ ௫

தாலே பெறுதப்பார்த்தென்று நிச்சயித்து, இப்படி நிச்சிதமானபின்பு (௧) 'வடிவுடைமாதவன்'' என்னும்படி புத்தகணிப்போடே ஸபரிகரனாய், திவ்யாஸ்தானமண்டபத்திலே திவ்யஸிம்ஹாஸனத்திலே திவ்யமஹிஷீபரிவ்ருதனாய் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஸ்ரீவைகுண்டநாதனைக் கண்டு அனுபவிக்கும்படி எனக்கு நாதரானதேவர் பண்ணியருளவேணுமென்கிறார்

அடியார்கள் குழாங்கள் அழகோலக்கமிருக்க
  ஆனந்தமயமான மாமணிமண்டபத்துப்
படியாதுமில் படுக்கையாயிருக்கும் அனந்தன்
  பணாமணிகள் தம்மிலொளிமண்டலத்தினிடையில்
வடிவாரும் மாமலராள் வலவருகும் மற்றை
  மண்மகளும் ஆயமகளும் இடவருகுமிருக்க
நடுவாக வீற்றிருக்கும் நாரணனைக் கண்டு
  நானனுபவிக்கும் வகை நல்கென்னெதிராசா (௨௩)

என்னெதிராசா = அடியேனுக்கு ஸ்வாமியாய யதிகளுக்கு நாதரானவரே! அடியார்கள் குழாங்கள் = நித்யமுக்த ப்ருந்தங்கள், (அந்த கருடவிஷ்வக்ஸேந ப்ரமுகரான நித்யவர்க்கமும், பராங்குச பரகால யதிவராதிகள் தொடக்கமான முக்தவர்க்கமும், மணிகளையும் முத்துக்களையும் நிறைத்தாப்போலே) அழகோலக்கமிருக்க = அழகோலக்கமாக ஸரிசையடைவே ஸேவித்திருக்க, ஆனந்தமயமான மாமணிமண்டபத்து = நிரதிசயானந்தஜநகமான திருமாமணி மண்டபத்திலே, படியாதுமில் = உபமானமொன்றுமில்லாமலிருப்பதான, படுக்கையாயிருக்கும் = திவ்யபர்யங்கமாயிருக்கும், அனந்தன் = திருவனந்தாழ்வானுடைய, பணாமணிகள் தம்மிலொளி மண்டலத்தினிடையில் = பணாரத்னங்களின் தேஜோ மண்டலத்தின் நடுவே, வடிவாரும் மாமலராள் = "வடிவாய் நின் வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கை" என்கிறபடியே, ஸௌந்தர்யத்தால் மிக்க ஸௌகுமார்யத்தையிட்டு நிரூபிக்கும்படியான பெரியபிராட்டியார், வலவருகு = வலத்துப்பக்கத்திலும், மற்றை மண்மகளும் ஆயமகளும் = தத்நயரான பூமிப்பிராட்டியும், நீளாதேவியும், இடவருகும் = இடத்துப்பக்கத்திலும், இருக்க = ஸேவித்திருக்க, நடுவாக வீற்றிருக்கும் = இவர்களுக்கு நடுவே மூன்று மின்கொடிகளோடே கூடி தாமரை பூத்ததொரு காளமேகம்போலே *வீற்றிருந்தேழுலகும் தனிக்கோல் செல்ல வெழுந்தருளியிருக்கிற, நாரணனை = ஸ்ரீவைகுண்ட

---

(௧)

ஸமுதாயமாயிருப்பதாயிருக்கிற விநகஸ்தூலஶரீரத்தை உபேக்ஷித்துப் போட்டு (க) 'மங்கவொட்டு' என்று த்யஜித்து (உ) "மன்னுங்கடுங் கதிரோன் மண்டலத்தின் நன்னடுவுள் அன்னதோரில்லியினூடுபோய்" என்கிறபடியே, அவன் மண்டலத்தைக் கீண்டு அவ்வருகே போய், மற்றுமாதிவாஹிகபுருஷர்களாயுண்டானவர்கள் லோகங்களெல்லாங்கடந்து, (௩) இமையோர்வாழ்தனிமுட்டை கோட்டையாய், கோடி யோஜனமான வள்பத்தை யுடைத்தான அண்டகபாலத்தைப் பேதித்து, அதனையொருபடிக் கழித்து, மத்யேயுண்டான தமோத்தரமான ஆவரணஸப்தகத்தையுங்கடந்து, அவ்வருகே போய் முடிவில் பெரும்பாழான மூலப்ரக்ருதியையுங்கடந்து அத்யந்த ரமணீயமாயிருப்பதாய் விரஜையென்று ப்ரஸித்தமான வந்நதியிலே ஸ்நாநம்பண்ணி, அமாநவகர ஸ்பர்ஶத்தாலே (௪) "ஒளிக்கொண்ட சோதியுமாய்" என்னும்படி பஞ்சோபநிஷண்மயமாகையாலே, நிரவதிக தேஜோரூபமான திவ்யவிக்ரஹத்தையும்பெற்று, (௫) "முடியுடை வானவர் முறைமுறையெதிர்கொள்ள" என்கிறபடியே, நித்யஸூரிகள் ப்ரத்யுத்கரராய், ப்ரஹ்மாலங்காராதிகளாலே அலங்கரித்து, ஸத்காரம்பண்ணிக்கொண்டு வழிநடத்தப்போய், ஸ்ரீவைகுண்டமாகிற திவ்யநகரத்தைப் ப்ரவேசித்து, பெருந்தெருவாலே யுள்ளே போய், ஆநந்தமயமான திருமாமணிமண்டபத்தைக்கிட்டிச்சென்று, (௪) "அடியார்கள்குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுகொலோ!" (௬) "மத்தேவைஃ பரிஜநைஸ்தவ ஸங்கிஷீய" என்கிறபடியே, நமக்கு ஸ்வாமிகளாய், ஶ்ரிய:பதியினுடைய திருவடிகளிலே ந்யஸ்தபரராய், அதுவே நிரூபகமாயிருக்கிற ஸூரிஸங்கங்களுடன் கூடுகிற வந்தத்திவஸமானது (எ) "குறுகதுமவகையுண்டுகொலோ" என்கிறபடியே, அத்தை யபேக்ஷிக்கிற வெனக்கு அது ஸமீபமாம் ப்ரகாரமுபகரித்தருளவேணும் இவ்விடத்தில் நல்கல் = கொடுத்தல் (௨௪)

(அ-கை) நீரோ, உம்முடைய வ்யாதம் பாராமல் கனத்தவ்யப் பேற்றை வபேக்ஷியாநின்றீர், அதுக்கு நாம்செய்வதென்னென்று,

---

(க) தி-வாய-௧௦-௭-௧௦ (உ) பெரியதிருமடல் (௩) தி-வாய-௪-௯-௮
(௪) தி-வாய ௨ ௩-௧௦ (௫) தி-வாய-௧௦ ௯
(௬) -[illegible] (எ) தி-வாய ௯ அ-க

எம்பெருமானார்க்கு நிலைவாக, அடியேனை அங்கீகரித்தவன்று தொடங்கி இன்றளவும் வரவடியேனுடைய வபராதங்களையும் பொறுத்து, உபேக்ஷியாதே மோக்ஷத்தையும் கொடுப்பாராக வெண்ணியிருக்கிற தேவர் காலவிளம்பம் பண்ணாமலதைச் செய்தருளவேணுமென்கிறார்

என்றுநிர்ஹேதுகமாக வென்னையபிமானித்து
யானுமதறிந்துனக்கேயாயிருக்கும் வகைசெய்தாய்
அன்றுமுதலின்றளவு மனவரதம் பிழையே
யடுத்தடுத்துச்செய்வ தநுதவிப்ப தினிச்செய்யேன்
என்றுன்னை வந்திரப்பதா மென கொடுமைகண்டு
இகழாதே யிரவுபக லடிமைகொண்டு போந்தாய்
இன்றுதிருநாடு மெனக்கருள வெண்ணுகின்றாய்
இனிக்கடுகச்செய்தருள வேண்டுமெதிராசா (௨௫)

எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானாரே! என்று = எந்தத் திநத்தில், நிர்ஹேதுகமாக = நிர்ஹேதுகமாக-காரணமின்றி, என்னை = அடியேனை, அபிமானித்து = இவன் நம்முடையவனென்றபிமானித்தருளி, யானும் = அடியேனும், அதறிந்து = அந்த அபிமானவிசேஷத்தை யறிந்து, உனக்கே = தேவருக்கே, ஆயிருக்கும் = அநந்யார்ஹ சேஷமாயிருக்கத்தக்க, வகை = பரகாரத்தை, செய்தாய் = செய்தருளினீரோ? அன்றுமுதல = அந்த திநந்தொடங்கி, இன்றளவும் = இந்நாளவரையிலும், (பூர்வவாஸனை விடாமல்) அநவரதம் = நிரந்தரம், பிழையே = அபராதமே, அடுத்தடுத்து = இடைவிடாமல், செய்வது = செய்துவிட்டு-இப்படிச்செய்தோமேயென்று, அநுதவிப்பது = அநுதபிப்பது, (அநுதபித்து) இனி = இனிமேல், செய்யேனென்று = செய்யமாட்டேனென்று, உன்னை = தேவரீரை வந்து இரப்பதாம் = வந்து ஆர்த்திப்பதாகிற என் கொடுமைகளையும் = அடியேனுடைய க்ரூரக்ருத்யங்களைக் கடாக்ஷித்தும், இகழாதே = உபேக்ஷியாமல், இரவுபகல் = திவாராத்ரமும், அடிமைகொண்டுபோந்தாய் = தேவர் திருவடிகளில் கைங்கர்யங்கொண்டருளினீர், (இம்மாத்ரமேயல்லாமல்) இன்று = இன்றையதினம், திருநாடும் = பரமபதத்தையும் எனக்கு = அடியேனுக்கு, அருள = கருணைசெய்ய, எண்ணுகின்றாய் = திருவுள்ளம் பற்றியருளுகிறீர் (இப்படி அபாரகருணாஸமுத்ரதியுடையராகையாலே) இனிக்கடுக = இனிசீக்ரமாக, செய்தருளவேணும் = அதைக் கருணை செய்தருளவேணும் (௨௫)

(வ-௧) யதிகளுக்கு நாதரான தேவரீர் வார்த்தமாலை என்று நிர்ஹேதுகமாக, இவன் நம்முடையவனென்று அபிமானித்தருளி அடியேனும் அந்த வபிமானவிஶேஷத்தை யறிந்து, தேவர்க்கே அநந்யார்ஹனாயிருக்கும்படி செய்தருளிற்று அப்படியே அபிமானித்தருளினவன்று தொடங்கி தேவர் திருவடிகளைப் ப்ராபிக்கவிருக்கிற வின்றளவும், நிரந்தரமபராதமே இடைவிடாமல் செய்வது இப்படி அக்ருத்யமானவற்றைச் செய்தோமென்று அநுதபிப்பது இனி இப்படிப்பட்ட வபராதங்களைச் செய்யேனென்று, தேவரை ப்ரார்த்திப்பதாகிற வென்னுடைய க்ஷாமணங்கொண்டு உபேக்ஷியாமல் இங்கும் திவாராத்ரவிபாகமற தேவர் திருவடிகளில் கைங்கர்யம் கொண்டருளினீர் அவ்வளவின்றிக்கே இன்று ஸத்துக்களுக்கு க(ம)ந்தவ்யபூமியான திருநாட்டையும் அதுக்கு யோக்யதையில்லாத வெனக்கு ப்ரஸாதிப்பதாக விச்சித்தருளாநின்றீர் இப்படிச் செய்யவேண்டியிற்றுப் பின்பு காலக்கழிவு செய்யாமல் கடுக்கச் செய்தருளவேணும்

(அ-௩) இவர் தம்மை வங்கீகரித்தவன்று தொடங்கி இன்றளவாக உண்டான வபராதஸஹத்வாதிகளை யாவிஷ்கரித்தவாறே, நம்மையொழிய வேறொருவர் இவர் குற்றங்களைப் பொறுத்து ரக்ஷிக்கவல்லாருண்டோ? இனி இவர்க்கு மேலுண்டான கார்யமும் நாமே செய்து தலைக்கட்டவேணுமென்று, எம்பெருமானாருக்கு நினைவாக, பா(ஞா)வஜ்ஞானத்தாலே அவர்கருத்தறிந்து இப்படி அகதிகளுக்கே கதியாயிருக்கிற தேவரையொழிய, என்னுடைய வபராதங்களைப் பொறுத்து ரக்ஷிக்க, எத்தனைக்கருணைவான்களான பெரியபெருமாள் முதலானோர்க்குத்தான் முடியுமோ? இனி ப்ராப்யருசியையுமுண்டாக்கி, ப்ராப்யதேசத்திலே சேரும்படி பண்ணியருளவேணுமென்கிறார் அன்றிக்கே அநவரதம் செய்கிற வபராதங்களை *க்ஷமித்து ரக்ஷிக்கும்போது பெரியபெருமாள் முதலானோராகவேண்டாவோ வென்னில்? அது †நமக்கன்றி யார்வர்க்கு முடியுமென்கிறாராகவுமாம்

தென்னரங்கர் தமக்காமோ? தேவியர்கட்காமோ?
சேனையர்கோன்முதலான சூரியர்கட்காமோ?
மன்னியசீர்மாறனருள்மாரிதமக்காமோ?
மற்றுமுள்ள தேசிகர்கள் தங்களுக்குமாமோ?

---

†உனக்கின்றி

எனனுடைய பிழைபொறுகக யாவருககுமுடியும?
எதிராசாவுனககனறி யாரொருவாககாகேன
உனனருளாலெனககு ருசிதனனையுமுண்டாககி
ஒளிவிசுமபிலடியேனை யொருபபடுததுவிரைநதே (உகூ)

எதிராசா=எமபெருமானாரே! தெனனரஙகா தமககாமோ = (அடியேனுடைய அபராதஙகளை க்ஷமிகக) பெரியபெருமாளுககுததான ஶககயமோ? தேவியாகடகாமோ = பெரிய பிராட்டியாா துடககமான நாயசசிமாாகளுககுததான ஶககயமோ? சேனையாகோன= ஸேநாதிபதியாழவான, முதலான=துடககமான, சூரியாகடகாமோ = நிதயஸூரிகளுககுததான ஶககயமோ? மனனிய=நிதயமாயிருககிற, சீா =ஆஶரிதா விஷயததில வாதஸலயாதி கலயாண குணஙகளையுடையரான, மாறன = நமமாழவாா, அருளமாரி=சேதனா விஷயததில கருபையை வாஷிககிற திருமஙகையாழவாா, தமககாமோ=இவாகளுககுததான ஶககயமோ?, மறறுமுளள = மறறுமுணடான தேசிகாகள=நாத யாமுநாதிகளான ஆசாாயாகள, தஙகளுககு மாமோ=அவாகளுககுததான ஶககயமோ? எனனுடைய=அடியேனுடைய, பிழைபொறுகக = அபராதஙகளை ஸஹிகக, யாவருககுமுடியும=எவாகளுககுததான ஶககயமாகும? உனககனறி=தேவரீருககனறி, யான =அடியேன,ஒருவாககாகேன=மறறொருவாககுச சேஷபூதனாகேன,உனனருளால=தேவருடைய கருபையாலே, எனககு = அடியேனுககு, ருசிதனனையுமுண்டாககி=பராபய ருசியையும விளைதது, ஒளிவிசுமபில=நிரவதிக தேஜோருபமான பரமபததில, அடியேனை=தாஸனை, விரைநது =அதிஶீகரமாக,ஒருபபடுதது=சோததருளவேணுமே ஏ=பாதபூரணம

(வ-ம) யதிகளுககு நாதரானவரே! ஸவஜ்ஞஸாவஜ்ஞஞன ஸாவேஶவரனாலும பரிகணிதது முடியாத அடியேனுடைய வபராதஙகளை க்ஷமிகக "దోషోయద్యపి తస్యస్యాత్ -தோஷாயதயபிதஸயஸயாத" எனறும, (க) "எனனடியாா ரதுசெயயாா செயதாரேல நனறுசெயதாா" எனறு பேசுமபடியான பெரியபெருமாளுககுத தான ஶககயமோ? அவாககும பொறைககுவாததாய (உ) 'నకశ్చిన్నాపరాధ్యతి-நகஶசிநநாபராதயதி" எனறும (ங) "క్షమేతన్నిదోషః క్షమాజాని - கிமேக நிாதோஷஃகஇஹஜகதி" எனறும பேசுமபடியான பெரியபிராட்டியாா துடககமான நாயசசிமாாகளுககுத தானஶககயமோ? இபபடியான இவாகளிருவருடையவும 'சோநதியிலடிமையை ஆசைப

(க) பெரி-தி-சு க உ   (உ) ரா-யு கக௯ சஉ   (ங) ஶ்ரீகுணரதந

பட்டவர்களுக்கு அந்த கைங்கர்ய போகபாகிகளாம்படி (௧) "மத்3ப்4ருத்ய ப்4ருத்ய: - அஸ்மாபி4ஸ்துல்யோப4வது" என்று கூட்டிக்கொள்ளும் ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான் தொடக்கமான நித்யஸூரிகளுக்குத் தான் ஶக்யமோ? இவர்கள் தான் விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதை விஹகேந்த்ரஸம்ஹிதைகளிலே ப்ரபத்திமார்க்க ப்ரதர்ஶகரன்றோ? நித்யமாய்ப் பொருந்தியிருப்பதான ஆஶ்ரிதவிஷய வாத்ஸல்யாதிகுணயுக்தராய், அத்தை யதேஷ்டம் ப்ரயோகமாம்படி (௨) *"பயனன்றாகிலும் பாங்கல்லராகிலும் செயல் நன்றாகத் திருத்திப் பணிகொள்ளும் நம்மாழ்வார், இவரோபாதி சேதநவிஷயத்திலே, கருணையை வர்ஷிக்கிற திருமங்கையாழ்வார் இவர்களுக்குத் தான் ஶக்யமோ? மற்றுமாழ்வார்கள் கருணைக்கு விஷயமாய், க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்யர்களாயிருக்கிற நாதயாமுநாதிகளாயிருக்கிறவர்கள் தொடக்கமாக இவ்வருக்குள்ள ஆசார்யர்களுக்குத்தான் ஶக்யமோ? அபராதஸஹரான தேவர்க்கொழியக் கீழ்ச்சொன்ன வெத்தனை யதிஶயித்தவர்களானவர்களுக்குத் தானித்தைச் செய்து தலைக்கட்டப்போமோ? அது ஒருவருக்கும் அஶக்யமாகையாலே (௩) "நிகரின்றி நின்ற என் நீசதைக்கு நின்னருளின்கண் அன்றிப் புகலொன்றுமில்லை" என்கிறபடியே தயைகபந்துவாய், ஸர்வாபராதஸஹராயிருக்கிற தேவர்க்கொழிய, அபராதாநாமாலயனான நான் காகத்தைப்போலே வேறொரு கோஷ்டிக்காளாகேன்—

உபாயதசையில் ரக்ஷித்தவோபாதி, உபேயதசையிலும் தேவர் கருணையாலே ப்ராப்யருசியையும் விளைத்து, (௪) "சுடரொளியாய் நின்ற தன்னுடைச்சோதி" என்றும், (௫) "தெளிவிசும்பு" என்றும் சொல்லப்படுகிற ப்ராப்யதேசத்திலே அடியேனை (௬) "அங்குற்றேனல்லேன்" என்னும்படி ஆந்தராளிகனாக விட்டுவையாமல் ஶீக்ரமாக வொருதலைப்பித்தருளவேணும் ஒருகோடியிலே சேர்க்கவேணுமென்றபடி. உனக்கன்றி என்கிறவித்தை கீழும்மேலும் கூட்டி நிர்வஹிப்பது ஒருவேளையிலே, "க்ஷிபாமி" "நக்ஷமாமி" என்னும் நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனுக்கும், "[illegible]

---

(௧) ரா-யு-௧௮-௩௮ (௨) கண்ணி-௧௦. (௩) இரா-நூ-
(௪) தி-வாய்-௩-௧௦-௫ (௫) தி-வாய்-௯-௭-௫ (௬) தி-வாய் ௫-௭-௨

க்ஷமாலக்ஷ்மீபருங்கிலஸ்ஸலகாஞ்ஞாநமாத்ரமத்து” என்றும், (௧) “திமிர் கொண்டாலொத்து நிற்கும்” என்றும் பேசும்படி உந்மஸ்த்தமான போகத்தாலே மத்தத்துஸ்தபதைகளாயிருக்குமவர்களுக்கும், அச்சோத்தியிலே கைங்கர்யநித்யநிரதராய், அஸ்தாநஸ்நேஹரக்ஷாவ்யஸநிகளாய், *ஆங்காரவாரமது கேட்டு அழலுமிழும் அவர்களாயிருக்குமவர்களுக்கும் அச்சோத்தியை யநுபவிக்க ஆசைப்பட்டு (௨) “சிந்தைக்கலங்கித் திருமாலென்றழைப்பன்” என்றும், (௩) “உன்னைக்காணுமவாவில் வீழ்ந்து” என்றும், (௪) “உன்னைக்காணுமாசையென்னும் கடலில் வீழ்ந்து” என்றும், பக்திபாரவஶ்யத்தாலே ஆழங்கால்பட்டிருக்குமவர்களுக்கும், மற்றும் கர்த்தக்ருத்யராய் யாத்ரையை விடும்பொழுதையும், மாக வைகுந்தங்காண்கையையும் மநோரதிக்கிற முமுக்ஷுக்களுக்கும், ஸர்வத்ராபராந்தத்தைக் கண்டு பரோபதேஶம் பண்ணுகைகூடாதிறே' தம்மை அழியமாறியும் ஸம்ஸாரிகள் துர்க்கதிகளைக் கண்டு *அவர் பின்படருந்துணையாய் அவர்கள் அவித்யையைப் பாராமல், ஸர்வதாபரோபதேஶம் பண்ணியும் அத்தாலே, *ஆளுமாளாரென்கிறவனுடைய தனிமை தீரும்படி மங்களாஶாஸநபரரை யுண்டாக்கி பரஸம்ருத்தியே பேறும்படி நடத்திக்கொண்டு போருமவரொருவராகையாலே இவர்க்கேயாய்த்து இது கூடுவது, (௫) “அதுதிருத்தலாவதே” என்று கைவிட்டதைப்பிறே கைக்கொண்டு திருத்தி *திருமகள் கேள்வனுக்காக்கியருளிற்று ஆகையிறே இவரும் இப்படியருளிச்செய்தது, (௬) “மருள் கொண்டிளைக்கும் நமக்கு நெஞ்சே யிராமாநுசன் செய்யும் சேமங்கள் மற்றுள்ளார் தரமோ” என்றிறே அமுதனாரருளிச்செய்தது “பரம்வத்தரீயாம்ஸம்- பரமந்தகரீயாஸம்” இத்யாதி (௨௬)

(அ-கை) இவர் “ஒளிவிசும்பிலடியேனை ஒருப்படுத்துவிடாந்தே” என்றவநந்தரம் அவரும், (௭) “வானே தருவானெனக்காய்” என்னும்படி மோக்ஷபர்யந்தத்திலே ஸத்வராயிருக்கிறபடியை ஸாக்ஷாத்கரித்து, இனி த்யாஜ்யமான இவ்விபூதியிலுண்டான தட்டங்களும் அநுபாதேயமாய், ப்ராப்யமான அவ்விபூதியிலுண்டான தட்டங்களும் உபாதேயமாயற்றபின்பு, அவற்றின் விஸ்மரணஸ்மரணங்களான கர்த்தவ்யாகர்த்தவ்யங்களைத் தமக்கு விதேயமான திருவுள்ளத்தைக் குறித்து விதிக்கருளுகிறார்

---

(௧) தி-வாய்-௬ ரு-௨ (௨) தி-வாய்-௪-௪-௧௦ (௩) தி-வாய் ௫-௭-௯
(௪) தி-மொ-௪-௬ ௩ (௫) பெரிய தி-௨ ௫ (௬) இரா-நூ- (௭) தி-வாய்-௧௦-௮-௫

இவ்வுலகிலினியொன்று மெண்ணாதே நெஞ்சே ?
இரவுபகலெதிராச ரெமக்கினிமேலருளும்
அவ்வுலகை யலர்மகள்கோ னங்கிருக்கு மிருப்பை
யடியார்கள் குழாங்கடமை யவர்களனுபவத்தை
இவ்வுயிரு மதுக்கிட்டுப் பிறந்திழந்துகிடந்த
தென்னுமதைத்தென்று மதுக்கிடைச்சுவராய்க்கிடக்கும்
வெவ்வினையால் வந்தவுடல் விடும்பொழுதை விட்டால்
வினையுமின்பந்தன்னை முற்றும்விடாமலிருந்தெண்ணே

நெஞ்சே = மநஸ்ஸே, இவ்வுலகில் = இந்த லோகத்தில், இனியொன்றும் = இனியொன்றையும், எண்ணாதே = சிந்தியாதே, இரவு பகல் = இராப்பகலும், எதிராசர் = எம்பெருமானார், எமக்கு = நமக்கு, இனிமேலருளும் = இனிமேல் ப்ரஸாதிக்கும், அவ்வுலகை = வானுலகான அந்தலோகத்தையும், அலர்மகள்கோன் = புஷ்பவாஸியான பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனான ஸர்வேச்வரன், அங்கு = அந்தப் பரமபதத்தில், இருக்குமிருப்பை = திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பையும், அடியார்கள் = நித்யஸூரிகளுடைய, குழாங்கள்தமை = ஸமூஹங்களையும், அவர்கள் அநுபவத்தை = அவர்களுடைய ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவிட்டநுபவிக்கும் அநுபவத்தையும், இவ்வுயிரும் = இந்த ஆத்மவஸ்துவும், அதுக்கு = அந்தபோகத்துக்கு, இட்டுப்பிறந்து = ப்ராப்தனாயின்று, இழந்துகிடந்தது = அத்தைப் போக்கடித்துக்கொண்டு கிடந்தது, என்னுமதை = என்று சொல்லுமதையும், என்றும் = எக்காலமும், அதுக்கிடைச்சுவராய்க்கிடக்கும் = அந்த அநுபவத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாய்க் கிடக்கும், வெவ்வினையால் = க்ரூரகர்மங்களால், வந்த = உண்டான, உடல் விடும்பொழுதை = தேஹவிமோசநமாகும் காலத்தையும், விட்டால் = அந்ததேஹத்தை விட்டபிறகு, வினையும் = பலிக்கும், இன்பந்தன்னை = நிரதிசயாநந்தத்தையும், முற்றும் = இந்தஸமஸ்த விஷயங்களையும், விடாமலிருந்து = இடைவிடாமலிருந்து, எண்ணு = சிந்தித்துப்போரு (௨௭)

(வ-ம) பந்தமோக்ஷங்களிரண்டுக்கும் பொதுவான மநஸ்ஸே! “ஶ்ரத்தாவாம்ஶ்ச த்யக்தஸர்வஸ்ப்ருஹ:- அத தேஹாவஸாநே ச த்யக்த ஸர்வேதரஸ்ப்ருஹ:” என்கிறபடியே இந்தக் கொடுவுலகில் ஹேயமாயிருப்பதான ப்ராக்ருதிப்ராக்ருதங்க ளெல்லாம் த்யாஜ்யமென்று தேரேயறிந்த பின்பு அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷதுஷ்டமானவற்றிலேகதேசமும் அங்கீகாரயோக்யமாக விசாரியாதே, எம்பெருமானார் நமக்கு ப்ராப்யருசியையுமுண்டாக்கியருளி,

இனிமேலருள்கொடையாகவருளும் வானுலகானவந்த லோகத்தையும், அந்தலோகமெல்லாம் நிறம்பெறும்படி (க) "எழில்மலர்மாதருந் தானும் இவ்வேழுலகை இன்பம்பயக்க இனிதுடனவீற்றிருந்து" என்கிறபடியே புஷ்பத்தில் பரிமளம் வடிவுகொண்டாப்போலேயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனான வ்யாவ்ருத்தித்தோற்றவங்கே திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பையும்,

அச்சோத்தியிலே அடிமைசெய்கிற (உ) "அடியார்கள் குழாங்களை" என்கிற ப்ராப்யமானவர்கள் ஸமூஹந்தன்னையும், அவர்கள் ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவிட்டநுபவிக்கு மநுபவத்தையும், இவ்வர்த்தமாவும் அதுக்கு ப்ராப்தனாய்வைத்து அத்தை இழந்துகிடந்தேனென்கிறவற்றையும், அத்யாபி அந்த அநுபவத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாய்க் கிடக்கும் (ங) "பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்" என்கிறபடியே கர்மத்தாலே யுண்டான தேஹவிமோசந காலத்தையும், தேஹவிமோசநாநந்தரம் பலிக்கும் நிரதிஶயாநந்தத்தையும் இப்படி யுக்தங்களாய ஸ்வரூபாநுரூபமாயுள்ளவையெல்லாவற்றையும் திவாராத்ரவிபாக (ஸாம) மறயிடைவிடாமல் ஒருப்பட்டிருந்து சிந்தித்துப்போரு அன்றிக்கே உக்தங்களானவற்றிலொன்றும் விடாமலொருப்பட்டிருந்து சிந்தித்தென்னவுமாம் "இவ்வுலகிலினியொன்றுமெண்ணாதே" என்கிற இதுக்கு (ச) "மருளொழிநீ" என்று சொல்லுகிற அந்திமதஶா விரோதியான ஆச்சாவதார பாரவண்யமாகவுமாம் (உஎ)

(அ-கை) செய்ததெல்லாஞ் செய்தும் இது நெடுங்காலமில்லாத ப்ராப்யருசி இப்போது எம்பெருமானுடைய க்ருபையாலே உண்டாயிற்றென்று அந்தலாபத்தைப்பேசி அநுபவிக்கிறார்

பண்டுபல்லாரியரும் பாருலகோருய்யப்
பரிவுடனே செய்தருளும் பல்கலைகள்தம்மைக்
கண்டதெல்லாமெழுதி யவைகற்றிருந்தும்பிறர்க்குக்
காதலுடன்கற்பித்தும் காலத்தைக்கழித்தேன்

(க) தி-வாய்-எ-௧௦-க. (உ) தி-வாய்-உ-ங ௧௦
(ங) திருவி-க (ச) தி-வாய்-௧௦ ௯-க

புணடரீகைகேளவனுறை பொனனுலகுதனனில
போகநினைவொனறுமினறிப பொருநதியிஙகேயிருநதேன
எணடிசையுமேதது மெதிராசனருளாலே
எழிலவிசுமபேயனறி யிபபோதெனமனமெணணாதே

பணடு=பூாவகாலததில, பலவாரியரும = ஆதமோஜஜீவநததபரா யிருககிற பூாவாசாாயாகளனைவரும, (ஏககணடமாய) பாருலகோருயய = இநதப பூலோகததிலுணடான ஸமஸத சேதநாகளுமுஜஜீவிகக, பரிவுடனே=இவாகளிடததிலுணடான பரேமையினாலே, செயதருளும = அருளிசசெயத, பலகலைகள தமமை=பலபரபநதஙகளை, கணடதெலலாம= பாாததெலலாம, எழுதி=லிகிதது, அவை=அவறறை, கறறிருநதும= ஆசாாயமுகததாலே யபயஸிததிருநதும, பிறாககு = அநயருககு, காதலுடன = பரேமையோடு, கறபிததும = போதிததும, காலததைக கழிததேன=காலததைப போககினேன, புணடரீகை கேளவன=ஸ்ரீயஃபதியான பெரியபிராடடியாாககு வலலபனானவன, உறை = நிதயவாஸம பணணுகிற, பொனனுலகுதனனில = நிதயவிபூதியான பரமபததுககு, போகநினைவொனறுமினறி = போகவேணுமெனகிற ஸமரணலேசமுமிலலாமல, பொருநதியிஙகே யிருநதேன = இவவிபூதியில ஆசையுளளவனாய வஸிததேன, எணடிசையும = அஷடதிககிலுணடானவாகளும, ஏததும = தன வைபவததைசசொலலி ஸதோதரம பணணுமபடியான, எதிராசன = எமபெருமானாருடைய, அருளாலே = கருபையாலே, எழிலவிசுமபையனறி=விலக்ஷணமான பரமாகாசததையேயொழிய, வேறொனறை இபபோதெனமனமெணணாதே= இபபோதென மநஸஸானது ஸமரியாது

(வ-ம) நலலடிககாலமான பூாவகாலததிலே, ஆதமோஜஜீவநததபரராயிருககிற பூாவாசாாயாகளனைவருமேசககணடமாய, இநத பூலோகததிலுணடான ஸமஸதசேதநாருஜஜீவிகக, இவாகளிடததில ஸஸநேஹமாகச செயதருளும பலபரபநதஙகளதனனை(௧)"தெரிதெழுதி" இதயாதிபபடியே, ஆதராதிஶயததாலே தேடிககணடவைகளெலலாவறறையும லிகிதது அததை ஆசாாயமுகததாலே அபயஸிதது, தநநிஷடனாயிருநதும, இநநிஷடையிலலாதவநயரும தநநிஷடரா யுஜஜீவிககுமபடி, அவாகளுககு ஆதரததோடே அபயஸிபபிததும, காலக்ஷேபமபணணினேன, (௨)"தாமரையாள கேளவன" என்னுமபடி பெரியபிராடடியாாககு வலலபனானவன, நிதய

(௧) ௪ திருவ ௯௯ (௨) ௧-திருவ ௬௭

வாஸம்பண்ணுகிற ஸ்ப்ருஹணீயமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் போக வேணுமென்கிற ஸ்மரணலேசமுமின்றிக்கே இவ்விபூதியிலே ஸக்தனாய் வஸித்தேன்

(௩) *திசையனைத்தும் ஏறுங்குணனாகையாலே அஷ்டதிக்கிலுண்டானவர்களும் தன்வைபவத்தைச் சொல்லி ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படியான எம்பெருமானாருடைய க்ருபையாலே விலக்ஷணமான பரமாகாஶத்தையொழிய, இப்போதென்னுடைய மநஸ்ஸானது ஸஞ்சரியாது இதொரு க்ருபாவிஶேஷமிருந்தபடி என்? என்று கருத்து, இவ்விடத்திலேகாரந்தேற்றத்தில். (உ௮)

(அ-கை) இனித் தம்முடைய ப்ராப்யவிரோதி நிரஸநஶீலரான எம்பெருமானார், ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளான ஸ்ரீஸூக்திகளாலே பாஹ்ய குத்ருஷ்டி நிரஸநம்பண்ணி யருளின விஜயபரம்பரைகளைச்சொல்லி அத்தாலுண்டான வீரஸ்ரீக்கு மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகிறார்

தாழிசை

சாறுவாகமதநீறுசெய்து சமணச்செடிக்கனல் கொளுத்தியே
சாக்கியக்கடலை வற்றுவித்து மிகு சாங்கியக்கிரிமுறித்திட
மாறுசெய்திடு கணாதவாதியர்கள் வாய்தகர்த்தறமிகுத்துமேல்
வந்தபாசுபதர் சிந்தியோடும்வகை வாதுசெய்த வெதிராசனார்
கூறுமாகுருமதத்தொடோங்கிய குமாரிலன்மதமவற்றின்மேல்
கொடியதர்க்கச்சரம்விட்டபின் குறுகிமாயவாதியரைவென்றிட
மீறிவாதில்வரு பார்க்கரன்மத விலக்கடிக்கொடியெறிந்துபோய்
மிக்கபாதவமதத்தை மாய்த்த பெருவீரர்நாளுமிக வாழியே.

சாருவாக மதநீறுசெய்து = "ப்ரத்யக்ஷமேகம் சார்வாக:" என்கிற சார்வாகமதத்தை ஸ்வஸூக்திகளாகிற அக்நிஜ்வாலையாலே பஸ்மமாம்படி பண்ணி, சமணச்செடிக்கனல் கொளுத்தியே = சமணராகிற செடிக்கு அப்படியே அக்நிப்ரக்ஷேபத்தைப்பண்ணி, சாக்கியக்கடலை வற்றுவித்து = சாக்கியராகிற ஸமுத்ரத்தை ஸ்வஸூக்திகிரணங்களாலே ஶோஷிப்பித்து, மிகு சாங்கியக்கிரி முறித்திட = அதிகமாயிருப்பதான ஸாங்க்யமலையை வாக்வஜ்ரத்தாலே சேதித்து, மாறுசெய்திடு கணாதவாதியர்கள் = ப்ரதிகோடி

(௩) இரா-நூ.

களாய் வாதம்பண்ணுகிற காணாத வாதிகளுடைய, வாய் = வாக்கை, தகர்த்து = தம் வாக்காலே பக்நமாம்படி பண்ணி, அறமிகுத்து மேல்வந்த = அதிக்ரமித்து மேன்மேலும் வந்த, பாசுபதாசிந்தியோடும்வகை = பாண்ஸுராயுத்தத்திலே ருத்ரன் தன் பரிவாரத்தோடு ஓடினாப்போலே, தன் பக்தர்களான சிவசமயத்தோர்களும் சிறுபாருக்கச் சிதறியோடும்படி, வாதுசெய்த எதிராசனார் = வாதம்பண்ணியருளின யதிராஜர், கூறும் = பிதற்றுகிறதாய், மா = பெருத்திருப்பதான, குருமதத்தோடு = ப்ராபாகரமதத்தோடு, ஓங்கிய = உயர்ந்திருப்பதான, குமாரிலன் மதமவற்றின்மேல் = பாட்டமதமென்கிற அவற்றின்மேலே, கொடியதாகச்சரம்விட்டபின் = க்ரூரமாயிருப்பதான தர்க்க சரத்தை (பாணத்தை) ப்ரயோகித்தபின்பு, குறுகிமாய வாதியரைவென்றிட = மாயாவாதிகளிருந்த விடத்திலே சென்று கிட்டியவர்களை ஜயித்திட்டு, மீறிவாதில்வரும் = மிகுத்துக்காவித்து வாதத்திலே வருகிற, பாஸ்கரன் மதவிலக்கடிக்கொடியெறிந்துபோய் = பாஸ்கரன் மதமென்கிற வேர்கொடிகளை குறுகிட அவற்றைச் சேதித்தெறிந்துவிட்டு அப்பாலசென்று, மிக்க யாதவமதத்தை மாய்த்த = அதிகமான யாதவப்ரகாசன் மதத்தை மாண்டுபோம்படி பண்ணின, பெருவீரர் = மிக பராக்ரமத்தையுடைய எம்பெருமானார், நாளும்மிகவாழியே = நித்யாபிவ்ருத்தமாம்படி மங்களத்தை யுடையராகவேணும் (௨௯)

(வ-ம) "ப்ரத்யக்ஷமேகம் சார்வாக:-ப்ரத்யக்ஷமேகம் சார்வாக:" என்கிற சார்வாகமதத்தை ஸ்வஸூக்திகளாகிற அக்நிஜ்வாலையாலே பஸ்மஸாத்தாம்படிபண்ணி, சமணராகிற செடிக்கு அப்படியே அக்நிப்ரக்ஷேபத்தைப்பண்ணி, ஶாக்யராகிற ஸமுத்ரத்தை ஸ்வஸூக்திகிரணங்களாலே ஶோஷிப்பித்து, அதிகமாயிருப்பதான ஸாங்க்ய க்ரியை வாக்வஜ்ரத்தாலேசே (ச்சே)தித்திட்டு, ப்ரதிகோடிகளாய் வாதம்பண்ணுகிற காணாதவாதிகளுடையவாக்கை ஸ்வவாக்காலே (ச்ரு) பக்நமாம்படிபண்ணி,

மிகவுமுத்தத்தராய் மேல்வந்தபாசுபதர், பாணாஸுரயுத்தத்திலே ருத்ரன் ஸபரிகரனாயோடினாப்போலே, தத்பரர்களான சிவர்களும், சிறுபாருக்கச்சிதறியோடும் ப்ரகாரம் வாதம்பண்ணியருளினவராய், ஏதேனும் மொன்றை ஜல்பியாநிற்பதாய், பெருத்திருப்பதான ப்ராபாகரமதத்தோடே யுச்சராயமா யிருப்பதான பாட்டமதமென்கிற அவற்றின்மேலே, க்ரூரமாயிருப்பதான தர்க்க சரத்தை ப்ரயோகித்தபின்பு, எங்கும் ப்ரஸித்ருசகையாலே, மாயி

குளிர்ந்த விடத்திலே சென்று கிட்டி, (க) "வாதில் வென்றான் எம்மி ராமாநுசன்" என்கிறபடியே அவர்களை ஜயித்திட்டு, மிகைத்து வாதத்திலே வருகிற பாஸ்கரனுடைய மதமாகிற வமார்க்கத்தை, ஒருவரும் கூடாதபடி நிரோதித்து, கழியமிக்கிருக்கிற யாதவ மதத்தை மாளப்போம்படி பண்ணின வெம்பெருமானாருடைய இதர தர்சந நிரஸநத்தாலே வந்த மஹாவீரம், நாடோறும் பி(ழ)வந்தமாய் வாழவேணும். குருமதம் = ப்ராபாகரமம், குமாரிலன் மதம் = பாட்டமதம் "கோடியெறிந்துபோய்" என்று - அவ்வளவிலே நில்லாதே கைகழிந்திருக்கிற பரிப்பையாகவுமாம். வந்தவாதிய ரென்றும் பாடம் சொல்லுவர் (௨௯)

(அ-கை) இனி இதர நிரஸநம் பண்ணியருளின ஸ்ரமந்தீர, ஸ்ரீபாஷ்யம் திருவாய்மொழி முதலான பகவத்விஷயங்களை வ்யாக்யாநித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பு தமக்குக் காலக்ஷேபமாயிருக்கையாலே, பாதாதிகேசாந்தமாக வநுபவித்து இவையெல்லாம் தனித்தனியே நித்யமாய்ச் செல்லவேணுமென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணியருளுகிறார்

எண்சீர்க்கழி நெடியாசிரிய விருத்தம்

சீராருமெதிராசர் திருவடிகள் வாழி
திருவரையிற் சாத்திய செந்துவராடை வாழி
ஏராரும் செய்யவடி வெப்பொழுதும் வாழி
இலங்கிய முந்நூல் வாழி யிணைத்தோள்கள் வாழி
சோராத துய்ய செய்ய முகச்சோதி வாழி
தூமுறுவல் வாழி துணைமலர்க்கண்கள் வாழி
ஈராறு திருநாமமணிந்த வெழில் வாழி
இனித்திருப்போடெழில் ஞானமுத்திரை வாழியே (௫௦)

சீர் = கல்யாண குணங்களாலே, ஆரும் = பரிபூர்ணமான, எதிராசர் = எம்பெருமானாருடைய, திருவடிகள் = பரமபோக்யமாய் நமக்கு ஸ்ரீரோபூஷணமாயிருக்கிற திருவடித்தாமரைகள், வாழி = நித்யமங்களமாயிருக்க வேணும், திருவரையில் = கடிப்ரதேசத்தில், சாத்திய = தரித்த, செந்துவராடை வாழி = ஆதித்யனைப் பரிவேஷித்தாப்போலே மிக்க சிவப்பையுடைத்தான காஷாயவஸ்த்ரம் நித்யமங்களமாயிருக்கவேணும், ஏராரும் = அ

(க) இரா-நூ-௫௮

ழகால் நிறைந்த, செய்யவடிவு = சிவந்திருப்பதான திவ்யமங்கள விக்ர ஹம், எப்பொழுதும் = ஸர்வகாலத்திலும், வாழி = நித்யமங்களமாயிருக்கவேணும் இலங்கிய முந்நூல்வாழி = வைதிகோத்தம ரென்னுமத்தை நிறம் பெறுத்தும்தாய், ஸந்த்யாராக ரஞ்ஜிதமான மேகத்திலே மின்கொடி படர்ந்தாப்போலே திருமார்பிலே ப்ரகாசிக்கிற ப்ரஹ்மஸூத்ரம் நித்ய மங்களமாய்ச் செல்லவேணும், இணைத்தோள்கள் வாழி = பொற்கற்பகத்தின் சாகைகளாய், அதற்குமேல் மோக்ஷப்ரதாந தீக்ஷிதங்களாய், ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் மூழ்கி நோவுபடுகிறவர்களை உத்தரிக்கிற சக்தியை யுடைத்தாய், இப்படிக்கொடுக்கவு மெடுக்கவு மாம்படியான குணத்தாலே பணைத்து செடித்தாயிருப்பனவாய், அதுக்குமேலே வகுளதுளவீ நளிநாக்ஷ மாலாலங்க்ருதமாயிருக்கிற பாஹுயுகளங்களானவை நித்ய மங்களமாயிருக்கவேணும் சோராத-துய்ய செய்ய-முகச்சோதிவாழி = அநுபாவ்யமாய், பகவத் ஸாக்ஷாத்காரத்தாலும் ஆஸ்ரிததர்சநத்தில் ஹர்ஷத்தாலும் அநாஸ்ரித நிரஸநத்தில் அநாயாஸத்தாலும் அஸங்குசிதமாய், நிர்மலமாய், ஸேவ்யமாயிருக்கிற, முகஜ்யோதிஸ்ஸானது நித்யமங்களமாய்ச் செல்லவேணும், தூமுறுவல்வாழி = ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தாலுண்டான வாநந்தத்தாலும் பகவதநுபவப்ரகாசத்தாலுண்டானவாநந்தத்தாலும் பூவலர்ந்தாப்போலே பரீதியைப்ரகாசிப்பிக்கிற பரிசுத்தமான சிறுநகையும் நித்யமங்களமாய்ச் செல்லவேணும், துணைமலர்க்கண்கள்வாழி = ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயையும், தாம் திருத்தத்திருந்தின ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயையுமெப்போதும் கண்டுகளிக்குமதாய், காருண்யாம்ருத ப்ரஸரண சீலமாய் ஆஸ்ரிதரை யம்லங்களாக விழிக்குமென்னும்படி கடாக்ஷிக்கிற தவந்தவாரவிந்த ஸுந்தரமான திருக்கண்கள் அழகுமாறாமல் நித்யமங்களமாயிருக்கவேணும், ஈராறு திருநாமமணிந்த வெழில் வாழி = கீழ்ச்சொன்ன வெல்லாத்தையும் நிறம்பெறுத்துவனவாய் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீக்கு வர்த்தகமாயிருப்பதாய், பொன்மலையின் பரிஸரமெங்கும் வெண்டாமரை பரப்புமாறப்பூத்தாப்போலே சிவந்த திருமேனியில் வெள்ளியதான த்வாதசோர்த்வபுண்ட்ரத்தா லுண்டான ஸௌந்தர்யம் நித்யமங்களமாய்ச் செல்லவேணும், இனிதிருப்போடு = பத்மாஸநஸ்தரா யெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்போடு, எழில் = உபயவேதார்த்த ப்ரகாசகமாயிருக்கிற, ஞானமுத்திரை = பரதத்வபோத முத்திரையானது, வாழியே = நித்யமங்களமாயிருக்கவேணும் (௩௦)

(வ-ம) ஆஸ்ரிதருக்கநுபாவ்யமான ஸ்வரூபரூபகுணங்களோடுவாசியற எல்லாத்தாலும் பரிபூர்ணராய், யதிகளுக்கு நாதரான வெம்பெருமானாருடைய (க) "அமரா சென்னிப்பூ" என்னுமா

(க) திருக்குறு-சு

போலே (க) "இராமாநுச னடிப்பூ" என்று சொல்லப்படுமதாய், அத்
ஏவ பரமபோக்யமாய், நமாங்குச சிரோபூஷணமாயிருக்கிற திருவடிப்
போதுகள் போது செய்யாமல், ஏவம்விதாகாரத்தோடே நித்யமாய்ச்
செல்லவேணும் அதுக்குமேலே ஆறுப்ரகாரத்தாலே ப்ஹ்ந்த்தாத்ம
ஸ்வரூபத்துக்குத் தத்ஸாம்யமுண்டாகையாலே, (உ) "[illegible]-வீதாகாஷாயவாஸிநீ" என்னும்படி பாரதந்த்ர்யாநந்யார்ஹ
த்வ ஸூசகமாய் திருவரையூத்தாப்போலே திருவரைக்கலங்காரா
வஹமாய், ஆதித்யனைப் பரிவேஷித்தாப்போலே திருவரையிலே
சூழ்ச்சாத்தி மிக்கசிவப்பையுடைத்தான திருப்பரிவட்டமும் நித்
யமாய்ச் செல்லவேணும், அதுக்குமேலே ஆஶ்ரிதருக்கு ஶுபாஶ்ர
யமாய், ஸௌந்தர்யாதிகளாலேமிக்கு புஷ்பஹாஸஸுகுமாரமாய்,
(ந) "రూపమేవాస్యైతన్మహిమానమాచష్టే - ரூபமேவாஸ்யை தந்மஹி
மாந மாசஷ்டே" என்கிறபடியே, பரமாத்மராகம்புறம்பொசிந்தாப்
போலே சிவந்திருப்பதான திவ்யமங்களவிக்ரஹமும், ஸர்வகாலத்
திலும், "నిత్యం నిత్యాకృతిధరమ్-நித்யம் நித்யாக்ருதிதரம்" என்னும்
படி நித்யமங்களமாய்ச் செல்லவேணும்; அதுக்குமேலே வைதி
கோத்தமரென்னுமத்தை நிறம் பெறுத்துமதாய், ஸந்த்யாராக ரஞ்
ஜிதமானமேகத்திலே மின்கொடிபடர்ந்தாப்போலே திருமார்பிலே
ப்ரகாசிக்குமதாய் ப்ரஹ்மஸூத்ரவ்யாக்யாத்ருத்வத்யோதகமாயிரு
ப்பதான ப்ரஹ்மஸூத்ரமப்புநூலோடே நித்யமாயிருக்கவேணும்,

அதுக்கு அநந்தர †மிரண்டிடத்திலு மாவாய், (ச) "బాలా
ర్కచ్ఛాయామవష్టబ్ధో యస్యలోకో మహాత్మనః- பாலார்க்கசாயாமவஷ்டப்தோ
யஸ்யலோகோ மஹாத்மந:" என்கிறபடியே ஸர்வாத்ம விஶ்ராந்தி
ஶாகியான பொற்கற்பகத்தினுடைய ஶாகைகளாய், அதஏவ மோக்ஷ
ப்ரதாநதீக்ஷிதங்களாய், விசேஷித்து நிமக்னோத்தரணசக்தியையுடை
த்தாய், இப்படி கொடுக்கவு மெடுக்கவுமாம்படியான குணத்தாலே
புணைத்துவெடித்தாயிருப்பனவைகளாய், (ரு) 'தோளார் சுடர்த்திகிரி
சங்குடைச் சுந்தரன்' என்னும்படி, தோளுமேலாலாவிசகராம்பு
ஜங்களையுடைத்தாய், ஆகர்ஷகமான ஆழ்வார்களாலே அங்கிதமா
யிருப்பனவைகளாய், அதுக்குமேலே வகுளதுளஸீ நளிநாக்ஷமாலா

(க) இரா-நூ-க0அ
(உ)
(ந)
(ச) ரா-ஸு-ரு-ம-நக
(ரு) ஜ்ஞாநஸாரட
† இரண்டிடத்திலுமுள்ளவ

லங்கருதமாயிருக்கிற புஜபாஹுக்களானவை, உக்தமான குணங்களோடே நித்யமாய்ச்செல்லவேணும், அதுக்குமேலே (க) “𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡 𑌇𑌵 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌭𑌾-பாஹுமவித இவ ஸௌமயபதே முகமபாதி” என்றும், (௨) “முகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அநுபாவ்யமாய், பகவத்ஸாக்ஷாத்காரத்தாலும் ஆஶ்ரித்தாஶ்ரந்தத்தில ஹர்ஷத்தாலும் அநாஶ்ரிதநிரஸநத்தி லநாயாஸத்தாலு மஸங்குசிதமாய், நிர்மலமாய், ஶோபாவஹமாயிருக்கிற முகஜ்யோதிஸ்ஸும் நித்யமாய்ச்செல்லவேணும்

அதுக்குமேலே (௩) ‘𑌸𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌂-ஸவிலாஸஸ்மிதாதாரம் பிப்ராணம் முகபங்கஜம்” என்னும்படி ஒரு முகமாய்ச்சேர்ந்து, அந்த முகபத்மத்திலுடைய விகாஸமென்னும்படியாய், (௪) “மின்பன்னிலா முத்தந்தவழ்கதிர்முறுவல்செய்து” என்கிறபடியே, ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தாலுண்டான வாநந்தத்தாலும், பகவதநுபவப்ரகாஷ்டத்தா லுண்டான வாநந்தத்தாலும், பூவலர்ந்தாப்போலே ப்ரீதியை ப்ரகாஶிப்பிக்கிற சாருஹாஸத்தாலுண்டான சந்த்ரிகையை ப்ரவஹிக்கிற ஸுஸ்மிதமு மப்படியே யென்றுமுளதாயிருக்கவேணும் அதுக்குமேலே ஸ்ரீராமசரீரையும்,தாம் திருத்தத்திருந்தின ஸ்ரீவைஷ்ணவஶரீரையு மெப்போதும் கண்டு களிக்குமதாய், கருணைக்கு பரவாணசீலமாய், ஆஶ்ரிதரை யமலங்களாக விழிக்குமென்னும்படிக் கடாக்ஷிக்கிற, தவந்தவாரவிந்த ஸுந்தரமான திருக்கண்கள், செவ்விமாறாமல் நித்யமாய்ச் செல்லவேணும்,

கீழ்ச்சொன்னவற்றை யெல்லாவற்றையும் நிறம்பெறுத்துமவையாய், ஸ்ரீவைஷ்ணவஶரீர்க்கு வர்த்தகமாயிருப்பதாய், பொன்மலையின் பரிஸரமெங்கும் வெண்டாமரை பரப்புமாறப்பூத்தாப்போலே, சிவந்ததிருமேனியிலே வெளியதாய ஊர்த்வதாஶ்ரயண ஸுஶிதஶக்தியை யுடைத்தான தவாதசோர்த்வபுண்ட்ரதாரணத்தாலுண்டான ஸௌந்தர்யம் நித்யமாய்ச்செல்லவேணும் கீழுக்தமான வெல்லாத்துக்கு மதிஷ்டிகையாயிருந்த வந்தவதிஷ்டாநஶக்தியாலே குதருஷ்டிகளாகிற குறும்பறும்படியாயு மாஶ்ரிதரக்ஷணத்துக்குறுப்பாயும், கேவல பகவதிச்சையாலே, (௫) “வைய

(க) (௨) தி வாய-௩-க-க (௩) வி-பு-ரு-கஎ-௨0.
(௪) தி-வாய ௬ ௨-ரு (ரு) தி-வாய-௪ ௩-கக

மன்னி வீற்றிருந்து" என்னும்படி வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற, ஹம்ஸ ஸமூஹமத்யே ராஜஹம்ஸமானது ஸாரஸமாக விருக்குமாபோலே, பரமஹம்ஸரானார்களும், "ஸம்ஸேவித: ஸம்யமீந்த்ரை:" இத்யாதிப்படியே ராமாநுஜார்யவஶ்யராய இராமாநுசனைத் தொழும் பெரியோராயிருக்கிற முதலிகளெல்லாரும் ஸேவித்திருக்க இவர்கள் நடுவே (௧) "பத்மாஸநோபவிஷ்டம் பாதத்வயோதாரம்" என்னும்படி, பத்மாஸநஸ்தராயெழுந்தருளியிருக்கிற இருப்போடே, உபயவேதாந்தார்த்தப்ரகாசகமாய் உந்நிதாபத்மஸ்வரூபமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநமுத்திரையானது, காதாசித்கமன்றிக்கே ஸதா தர்ஶநயோக்யமாம்படி வாழக்கடவதாகவேணும் (௨) "அன்னமதாயிருந்தங்கறநூலுரைத்த" என்னக்கடவதிறே †"தேரார்ந்துயய செய்ய முகச்சோதி" என்றும் பாடம் சொல்லுவர், "ஸ்ரீமத்தத்தங்க்ரியுகளம்" என்னுமாப்போலே, சீருமென்கிறத்தை திருவடிகளுக்கு விசேஷணமாக்கவுமாம் எதிராசருடைய திருவடிகளாகையாலே *வாயி-லெவ்வ்ருஜநாநிவத-பாதத்திவ்வயஜ்ஞ ஜநாநவிதமாயிறே யிருப்பது (௫௦)

(அ-கை) அஸக்ருதாவ்ருத்தி அபேக்ஷிதமாகையாலே மீளவு மாதராதிசயத்தாலே, பாஹ்யகுத்ருஷ்டிநிரஸநம்பண்ணி யருளினமைக்கும், மற்றும் லோகோபகாரகங்களாகச் செய்தருளினவை யெல்லாத்துக்கும், மங்களாசாஸநம்பண்ணியருளுகிறார் கீழ்ப்பாட்டு விக்ரஹபரம் இப்பாட்டு ஸ்வரூபபரம்

அறுசமயச்செடியதனை யடியறுத்தான் வாழியே
அடர்ந்துவருங் குதிட்டிகளை யறத்துறந்தான் வாழியே
செறுகலியைச்சிறிதுமறத் தீர்த்து விட்டான் வாழியே
தென்னரங்கர்செல்வமுற்றுந் திருத்திவைத்தான் வாழியே
மறையதனில் பொருளனைத்தும் வாய்மொழிந்தான் வாழியே
மாறனுரைசெய்த தமிழ் மறைவளர்த்தோன் வாழியே
அறமிகுநற்பெரும்பூதூ ரவதரித்தான் வாழியே
அழகாருமெதிராச ரடியிணைகள் வாழியே (௫௧)

அறுசமயச்செடியதனை = பாஹ்யங்களான ஷண்மதங்களாகிற வ்ருக்ஷங்களை, அடியறுத்தான் வாழியே = மூலச்சேதநம் பண்ணினவர் நித்ய

(௧) பராங்குசாஷ்டகம் (௨) தி மொ-௧௧ ௯-௮ † தோராத.

மாக வாழ்ந்தருளவேணும், அடர்ந்துவரும் = கூட்டமாய்க்கூடி மேலிட்டு வருகிற, குதிட்டிகளை = "நான்மறையும் நிற்கக்குறும்புசெய் நீசருமாண்டனர்" என்கிறபடியே வேதத்தில் குறும்புசெய்கிறவர்களை, அறத்துரந்தான் வாழியே = ஸவாஸநமாகத் துரத்தியருளினவர் நித்யமாக வாழ்ந்தருளவேணும், செறுகலியை = "அறுசமயம்போனது பொன்றியிறந்ததும் வெங்கலி" என்கிறபடியே, இவைத்துக் கெல்லாம் ஹேதுவாய் லோகமெங்கும் காடமாய் மூடிவருகிற கொடியகலியை, சிறிதும் = லேசமும், இல் = இல்லாதபடி, தீர்த்துவிட்டான் வாழியே = போக்கடித்தவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும், தென்னரங்கர் = ஸௌந்தர்ய பூர்ணரான பெரியபெருமாளுடைய, செல்வமுற்றும் = ஸ்ரீதிருச்செல்வ மெல்லாவற்றையும், திருத்திவைத்தான்வாழியே = கட்டளைப்படும்படி பண்ணியருளினவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும், மறைதனில் = வேதத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப் படுகிற, பொருளனைத்தும் = ஸகலார்த்தங்களை யெல்லாம், வாய் மொழிந்தான்வாழியே = ஸ்ரீபாஷ்யரூபேண வருளிச்செய்தவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும், மாறன் = நம்மாழ்வார், உரைசெய்த = அருளிச்செய்த, தமிழ்மறை = த்ரவிடவேதத்தை, வளர்த்தோன் வாழியே = வர்த்திப்பித்தருளினவர் நித்ய மங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும் அறமிகு = அதில் தாத்பர்யமான ஸாரஜ்ஞகதிசாமம் ஜகத்திலே விருத்தியடைய, ஸ்ரீநற்பெரும்பூதூர் = விலக்ஷணமான ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே, அவதரித்தான் வாழியே = திருவவதரித்தவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும், அழகாரும் = ஸௌந்தர்யாதிகளாலே பூர்ணராயிருக்கிற, எதிராசர் = எம்பெருமானாருடைய, அடியிணைகள் வாழியே = ஸர்வ ஸாரண்யமான சரணயுகளங்கள் நித்ய மங்களமாய்ச் செல்லவேணும் (௩௧)

(வ-ம) (க) ' శాక్యోలూక్యాక్షపాదక్షపణకకపిలపతంజలిమతానుసారిణః- சாக்யோலூக்யாக்ஷபாதக்ஷபணக கபிலபதஞ்ஜலி மதாநுஸாரிண:" என்கிறபடியே, பாஹ்யஷண்மதங்களாகிற மூடிக்கிடக்கிற செடிகளை மூலச்சேதநம் பண்ணியருளினவர் நித்யமாக வாழ்ந்தருளவேணும் மேலிட்டுவரும் குத்ருஷ்டிகளை (உ) "நான் மறையும் நிற்கக்குறும்புசெய் நீசருமாண்டனர்" என்கிறபடியே, ஸவாஸநமாகத் துரத்தியருளினவர் நித்யமாக வாழ்ந்தருளவேணும் (௩) "அறுசமயம்போனது பொன்றியிறந்ததுவெங்கலி" என்கிறபடியே, இவைத்துக்கெல்லாம் ஹேதுவாய், லோகமெங்கும் காட(ார்த்)மாய் மூடிவருகிற கலியை, அல்பாவஶேஷமுமில்லாதபடி மு

(க) வேதார்த்தஸங்க்ரஹ (உ) இரா நூ-௩௩ (௩) இரா-நூ-௪௩

டித்துவிட்டவர், வாழ்ந்தருளவேணும் அநந்தரம் ‘‘శ్రీమన్ శ్రీరంగశ్రి యమనుపద్రవా మనుదినం సంవర్ధయ - ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்கஸ்ரியமநுபத்ரவா மநுதிநம் ஸம்வர்த்தய’’ என்கிறபடியே, பெரியபெருமாளுடைய திருச்செல்வமெல்லாம் கட்டளைப்படும்படி பண்ணியருளினவர் வாழ்ந்தருளவேணும்.

அதுக்குமேலே ப்ரமாணத்தில் வந்தால் வேதத்தில் விப்ரதிபத்தி போக்கினவளவன்றிக்கே, வேதாந்தார்த்தமெல்லாம், ஸ்ரீபாஷ்யரூபேண அருளிச்செய்தவர் வாழ்ந்தருளவேணும். அதுக்குமேலே ஆழ்வாராலே அருளிச்செய்யப்பட்ட திருவாய்மொழியை, (க) ‘‘வளர்த்த இதத்தாய்’’ என்னும்படி வர்த்திப்பித்தருளினவர் வாழ்ந்தருளவேணும். அதின் தாத்பர்யமான ஸாரஜ்ஞத்திரமம் ஜகத்திலே வர்த்திக்க விலக்ஷணமான ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே யவதரித்தருளினவர் வாழ்ந்தருளவேணும். ஸௌந்தர்யாதிகளாலே பூர்ணராயிருக்கிற வெம்பெருமானுடைய ஸர்வஸ்வமான சரணயுகளங்கள் நித்யமாகவாழவேணும். அழகாருடை—அடியிணைகளுக்கு விசேஷணமானபோது இரண்டு தாமரைப்பூவை நிறைத்து வைத்தாப்போலே யிருக்கிற சேர்த்திப்பழமையும், ஸ்வதஃ உண்டான ஸௌந்தர்யத்தையும் சொல்லுகிறதாகவுமாம். அறம்மிகுநல் பெரும்பூதூர்’ என்று பாட்டுஞ்சொல்லுவர் அப்போது (உ) ‘இராமாநுசன் மிக்கபுண்ணியன்’’ என்கிற, தர்மத்தை அதிகமாக உடைத்தென்னவுமாம். வாழியென்பது மங்களச்சொல் (௫௧)

(அ-கை) கீழ்ப்பிறந்தபெரும்பூதூர் அவதரித்தாரென்று ப்ரஸ்துதமான திருவவதார திருநக்ஷத்ரவைபவத்தை ப்ரீதியாலே பேசி அநுபவித்தருளுகிறார்.

சங்கரபாற்கரயாதவ பாட்டப்பிரபாகரர் தங்கண்மதம்
சாயவுறவாதியர்மாயக்குவலொன்றுசதுமறைவாழ்ந்திடுநாள்
வெங்கலிபிங்கினி வீறுநமக்கிலை யென்றுமிகத்தளர்நாள்
மேதினிநஞ்சுமை யாறுமெனத்துயர்விட்டு விளங்கியநாள்
மங்கையராளிபராங்குசமுன்னவர் வாழ்வு முளைத்திடுநாள்
மன்னியதென்ன ரங்காபுரி மாமலை மற்றுமுவந்திடுநாள்

(க) திருவாய்மொழித்தனியன் (உ) இரா நூ ௬௩

செங்கயல்வாவிகள் சூழ்வயல் நாளும் சிறந்த பெரும்பூதூர்
சீமானிளையாழ்வார் வந்தருளிய நாள் திருவாதிரை நாளே (௫௨)

சங்கர = சங்கரன்மதம், பாஸ்கர = பாஸ்கரன்மதம், யாதவ = யாதவ ப்ரகாசன் மதம் பாட்ட = பாட்டமதம், ப்ரபாகரர் தங்கள்மதம் = ப்ரபாகரன் மதம், (இவையெல்லாம்) சாய்வுற = நாசத்தை யடையா நிற்கையில், வாதியர் = வாதியர்களான சங்கராதிகளும், மாய்குவரென்று = ஜயமின்றி நசிப்பார்களென்று, சதுமறை = நாலுவேதங்களும், வாழ்ந்திடு நாள் = ஆத்த பௌஷ்கல்யத்தை யுடைத்தாய் அபிவ்ருத்தமாம் திவஸம், வெங்கலி = க்ரூரமான கலியும், இங்கினி வீறுமகிலையென்று = இவ்விடத்தி லினி நமக்கு ஸாமர்ஜயம் பண்ணமுடியாமனென்று, மிகத்தளர் நாள் = மிகவும் நிலைகுலைந்த திருக்கப்பண்ணுவதான திருநக்ஷத்ரம், மேதினி = பூமியும், நம் சுமை = நமத்லைச்சுமை, ஆறுமென = கழியுமென்று, துயர்விட்டு = துக்கத்தைவிட்டு, விளங்கிய நாள் = ப்ரகாசியாநிற்கிற திருநக்ஷத்ரம், (இனி பூமியிலுண்டான ஆசார்ய ஸ்தலங்களை யாதரிக்குமவர்களாகையாலே) மங்கையராளி = திருமங்கையாழ்வாருடையவும், பராங்குச = நம்மாழ்வாருடையவும் முன்னவர் = மற்ற பூர்வாசார்யர்களுடையவும், வாழ்வு = ஸம்பத்து, முளைத்திடு நாள் = அங்குரிக்கும் திருநக்ஷத்ரம், மன்னிய = பெரியபெருமாள் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, தென்னரங்காபுரி = அழகிய அரங்கமாநகரமும், மாமலை = பெரிய திருமலையும், மற்றும் = மற்றுமுண்டான திவ்யதேசங்களும், உவந்திடு நாள் = ஆநந்திக்கும் திருநக்ஷத்ரம் செங்கயல் வாவிகள் = சிவந்தழகிய மத்ஸ்யங்களையுடைய தடாகங்களால், சூழ் = சூழப்பட்டிருக்கிற, வயல் = விளைவயல்களினாலே, நாளும் = நித்யமாக உண்டான, சிறந்த = சகலாலங்காரங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற, பெரும்பூதூர் = ஸ்ரீபெரும்பூதூரை அவதார ஸ்தலமாகவுடைய, சீமானிளையாழ்வார் = ஸ்ரீமானும் இளையாழ்வாரென்று நிரூபகத்தை யுடையரானவெம்பெருமானார், வந்தருளிய நாள் = வந்தவதரித்தருளின திநம், திருவாதிரை நாளே = திருவாதிரைத் திருநக்ஷத்ரம், (இதுவுமொரு நாளே! "ஸ்ரீமாநாவிரபூத் பூமௌ ராமாநுஜ திவாகர" என்னக்கடவதிறே) (௫௨)

(வ-ம) விசேஷணத்தை இல்லைசெய்வாரும், விசேஷ்யத்தை இல்லைசெய்பவாருமாய இப்படி வி(ஞா)பாகத்வயத்ருஷ்டிகளாய்க் கொண்டு வேகாத்தாபலாபம் பண்ணுகிறவர்களாகையாலே, வைதிகதர்மம் தலைசாயும்படிவந்து கிடையிருக்கிறவாதியர்களான சங்கராதிகளுடையமதம் நாசத்தை யடையுமென்று நாலுவகைப்பட்ட வேதமானது ஆத்தபௌஷ்கல்யத்தை யுடைத்தாய் அபி(வி)ருத்தமாம் திவஸ

(௧) "கலியும் கெடுங்கண்டுகொள்மின்" என்று சொல்லுகிறபடியே, க்ரூரமான கலியானது இவ்விடத்தில் இனி நமக்கு ஸாம்ராஜ்யம்பண்ண ப்ரக்யமன்றென்று மிகவும் நிலைகுலைந்து நிற்கப்பண்ணவற்றான திருநக்ஷத்ரம் கலியும், கலிகார்யமான குத்ருஷ்டிகளும் போகையாலே, " విశ్వంభరా పుణ్యవతీ விஶ்வம்பரா புண்யவதீ" என்றும், (௨) "தவந்தாரணி பெற்றது" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, பூமியானது, நம்தலைச்சுமைகழியுமென்று துக்கத்தைவிட்டு ப்ரகாசியாநிற்கிற திருநக்ஷத்ரம், இனி பூமியிலுண்டான வாசஸ்தலங்களை யாதரிக்குமவர்களாகையாலே, திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான திருமங்கையாழ்வார், பராங்குசாபி(ధిధే)தேயரான நம்மாழ்வார் முதலானவர்களுடைய ஸம்ருத்தி அங்குரிக்கும் திருநக்ஷத்ரம்

அதுக்குமேலே, பெருமாள் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறகோயில், (௩) "அருவிசெய்யாநிற்கும் மாமலை" என்று சொல்லப்படுவதான பெரியதிருமலை, மற்றுமுண்டான திவ்யதேசங்களும், ஸ்வஸ்வ ஸம்ருத்தியையடைவதோமென்று, ஹர்ஷிக்கும் திருநக்ஷத்ரம் இதுக்கெல்லாமடியாய், (௪) "அங்கயல்பாய்வயல்" என்னும்படியே, சிவந்தழகிய கயல்களையுடைத்தான வாவிகளாலே சூழப்பட்டிருக்கிற விளைவயல்களினாலே நித்யமாகவுண்டான நகராலங்காரங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற, ஸ்ரீபெரும்பூதூரை அவதாரஸ்தலமாகவுடைய ஸ்ரீமானுமாய், இளையாழ்வாரென்று நிரூபகத்தையுடையரான வெம்பெருமானார் அவதரித்தருளின திவஸம் திருவாதிரை திருநக்ஷத்ரம்

இதுவுமொருநாளே! "శ్రీమానావిరభూద్భూమౌ రామానుజదివాకరః- ஸ்ரீமாநாவிரபூத்பூமௌ ராமாநுஜதிவாகர:' என்னக்கடவதிறே - "தென்னரங்காபுரிமாமலைமற்றும் முவந்திடுநாள்" என்கிறதுக்கு, கத்ராஸ்தரான ஜீவேஸ்வரர்கள் ஹர்ஷிப்பார்களென்றபடி, மன்றல் =பொருந்தலும், நிலைப்பாடும் ஆறுதல்=சமித்தல் (௫) "உன் நாமமெல்லாம் என்றன் நாவினுள்ளே அல்லும்பகலும் அமரும்படி நல்கு" என்கிறபடியே, இவருக்கு தத்வாசகமான திருநாமங்கள்தானே அநுபாவ்யங்களாயிருக்கையாலே, எதிராசனென்றும், இராமாநுச

(௧) திருவாய் ௫-௨-௧ (௨) இரா-நூ ௪௫ (௩) திருவி-
(௪) இரா-நூ-[illegible] (௫) இரா-நூ-தனியன்

னென்றும், எம்பெருமானாரென்றும், இளையாழ்வாரென்று மநுஸந்தித்தருளினார் (ருச)

(அ-கை) கீழ்ப்ராஸங்கிகமாய் வந்த மங்களாஶாஸநத்திலே மண்டியநுபவித்து, “ప్రాసఙ్గికం పరిసమాప్య ప్రకృతమనుసరతి-ப்ராஸங்கிகம் பரிஸமாப்ய ப்ரக்ருதமநுஸரதி” என்கிறபடியே, மீளவும் ப்ரக்ருதத்திலே இறங்கி, ஸர்வலோகத்திலேயுண்டான ஸர்வதுரிதங்களும் போம்படியவதரித்து ரக்ஷித்தருளினாப்போலே, அடியேனுடைய வஜ்ஞாநத்தைப்போக்கி யடிமைகொண்டஸ்வாமியானவரே! அடியேனுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தநிபந்தநமாயுண்டான தேஹஸ்திதி தத்விமோசந காலாதிநியமங்களையெல்லாமறிந்தருளும் ஸர்வஜ்ஞரான தேவர், அஜ்ஞனானவடியேனை விலக்ஷணமான தேசத்திலாரோஹிப்பித்தருளத் திருவுள்ளமாகில், விஸம்பித்திருக்கிறதுக்கு ஹேதுவேதென்று அவர் தம்மையே கேட்கிறார் (ருச)

இன்னமெத்தனைகாலமிந்த வுடம்புடனியானிருப்பன்
இன்னபொழுதுடம்பு விடுமின்னபடியதுதான்
இன்னவிடத்தே யதுவுமென்னு மிவையெல்லாம்
எதிராசா நீயறிதி யானிவையொன்றறியேன்
என்னையினியிவ்வுடம்பை விடுவித்துன்னருளால்
வாருமவைகுந்தத்தேற்ற நினைவுண்டேல்
பின்னைவிரையாமல் மறந்திருக்கிறதென்பேசாய்
பேதைமைதீர்த்தென்னையடிமைகொண்டபெருமானே (ருரு)

இன்னம் = இன்னமும், எத்தனைகாலம் = எவ்வளவுகாலம், இவ்வுடம்புடன் = ஹேயமான இந்த தேஹத்தோடே, யானிருப்பன் = இதில் பொருத்தமற்றிருக்கிற வடியேனிருப்பேன், இன்னபொழுதுடம்புவிடும் = இன்னகாலத்திலே தேஹம்விடும், இன்னபடி = இன்ன ப்ரகாரத்திலே, அதுதான் = அந்த தேஹவியோகந்தான், இன்னவிடத்தே = இன்னஸ்தலத்திலே, அதுவும் = அந்த தேஹவிமோசநமாம், என்னுமிவையெல்லாம் = என்று சொல்லப்படுகிற விவையெல்லாம், எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நீயறிதி = ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் அறிந்தருளுவீர், யான் = அஜ்ஞனான வடியேன், இவையொன்றறியேன் = இவற்றில் லேசதேசமுமறியேன், (ஆனபின்பு) பேதைமைதீர்த்து = அஜ்ஞானத்தைப்போக்கி, என்னை = அடியேனை, அடிமைகொண்டபெருமானே = ஆட்கொண்டஸ்வாமீ! என்னை =

இததேஹததோடே பொருததமறறிககிற வடியேனை, இனி - உனனருளால=இனி தேவாகிருபையாலே, இவவுடமபை விடுவிதது= இசசரீரததை விடுவிதது, ஏராரும=திவயாலஙகார பரிபூரணமான, வைகுநததேற=பரமபதததிலேயேறற, கிறனவுணடேல = திருவுளளமுணடாகில, பினனை=அநநதரம, விரையாமல=தவரியாமல,மறநதிருககிறதென=கிருதயோகராய விஸமரிததெழுநதருளி யிருககிறதறகு ஹேதுவேது? பேசாய=அததை யருளிசசெயதருளீர (௧௧)

(வ-ம) தவததஸமபநதஜஞானஸமபநயைதயாகிற மெளாககியததைபபோககி, சேஷபூதனானவடியேனை, (௧) "வினையேனையுனககடிமையறககொணடாய" எனகிறபடியே, சேஷதவாநுகுணமாக தாஸயததைககொணடருளின ஸவாமியானவரே! இனனமெததனைகாலவதி இநதஹேயமானதேஹததோடே, இதில பொருததமறறிருககிற நானிருபபன, "இனனகாலததிலே தேஹம முகதமாம, இனனபிரகாரததாலே இநத தேஹவிமோசநம, இநத ஸதலததிலே" எனறு சொலலபபடுகிற விவையெலலாம, எதிகளுககு நாதராய, ஸாவஜஞானதேவா அறிநதருளுவீா. அஜஞனான நானிவறறிலேகதேசமு மறியேன

ஆனபினபு, இததேஹததோடே பொருததமறறிருககிறவெனனை, இனிதேவா கருபையாலே இசசரீரததை விடுவிதது, திவயாலஙகாரபரிபூரணமான பரமபதததிலே ஏறறத திருவுளளமுணடாகில, அநநதரம, (௨)"விணணுலகம தருவானாய விரைகினறான" எனகிறபடியே தவரியாமல கிருதயோகராய, விஸமரிததெழுநதருளியிருககிறதறகு ஹேதுவேது? அததை யருளிசசெயதருளீர தேவாககு கருபையுணடாயிருகக விளமபஹேதுவான ஸாதநமிததலைபபி லலலையாயிருககு, காலவிளமபம காரயமெனனெனறு கருதது, "அமாநதிருககிற தெனபேசாய" எனறுபாடடுசசொலலுவா கிறனவுணடேலெனறு, விததவததரிககிறதாகவுமாம (௧௨)

(அ-கை) நமககு கருபையுணடானாலும, எததனை தயாவானகளையும, நிாககருணாரமபடி பணணுமதான உமமுடைய பரபலபரதிபநதகஙகள கிடநததேயெனறு எமபெருமானாககு நினைவாக, (௩)"ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி ஸாவபாபேபயோமோகஷயிஷயாமி"

---

(௧) திருவாய ௪ ௬-௧ (௨) திருவாய-௧0 ௯ ௩ (௩) கீ-௧௮-௬௬

என்கிற ஸர்வேச்வரன், தேவர்க்கு விதேயனன்றோ? ஆகையாலே, த்வதநந்யனான நான் பாபபலங்களைப் புஜியாமல், முக்தனும்படி பண்ணவேணுமென்கிறார்

முன்னைவினைபின்னைவினை யாரத்தமென்னும்
மூன்றுவகையான வினைத்தொகையனைத்துமியானே
என்னையடைந்தோர் தமக்குக் கழிப்பனென்னுமரங்கர்
எதிராசா நீ யிட்டவழக்கன்றோசொல்லாய்
உன்னையல்லதறியாத யானிந்தவுடம்போ
டுழன்றுவினைப்பயன் புசிக்கவேண்டுவதொன்றுண்டோ
என்னுடையவிருவினையை யிறைப்பொழுதில்மாற்றி
ஏராரும்வைகுந்தத்தேற்றி விடாய் நீயே (௩௪)

முன்னைவினை = பூர்வாகம், பின்னைவினை = உத்தராகம், ஆரத்தம் = ப்ராரப்தம், என்னும் = என்று சொல்லப்படுகிற, மூன்றுவகையான = மூன்று ப்ரகாரங்களான, வினைத்தொகை = பாபஸமூஹங்கள், அனைத்தும் = அகிலத்தையும், யானே = ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வ விசிஷ்டனான நானே, என்னை = வாத்ஸல்யாதி குணவிசிஷ்டனான வென்னை, அடைந்தோர் தமக்கு = அநந்யசரணராய் சரணவரணம் பண்ணின ப்ரபந்நரானவர்கள் தங்களுக்கு, கழிப்பனென்னும் = அப்படிப்பட்ட வகிலபாபத்தையும் ஸவாஸநமாகப்போக்குவ னென்றருளிச்செய்த, அரங்கர் = திருவரங்கரான பெரியபெருமாள், எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! நீயிட்டவழக்கன்றோ = தேவருக்கு விதேயரன்றோ? சொல்லாய் = அருளிச்செய்ய வேண்டும், (இவ்வர்த்தம் யதார்த்த மென்னுமது தேவர்தா மருளிச்செய்ய லாகாதோ?) உன்னையல்லது = (இப்படி ஈச்வரவசீகாரத்தையுடைய) தேவரையொழிய, அறியாத = வேறொரு ரக்ஷகனையுமறியாத, யான் = அடியேன், இந்தவுடம்போடு = இச்சரீரத்தோடு, உழன்று = பொருந்தி அதுவே யாத்ரையாக விருந்து, வினைப்பயன் = தத்கார்யமான பாபபலங்களை, புசிக்கவேண்டுவ தொன்றுண்டோ? அநுபவிக்கவேணுமென்றொரு நிர்ப்பந்தமுண்டோ? என்னுடைய = அடியேனுடைய, இருவினையை = ப்ரபலபாபத்தை, இறைப்பொழுதில் = க்ஷணகாலத்தில், மாற்றி = ஸவாஸநமாகப் போக்கி, ஏராரும் = அழகுநிறைந்துள்ள, வைகுந்தத்தேற்றிவிடாய் = வைகுந்தமாநகரத்திலேற்றி விட்டருளீர், நீயே = தேவரீரே யென்கிறார்) (௩௪)

(வ-ம்) "పూర్వాఘముత్తరాఘఞ్చ సమారబ్ధమఘంతథా - பூர்வாகமுத்தராகஞ்ச ஸமாரப்தமகம்ததா" என்கிற படியே, பூர்வாகமுத்தராகமாரப்தமென்று சொல்லப்படுகிற, வர்க்கத்ரயமான பாபஸமூஹங்க

ளான வெல்லாவற்றையும், (க) "మామేకం శరణం వ్రజ, అహం త్వా సర్వ పాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి-மாமேகம் சரணம்வ்ரஜ, அஹம்த்வா ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று, ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷனாய்க்கொண்டு ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ விசிஷ்டனானே, வாத்ஸல்யாதி குணவிசிஷ்டனென்னை அநந்யஶரணராய் ஶரணவரணம்பண்ணின ப்ரபந்நரானவர்கள் தங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட அகிலபாபத்தையும் ஸவாஸநமாகப்போக்குவனென்று அருளிச்செய்த செம்மையுடைய திருவரங்கரான பெரியபெருமாள், எதிகளுக்கு நாதரானவரே! (உ) 'వశ్యస్సదా భవతి తే-வஶ்யஸ்ஸதா பவதி தே" என்கிறபடியே தவத்தீ(ந)நரன்றோ? இவ்வார்த்தம் யதார்த்தமென்னுமதுதேவர் தாமருளிச்செய்யலாகாதோ? இப்படி ஶவவஶீகாரத்தையுடைய தேவரையொழிய, வேறொரு ரக்ஷகாந்தரமறியாதே அநந்யகதியாயிருக்கிறநான் இந்தத்தேஹத்தோடேபொருந்தி அதுவே யாத்ரையாகவிருந்து, தத்கார்யமான பாபபலங்களை புஜிக்கவேணுமென்றொரு நிர்ப்பந்தமுண்டோ? பாபங்களுக்கு மெனக்கு மென்ன சேர்த்தியுண்டு? இப்படியானபின்பு என்னுடைய அநுபாவ்யமாயிருக்கிற பாபகர்மங்களை, (ங) "கடுவார்தீயவினைகள் நொடியாருமளவைக்கண்" என்கிறபடியே க்ஷணகாலத்திலே ஸவாஸநமாகப்போக்கி நான் தரைக்கிடைகிடவாமல் ஏர்கொள்வைகுந்தமாநகரத்திலே தவத்தேகபரமாயற்றபின்பு ஏற்றிவிட்டருளீர் ஏர் = அழகு ஆர்தல்—மிகுதி (௩௪)

(அ-கை) அடியேனுடைய ஸகலப்ரதிபந்தகங்களைப்போக்கி, ரக்ஷித்தருளுகையிலே யத்நம்பண்ணியருளுகிறதேவர், க்ருபையாலே நித்யகைங்கர்யங்கொண்டருள ஸங்கல்பித்திருக்க, அதையு ‡ மதிக்ரித்துப்போவதான வென்னுடைய ருசிவிரோதியாயிருக்கிற விந்த்ரியபாரவஶ்யத்துக்கடியானபாபங்களைப்போக்கி, தவத்தேகமாவாம்படி பண்ணியருளவேணுமென்கிறார்

அருளாலேயடியேனை யபிமானித்தருளி
அநவரதமடிமைகொள்ள நினைத்து நீயிருக்க
மருளாலேபுலன்போக வாஞ்சைசெய்யுமென்றன்
வல்வினையை மாற்றியுன்பால் மனமவைக்கப்பண்ணாய்

(க) கீ-௧௮-௬௬ (உ) யதிராஜவிம்ஶதி (ங) திருவாய் ௧-௬-௧௦
‡ அதிக்ரமித்து

தெருளாரநத கூரததாழவா னு மவாசெலவத
திருமகனாா தாமு மருளிசசெயத தீமைத
திரளானவததனையுஞ சேரவுளளவெனனைத
திருததியுயயககொளளும வகை தேருமெதிராசா (ருரு)

அருளாலே = கிருபையாலே அடியேனையபிமானிததருளி = அடியேனை அவகுறறைககு அஞசாதபடி யபிமானிததருளி, அநவரதம = நிரநதரம, அடிமைகொளள = நிததகைஙகாயம கொணடருள, நினைதது நீயிருகக = நேவா திருவுளளம பறறியிருகக, மருளாலே = அதனையறியவொடடாத வஜஞாநததாலே, புலன = இநதரியஙகளினுடைய, போக = விஷயபோகஙகளை வாஞசை செயயும = அபேகஷிககினற, எனறன = அடியேனுடைய, வல = பரபலமான, வினையை = காமஙகளை, மாறறி = அதிலநினறும முகம மாறபபணணி, உனபால = நேவா விஷயததில, மனமவைகக = மநஸ ஸவைககுமபடி, பணணுய = பணணியருளவேணும, தெருளாருட = ஜஞாநபரிபூாணரான, கூரததாழவானும = ஸ்ரீ கூரேசரும, அவா செலவததிருமகனாா தாமும = அவா திருவயிறறிலே யவதரிககுமபடியான ஸ்ரீயையுடையரான பெரியபடடரும, அருளிசசெயத = தநதம ஸூகதஙகளை யருளிசசெயத, தீமைததிரளான = பாபஸமூஹஙகளான, அததனையும = எலலாவறறையும, சேரவுளள = சேரவுணடான, எனனை = அடியேனை, திருததி = செயலநனறாகததிருததி, உயயககொளளும = உஜஜீவிககபபணணியருளும, வகை = பரகாரததை, எதிராசா = எமபெருமானாரே! தேரும = சிநதிததருளும (கூ௫)

(வ ம) (க) "శ్రీరనాథభట్టాఖ్య దేశికవరోక్త సమస్తనైచ్యమ్, అద్యాస్య ஸ்ரீகூரநாதபடடாகய தேசிகவரோகத ஸமஸதநைசயம। அதயாபய ஸஙகுசிதமேவ" எனகிறபடியே, ஜஞாநபரிபூாணரான கூரததாழவானும, அவா திருவயிறறிலே யவதரிககுமபடியான ஸ்ரீயையுடையராய, அதடியாக, (உ) "శ్రీరఙ్గరాజకమలాపదలాలితత్వమ్- ஸ்ரீரஙகராஜகமலாபதலாளிததவம" எனனுமபடி, ஸ்ரீமதகுமாரரான பெரியபடடா தாமும ஸவஸவ ஸூகதஙகளை (ங)"బుద్ధ్యాచనో" சபுதவாசலோச" (ச)"అతి క్రామన్నాజ్ఞామ్ அதிகராமநநாஜஞாம" இதயாதிகளாலே அருளிசசெயத பாபஸமூஹஙகளானவை யொனறொழியாம லெலலாஞசேரவுணடானவெனனை (ரு) "செயலநனறாகததிருததிப பணிகொளவான" எனனுமபடி, திருததி யுஜஜீவிககபபணணி

(க) யதிராஜவிமஶதி (உ) ர-ஸத-௯-௧௭ (ங) வர-ஸத-௪௯ (ச) ர-ஸத (ரு) கணணி-௧0

க்கொண்டருளும் ப்ரகாரம் சிந்திக்கதருளுமவரே! தேவருடைய கேவலக்ருபையாலே, அடியேனை அங்குற்றைக்கநயாளும்படி யபிமாநித்தருளி நிரந்தரம் நித்யகைங்கர்யங்கொண்டருள தேவர் திருவுள்ளம்பற்றியிருக்க, அதனையறியவொட்டாத வஜ்ஞானத்தாலே, (க) "[illegible]-ஶப்தாதிபோகருசிரந்வஹமேததே ஹா" என்கிறபடியே, இந்திரியபரிச்சின்னங்களான விஷயபோகங்களிலே வாஞ்சையைப்பண்ணும் என்னுடையவநிவார்த்யமான பாபலகாமங்களை, அதில் நின்றும் முகமமாறப்பண்ணி, (உ) "தன்பால் மனம்வைக்கத்திருத்தி" என்கிறபடியே, ப்ராப்தஶேஷியான தேவர்விஷயத்திலே மநஸ்ஸைவைக்கும்படி பண்ணியருளவேணும் யதாந்வயமாக யோஜிக்கவுமாம் (௬௩)

(அ-கை) "மருளாலே புலன்போகவாஞ்சைசெய்யு மென்றன் வல்வினையை மாற்றி" என்றபின்பு மனைவந்தையாடக காணாக்கப்பாலே, அதபாந்தமோஹமாயிருக்கிற விஷயாநுபவஸங்கவாஞ்சையானது அடியேனுடைய மநஸ்ஸை, பலாத்காரத்தோடே தான் மேலிடா நின்றது. அதுக்குஹேது வாஸநாகாமங்களின்னதென்றறியே னென்கிறார்

நேரிசை வெண்பா

‡வாசனையினூற்றமோ மாளாதவல்வினையோ
ஏதென்றறியே னெதிராசா — தீதாகும்
ஐம்புலனிலாசை யடியேன் மனந்தன்னை
வன்புடனே தானடருமவந்து (௬௪)

எதிராசா = எம்பெருமானாரே! தீதாகும் = இவ்வாத்மாவுக்கு அத்யந்தம் பொல்லாங்காயிருக்கிற, ஐம்புலனில் — பஞ்சேந்த்ரிய பரிச்சின்னமான விஷயஸங்கங்களில், ஆசை = அபேக்ஷையானது, அடியேன் = அடியேனுடைய, மனந்தன்னை = மநஸ்ஸை, வன்புடனே = பலாத்காரத்தோடே, தான்வந்து = தானே மேலிட்டு வந்து, அடரும் = மேலிடாநின்றது விஷயங்களில் மூட்டுவதாகத் தான் மேலிடாநின்றது, (இந்த ருசிக்கு ஹேது) வாசனையில் = அநாதிபாபவாஸநையில் பற்றியிருக்கிற, ஊற்றமோ = தாட்டயமோ, மாளாத = ப்ராயஶ்சித்த விநாஶ்யமாத அநுபவவிநாஶ்யமாதலன்றிக்கே யிருப்பதான, வல்வினையோ = அடியேனுடைய பாபலகாம

(க) யதிராஜவிம்ஶதி. (உ) தி-வாய்-௧ ௫ ௧௦. ‡ வாதனை.

மோ, என்னென்று = ஏதென்று, அறியேன் = அறிகிறிலேன், (இதுக்குக் காரணம் இன்னதென்றறிந்து அத்தை தேவரே நிவர்த்திப்பித்தருளவேணுமென்று கருத்து) (௫௫)

(வ்-ம்) இவ்வாத்மாவுக்குக் கயந்தம் பொல்லாங்குதானாயிருக்கிற (௧) "ஐங்கருவிகண்டவின்பம்" என்னும்படி இந்த்ரியபரிச்சிந்நமான விஷயஸங்கங்களிலபேக்ஷை (௨) "ஹரந்தி ப்ரஸபம் மந:-ஹரந்திப்ரஸபம் மந:" என்கிறபடியே, தேவர் திருவடிகளைப் பற்றியிருக்கிற அடியேனுடைய மநஸ்ஸை மேல் விழுந்து வந்து, பலாத்காரத்தோடே விஷயங்களிலே மூட்டுவதாகத்தான் மேலிடாநின்றது இந்த ருசிக்கு ஹேது(௩) "துர்வாஸநாத்ருடிமதஸ்ஸுகம் ப்ரியோத்தம் ... துர்வாஸநாத்ருடிமதஸ்ஸங்கிந்தரியோத்தம ஹாதும் நமே மதிரலம் வர்த்ததி ராஜ" என்கிறபடியே அநாதிபாபவாஸநையிலே பற்றியிருக்கிறதாட்டமோ? அன்றிக்கே (௪) "மதியிலேன் வல்வினையே மாளாதோ" என்னும்படி அதுக்குமடியா யநுபவவிநாஸ்யமாதல், ப்ராயஸ்சித்தவிநாஸ்யமாதலன்றிக்கே யிருப்பதான வென்னுடைய ப்ரபலகர்மமோ? இதேதென்றறிகிறிலேன், இதுக்கு நிதாநமின்னதென்றறிந்து, அத்தை தேவரே நிவர்த்திப்பித்தருளவேணுமென்று கருத்து அடருகை=மேலிடுகை. "அருளாலே" "வாதனை" என்கிற விரண்டுபாட்டாலும் ஐம்புலனென்று விஷயங்களைச் சொல்லுகிறது (௫௬)

(அ-கை) நீர் இந்த்ரியங்களினுடைய தோஷத்தை யநுஸந்தித்து அஞ்சுகிறீர் நாம் தாமும் அவற்றின்கையிலே காட்டிக்கொடோம்காணும், இப்படி யஞ்சுகிறவும்மை ஸம்ஸாரத்திலே வைக்கிறது—"ஆர்த்தி-அதிகாரபூர்த்திக்கென்னுமது முக்யம்" என்கிறபடியே இத்தாலே நீர் பெறுவதான வார்த்தாதிகாரம் பிறக்குந்தனையும்காணும் ஆகையால் அதுபிறந்தவுடனே உம்முடைய அபேக்ஷிதத்தைச்செய்து தலைக்கட்டுகிறோங்காணுமென்று எம்பெருமானருக்குக் கருத்தாக, இவ்வளவாகவில்லாதவதிகாரம் இனிமேலென்னவுண்டாகப்புகுகிறது இந்த வதிகாரஸம்பத்தியுமுண்டாகில் அபேக்ஷிதஸம்விதாநத்துக்கு விரோதியானபாபஸமூஹத்தைச் சேதித்து ப்ராப்யதேசத்தை ப்ராபிப்பியாத்துக்கு ஹேது வேதென்கிறார்.

---

(௧) தி-வாய்-௭-௧-௧௦. (௨) கீ ௨-௬௦
(௩) வா ஸ்த-௭௪ (௪) தி-வாய்-௧௨௪ ௩.

இன்றளவுமில்லாத வதிகாரமேலுமெனக்
கென்றுளதாம் சொல்லா யெதிராசா — குன்றா
வினைத்தொடரை வெட்டிவிட்டு மேலைவைகுந்தத்
தென்னைக்கடுக வேற்றாததென்? (௫௭)

இன்றளவும் = இப்போதளவும், இல்லாவதிகாரம் = இல்லாத அதிகாரம், மேலும் = இனிமேல், எனக்கு = அடியேனுக்கு, என்றுளதாம் = எப்போதுண்டாகும்? (இப்போதுண்டாகாததோ இனிமேலுண்டாகப் போகிறது) சொல்லாய் = இத்தைத் தேவர் அருளிச்செய்யவேணும், எதிராசா = எம்பெருமானாரே, குன்றா = ஒன்றும் நசியாமலிருப்பதான, வினைத்தொடரை = பாபாநுபந்தத்தை, வெட்டிவிட்டு = சேதித்துப் போகட்டு, மேலை = ஸர்வோத்தரமான, வைகுந்தத்து = பரமபதத்தில், என்னை = அடியேனை, கடுக = சீக்கிரமாக, ஏற்றாதது = ஆரோபியாததற்கு, என் = என்ன காரணம்? (௫௭)

(வ-ம்) "இன்று திருநாடுமெனக்கருள வெண்ணுகின்றாய்" என்னும்படியான இன்றளவுமில்லாதவதிகாரம் இனிமேலென்றுண்டாவதாம். இப்போதுண்டாகாததோ இனிமேலுண்டாகிறது? இத்தைத் தேவரருளிச்செய்யவேணும் இப்படிருசிவிரோதியாய், ஒன்றும் நஶியாமலிருப்பதான (க) "தொன்மாவல்வினைத்தொடர்" என்னும்படியான பாபாநுபந்தத்தைச் சேதித்துப்போகட்டு (உ) "மேலைவைகுந்தத்திருத்தும்" என்கிறபடியே ஸர்வோத்தரமான தேசத்திலே, அதிலபேக்ஷையையுடையவடியேனை, அஜ்ஞாநாவஹமான ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் ஶீக்கிரமாக ஆரோபியாததற்கு ஹேதுவேது? என்னாலே எல்லாம் அஶக்யமாய், தேவராலே எல்லாம் ஶக்யமாயிருந்தபின்பு தாழ்க்கைக்கொரு ஹேதுவுந்தாமில்லையென்றுகருத்து (௫௭)

(அ-கை) இன்றளவுமில்லாதவதிகாரமென்றதை, †தார்க்கிகஶப்தநியாயத்தாலே தாஶிப்பியாநின்றுகொண்டு, தத்தேதுபூர்வமாக வத்தையருளிச்செய்கிறார்

அஞ்சிலறியாதா ரைம்பதிலுந்தாமறியார்
என்சொல்லெனக்கோ வெதிராசா — நெஞ்சம்

(க) தி-வாய்-௫-௨-௨ (உ) தி-வாய்-௮-௯-௧௧ † வௌகிக

உன்தாளொழிந்தவற்றையே யுகக்கின்றும்
அந்தாபமற்றிருக்கையால் (௫௮)

எதிராசா = எம்பெருமானாரே, நெஞ்சம் = ஸூத்ரவிஷயங்களிலே மண்டியிருக்கிற மனமானது உன் = ப்ராப்யசேஷியான தேவருடைய, தாள் = நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளுக்கு, ஒழிந்தவற்றையே = பாஹ்யமாய அப்ராப்யவிஷயங்களானவற்றையே, உகக்க = ஆதரிக்க, இன்றும் = இப்போதும், அந்தாபம் = இப்படி அப்ராப்யமான விஷயங்களை விரும்புவதே! என்கிற பச்சாத்தாபமும், அற்று = இல்லாமல் இருக்கையால் = இருப்பதினாலே, அஞ்சில் — விவேகாங்குரயோக்யமான பஞ்சவர்ஷத்தில், அறியாதவர் = அறியாதவர்கள், ஐம்பதிலும் = ஐம்பது வயஸ்ஸிலும், தாமறியார் = அவர்களறியார்கள், என்சொல் = என்று சொல்லுகிற இந்த லௌகிகவார்த்தை, என்கோ = அடியேன் பொருட்டோ? (௫௮)

(வ-ம) எதிகளுக்கு நாதரானவரே! (க) "நீமனம்" என்னும்படி ஸூத்ரவிஷயங்களிலே மண்டியிருக்கிற மனமானது, (உ) "யாதானும் பற்றி நீங்கும்" என்கிறபடியே, ப்ராப்யசேஷியான தேவருடைய நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளை யொழிந்த வப்ராப்ய விஷயங்களானவற்றையே யாதரிக்க, இப்படி யப்ராப்தமான விஷயத்தை விரும்புவதே யென்று தபிக்கவேண்டும்படியான தன்மை யப்ராப்தமாயிருக்கிற வின்றும் அந்தாபஸம்பந்தமாயிருக்கையாலே, (௩) "...தலமாத பாலயே விவேகதமா" என்கிறபடியே, விவேகாங்குரயோக்யமான பஞ்சவர்ஷத்தி லஜ்ஞரானவர்கள் தத்பரிணமதசையான ஐம்பது வயஸ்ஸிலும் விவேகசூன்யதையாலே அஜ்ஞராவர்களென்று சொல்லுகிற இந்த லௌகிகப்ரஸித்தம் எனக்கே அம்சமாயிற்றே? ஆகையால் ஸர்வசக்தி ஸர்வஜ்ஞனை வெனக்கு ஸர்வஜ்ஞரான தேவரொருபோக்கடி கண்டருளவேணுமென்று கருத்து "நெஞ்சமும் தாளொழிந்தவற்றையே யுகக்கும்" என்று பாடமானபோது "அஞ்சிலறியாதார் ஐம்பதிலும் தாமறியாரென்ற சொல்லெனக்கோ வெதிராசா வின்றும் அந்தாபமற்றிருக்கையால், நெஞ்சமுந்தா ளொழிந்தவற்றையே யுகக்கும்" என்று மிப்படியோஜிக்கக்கடவது. (௫௮)

(அ-கை) நீர் "உன் தாளொழிந்தவற்றையே யுகக்கும்" என்று அவர்க்கயமா யப்ராப்தங்களாயிருக்கு மவற்றையே பற்றினால்,

(க) திருவாய்-௩-௭-௮. (உ) திருவி-௯௫. (௩) வி-பு-௧-௧௭-௭௫

விரஸமாயிருக்கிற வுடம்பை அவரெப்படி யங்கீகரிக்கப் புகுகிறாரென்று பார்ஶ்வஸ்தர்க்கபிப்ராயமாக, ஆஶ்ரயணத்தசையிலே குணஹீநனாய், அத்தாலே விரஸனாயிருக்கிற வென்னுடைய தோஷத்தை போக்யமாக விரும்பி யங்கீகரித்தருளின வெம்பெருமானார் என்னை யுபேக்ஷித்தருளாரென்றுமதை ஸித்தாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார்

வேம்புகறியாக விரும்பினர் கைத்ததென்று
தாம்புகடாதே புசிக்குந் தன்மைபோல்—தீம்பனிவ
னென்றுநினைத்தென்னை யிகழார் எதிராசர்
அன்றறிந் தங்கீகரிக்கையால் (ருக)

வேம்பு=வேப்பிலையும், கறியாக=கறியமுதாக, விரும்பினர் தாம்= அபேக்ஷித்த தாங்கள், கைத்ததென்று = கைப்பாகவிருக்கிறதென்று, புகடாதே = உபேக்ஷியாதே, புசிக்கும் = புஜிக்கிற, தன்மைபோல் = ஸ்வபாவம்போலே, தீம்பனிவனென்று = இவன் துஷ்டனென்று, நினைத்து=விசாரித்து, என்னை = அடியேனை, எதிராசர் = எம்பெருமானார், அன்று=அக்காலத்தில் - அங்கீகாரஸமயத்தில், அறிந்து= தோஷயுக்தனென்றறிந்து, அங்கீகரிக்கையால்=அந்த தோஷத்தையே போக்யமாகக்கொண்டு அங்கீகரித்தருளுகையாலே, இகழார்=உபேக்ஷித்தருளார்

(வ்-ம்) அதாவது (க) "வேம்புங்கறியாகுமென்று" என்கிற படியே, ஸரஸமாமவற்றை யுபேக்ஷித்து, அத்யந்தம் கைப்பையுடைத்தாய், விரஸமாயிருப்பதான வேப்பிலை தொடக்கமாயுள்ள தத்ஸம்பந்திபதார்த்தங்களைச் சோற்றுக்கு உபதம்ஶமாகவாதரித்து புஜிக்குமவர்கள், அது விரஸமாய்க்கைத்ததென்று அதை விரும்பிப் புஜிக்கும் தாங்கள் உபேக்ஷியாதே புஜிக்கும் ஸ்வபாவம்போலே அங்கீகாரஸமயத்திலே தோஷயுக்தனென்றறிந்து, அதை போக்யமாகக் கொண்டங்கீகரித்தருளுகையாலே, எம்பெருமானாரிப்போதிவன் தோஷயுக்தனென்று உபேக்ஷித்தருளார் (உ) "ஸ்யேஷ்யஸ்-நத்யஜேயம்" என்னும்படி யிதோராங்கீகாரத்தாட்டைய மிருந்தபடியென்னென்று கருத்து (ருக)

(அ-கை) உம்முடைய தோஷம் பாராதே யங்கீகரித்தோமாகில் மேலுள்ளதும் நாமே க்ரமத்திலே செய்கிறோமென்று, எம்பெருமா

(க) திருவ-கக (உ) ரா-யு-கஅ-ரு

னுக்கு நினைவாகத் த்வதநுபவயோக்யமான காலத்தை யெல்லாம் வ்யர்த்தமே போக்கி, அதுக்கச்சலான ஸம்ஸாரத்திலேயிராமல் அநுபவத்துக்குப்பாங்கான தேசத்திலே சேர்த்து, அதுக்கிடைச்சுவர் தள்ளிப்போகட வேணுமென்கிறார்

அவத்தே பொழுதை யடியேன் கழித்திப்
பவத்தே யிருக்குமது பண்போ — திவத்தே யான்
சேரும் வகையருளாய் சீரார் எதிராசா
போருமினி யிவ்வுடம்பைப் போக்கு (௨௦)

அடியேன் = தாஸபூதனான நான், பொழுதை = தேவருடைய வநுபவ கைங்கர்யங்களுக்கடைந்த விலக்ஷணமான காலமெல்லாம், அவத்தே = வ்யர்த்தமாக, கழித்து = போக்கி, இப்பவத்தே = விரோதியாயிருக்கிற இந்த ஸம்ஸாரத்தில், இருக்குமது = பொருந்தியிருக்கிறது, பண்போ = தேவருடைய க்ருபாஸ்வபாவத்துக்குச் சேருமோ? திவத்தே = பரமபதத்தை, யான் = அடியேன், சேரும்வகை = அடையும் ப்ரகாரத்தை, அருளாய் = க்ருபை செய்தருளீர், சீர் = ஸமஸ்த கல்யாண குணங்களாலே, ஆர் = பூர்ணரான, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! போரும் = ஸம்ஸாரத்தில் சிறையிருப்பு போரும்-போரும், இனி இவ்வுடம்பை = இனி இந்தச் சரீரத்தை, போக்கு = போக்கியருளவேணும் (௨௦)

(வ-ம்) தேவருடைய வநுபவகைங்கர்யங்களுக்குக் கடைத்த விலக்ஷணமான காலமெல்லாம் அதுக்கிட்டுப்பிறந்த அடியேன் படிப்பட்டவந்தப்பொழுதைப் பழுதே போக்கி, விரோதியாயிருக்கிற ஸம்ஸாரத்தில் பொருந்திப்பிருக்கிறது தேவர் க்ருபாஸ்வபாவத்துக்குப் போருமோ? ஆகையால் கைங்கர்யவர்த்த(ர்)கமாய், (க) "பரந்தாமமென்னுந்திவ்ய" என்னும்படியான தேசத்திலே யபேக்ஷையுடைய நான் கெடுமரக்கலங்கரைசேர்ந்தாப்போலே சேரும்ப்ரகார மிரங்கியருள வேணும் — ஸமஸ்தகல்யாணகுணபரிபூர்ணராய எதிகளுக்கு நாதரானவரே! ஸம்ஸாரத்தில் சிறையிருப்புப்போரும் இனி பகவத் ஸ்வரூபதிரோதாநகரியாய், விபரீதஜ்ஞாநஜநநியாய் ஆத்மாவோடே பொருந்தியிருக்கிற விந்ததேஹத்தைப் போக்கியருளவேணும், இதுவே புருஷார்த்தம், பண்பு = ஸ்வபாவம், "அடியேன் இப்பவத்தே இருக்குமதுபண்போ" என்று கீழோடே கூட்டவுமாம் (௨௦)

(க) இரா-நூ

(அ-கை) ஆனாலும் மூடைய தோஷபூயஸ்த்வத்தைப்பாராதே அருந்தேவைகளைச்செய்யும்படி சொல்லக்கூடிமத்தனே பாவென்னில்; அஸத்ருஶாபராதனான வடியேனுடைய ப்ரகருதிஸம்பந்த நிபந்தனமாய் வருமபராதங்களையெல்லாம் பொறுத்து ரக்ஷிக்கு மவரானபின்பு, ஸகலஜீவலோகஸமுஜ்ஜீவனார்த்தமாக வவதரித்தருளின தேவர், அதிசபலனானவெனக்கு தயைபண்ணி ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறார்.

> எனைப்போல் பிழைசெய்வா ரிவ்வுலகினுண்டோ
> உனைப்போல் பொறுக்கவல்லாருண்டோ — அனைத்துலகும்
> வாழப்பிறந்த யெதிராச மாமுனிவா
> ஏழைக்கிரங்காயினி. (௬௯)

எனைப்போல் = அடியேனைப்போல், பிழை = அபராதத்தை, செய்வார் = செய்யுமவர்கள், இவ்வுலகிலுண்டோ = இந்த லோகமெல்லாம் தேடிப்பார்த்தாலும் கிடைப்பரோ? உனைப்போல் = தேவரைப்போலே, பொறுக்கவல்லார = ஸஹிக்கவல்லார், உண்டோ = உபயவிபூதியிலுண்டோ? அனைத்துலகும் = ஸமஸ்தலோகங்களும், வாழ = உஜ்ஜீவித்து வாழும்படியாக, பிறந்த = அவதரித்தருளின, எதிராச = யதிராச ரென்கிற திருநாமத்தையுடைய, மா = பூஜ்யரான, முனிவா = யோகிஜநாக்ரகண்யரே! ஏழைக்கு = சபலனாயிருக்கிற வடியேனுக்கு, இனி இரங்காய் = இனிதயைபண்ணியருளவேணும். (௬௯)

(வ்-ம்) (க) "நிகரின்றி நின்றவென்னீசதைக்கு" என்கிறபடியே அபராதம்பண்ணுமவர்களில் வைத்துக்கொண்டு, மாத்ருஶாபராதக்ருத்துக்களாயிருக்குமவர்கள் இந்தலோகமெல்லாந் தேடிப்பார்த்தாலுங்கிட்டுமோ? (க) "அருளுக்குமஃதேபுகல்" என்கிறபடியே அபராத ஸஹரில்வைத்துக்கொண்டு, தேவரைப்போலே ஸஹிக்கவல்லாருபயவிபூதியிலுண்டோ? ஸகலஜீவலோகமு முஜ்ஜீவித்து வாழும்படியாக வவதரித்தருளி, அவர்கள் ரக்ஷணத்திலே மநநம்பண்ணியருளுகிற வெம்பெருமானாரே! இப்படிக்கைகழிந்தபின்பு, பற்றினத்தைவிடாத சபலனாயிருக்கிற வெனக்கு தயைபண்ணியருளவேணும். (உ) "ಅಹಮಸ್ಮ್ಯಪರಾಧಾನಾಂ-ததஹம் த்வத்ருதேந நாதவாந்" இத்யாதிவத். (௬௯)

(க) இரா-நூ-௬௧. (உ) ஸ்தோ-உ-ரு௭.

(அ-கை) "இப்படி யாசிந்தநயந்தம்ஸங்களை யாவிஷ்க ரிக்குமதிகாரிகளைப் பெறுகிறிலோம்" என்றுகந்து, எதிராசமாமுனியா னவெம்பெருமானார் இவர்க்கிவ்விப் பெரும்பேறுகளை மங களபண்ணுவது. இவருடைய ப்ரேமஸ்வபாவத்தைக் கடாக்ஷித் துக்கொண்டருப்பக்காகில், அதுபற்றாமல் அவர்க்கும் ரக்ஷிக்க ல்லது நிற்கவொன்றுதப்பு (க) "உன்னையிலாவியிலே" என்றபடியே, இந்த்ரியபராக்ரமமான பாரதந்த்ரத்தாலே, தம்முடைய வநந்யகதித் வத்தை முன்னிட்டுக் கூப்பிடுகிறார்.

ஐம்புலன்கள் மேலிட் டடரும்பொழுதடியேன்
உன்பதங்கடம்மை நினைந்தோலமிட்டால்—பின்பவைதாம்
என்னையடராம லிரங்காய் எதிராசா
உன்னையல்லா லெனக்குண்டோ? (சஉ)

ஐம்புலன்கள் = பஞ்சேந்த்ரியங்கள், மேலிட்டு = ஆக்ரமித்து, அடரும்பொழுது = ஸ்வ ஸ்வகாரமப்படி ஸ்வ ஸ்வ விஷயங்களைக் காட்டிக் காட்டென்று நடந்து பாதிக்கும் தசையிலே, அடியேன் = தேவர்க்கு சேஷபூதனான அடியேன், உன் = தேவருடைய, பதங்கள் தம்மை = திருவடித் தாமரைகளை, நினைந்தே = (ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான், தேவஸம்வத்ஸரத்திலே ஆயிரம் ஸம்வத்ஸரம் முதலை நெருக்கிழுக்க, தான் கரைக்கிழுக்க வலிசசல்பட்டு, அதுதக்குத்தன்னிலே மாகையாலும், அபிமதஸித்தியாலும், பலம் வர்த்திக்கையாலும், த்ராணக்குத்தன்னிலே மல்லாமையாலும், அபிமதாலாபத்தாலும், பலம் க்ஷயிக்கையாலும் துதிகலக முழுத்துமபடியான தசை விளைகையாலே, இனி யிதுக்கெவ்வருக்கிலே யென்னும்படியான ஆபத்தையடைந்து, இத்தசையில் விரோதிநிரஸநசீலனான ஸர்வேஶ்வரனே நமக்கு ரக்ஷகனென்றநுஸந்தித்து "நாராயணாவோ" என்றோலமிட்டாப்போலே, ஸகலாபந்நிவாரணமான தேவர் திருவடிகளை) ஸ்மரித்து, ஓலமிட்டால் = ராமாநுஜா! வென்று கூப்பிட்டால், பின்பு = அநந்தரம், அவைதாம் = அப்படி பாதிக்குமவையான அவ்விந்த்ரியங்கள்தான், என்னை = அடியேனை, அடராமல் = மேலிடாமல், இரங்காய் = க்ருபைசெய்தருளீர். எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! உன்னையல்லால் = தேவரையொழிய, எனக்கு = அடியேனுக்கு (ரக்ஷகர்) உண்டோ = இனிவேறுண்டோ? (ரக்ஷகாந்தரமில்லை யாகையாலே தேவரே ரக்ஷித்தருளவேணுமென்றுகருத்து) "உன்பதங்கள் தம்மை நினைந்தோலமிட்டால்" என்கிறதுக்கு, "எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணமென்று மநஸ்ஸாலே ஸ்மரித்து வாக்காலே பெருமிடறு செய்து கூப்பிட்டால்" என்று பொருளாகவுமாம். (சஉ)

(க) தி-வாய-எ-க.

(வ்-ம்) (௧) 'கோவாயைவரென்மெய்க்குடியேறி' இத்யாதிப்படியே, பஞ்சேந்த்ரியங்களுமாக்ரமித்து ஸங்கிரகராணும்படி ஸ்வஸ்வவிஷயங்களைக்காட்டி, காட்டென்று தொடர்ந்து பாதிக்குந்தசையிலே கேவலக்கே ஹேஷப்ரஜ்ஞனவடியேன் கஜேந்த்ராழ்வான மடுவின் கரையிலே, (௨) "க்ராஹக்ரஸ்தே கஜே-ராஜ ஸ்ரீகாஷ்டே ஜலே" என்று (௩) *முழுவலி முதலை நீருக்குள்ளே யிழுத்துக்கொண்டு போய் நலியும்போது, (௪) "மனஸா சிந்தயந்ஹரிம்-மநஸா சிந்தயந்தரிம்" என்று சிந்தித்து (௫) "நாராயணாவோ" என்றோலமிட்டாப்போலே, ஸகலாபந்நிவாரணமான தேவர் திருவடிகளை ஸ்மரித்து ராமாநுஜாவென்று கூப்பிட்டவே,

அநந்தரம் அப்படி பாதகங்களானவவை, அடியேனை மேலிடாமல், தயைப்பண்ணியருளவேணும் எதிகளுக்கு நாதரானவரே! தேவரையொழிய வெனக்கு ரக்ஷகராவார்? இனி வேறுண்டோ? வேறு ரக்ஷகாந்தரமில்லையாகையாலே, தேவரே ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று கருத்து "உன்பதங்கள் தன்னை நினைந்தோலமிட்டால்" என்கிறதுக்கு எம்பெருமானார் திருவடிகளை சரணமென்று மநஸ்ஸாலே ஸ்மரித்து, வாக்காலே பெருமிடறுசெய்து கூப்பிட்டாலென்னவுமாம் (௪௨)

(அ-கை) 'இரங்காயெதிராசா" என்று அவரை வேண்டுகிறதென்? ப்ராப்யபூமியில் ப்ராவண்யமும், த்யாஜ்யபூமியில் ஜிஹாஸையும் மதிகாரிக்கவஶ்யாபேக்ஷையாயிருந்தது அவையிரண்டுமில்லாத நமக்கு அஸத்ருஶமானதேசத்தை அவரெப்படித்தந்தருளுவரென்று அதில் நின்றும் நிராஸரிக்கிறார்

இந்தவுலகிற்பொருந்தாமை யேதுமில்லை
அந்தவுலகிற்போக வாசையில்லை—இந்தநமக்
கெப்படியேதான் தருவ ரெந்தையெதிராசர்
ஒப்பில் திருநாமிக்கது. (௪௩)

இந்தவுலகில் = கொடுவுலகமான இந்த த்யாஜ்யபூமியில், பொருந்தாமை = அடிக்கொதிப்பது- அருசி, ஏதுமில்லை = அத்யல்பமுமில்லை, அந்தவு

(௧) தி-மொ-௭-௭-௧ (௨) வி-தா-ம-௧௧-௪௧ (௩) தி-மொ-௯-௮-௩
(௪) வி-தா-ம-௧௧-௪௭. (௫) சிறியதிருமடல்.

லகில = அநத பராபயபூமியான பரமபதததில, போக = செலல, ஆசை யிலலை = பராவணயமுமிலலை, இநத நமககு = இபபடி யபேகஷிதஙகளா யிருககிற விரணடிலும அநவயமறறிருககிற நமககு, எநதை = தநதையா கிய, எதிராசா = எமபெருமானாா, ஒபபு = உபமானம, இல = இலலாத, (வைபவததையுடைய) திருநாடு=பரமபதததை, எபபடியேதான = எநத பரகாரமாகததான, உகநது = ஸநதோஷிதது, தருவா = உபகரிததரு ளுவா? (௪௪)

(வ-ம) (க) "கொடுவுலககாடடேல" எனனுமபடியான இநத தயாஜயபூமியில அடிககொதிபபு அதயலபமுமிலலை (உ) 'வானு லகநதெளிநதே எனறெயதுவது" எனனுமபடியான அநத பராபய பூமியை பராபிககவேணுமெனகிற பராவணயமுமிலலை இபபடி யபேகஷிதஙகளாயிருககிற விரணடிலு மநவயமறறிருககிற நமககு ஜநகரான வெமபெருமானாா அஸதருஶ வைபவததை யுடைததான (ங) "தெளிவிசுமபு திருநாடு" எனகிற திருநாடடை உகபபுடனே எபபடிததானுபகரிததருளுவா (௪௫)

(அ கை) "இநத வுலகில பொருநதாமை யேதுமிலலை யநதவு லகில போகவாசையிலலை" எனறநுஸநதிததவா, நமமளவிலவாயி ருநது இனி லெளகிகாளவெனனெனறெவாகளிடததிலே கணை வைகக அவாகளபடி சாலததணணிதாயிருநதவாறே இபபடியிருப பது இவாகள பாபஙகளைச செயயுமபிரகார மெனறதுககு நொந தருளிசசெயகிறா

மாகாநதநாரணனா வைகுமவகையறிநதோாக
கேகாநதமிலலை யிருளிலலை—மோகாநதா
இவவிடமேகாநத மிருளெனறு பயமறறிருநது
செயவாகடாம பாவததிறம (௪௬)

மாகாநத = லகஷமீகாநதனான, நாரணனா=ஸாவேஶவரன, வைகு மவகை = (நாராயணதவ பரயுகத ஸமபநதமடியாக ஸமஸதசேதநாசேத நஙகளிலும உளளும புறமபும) வயாபிததிருககிற, பரகாரததை, அறிந தோாககு=அறிநத ஜஞாதாககளுககு,ஏகாநதமிலலையிருளிலலை=தனிமை யிலலை, அநதகாரமிலலை, சுருதி "நாராயண பரோஜயோதி" எனறும, "யாறகணடேன=நாரணனைககணடேன" எனறும, "அவனே யெனனு

(க) திருவாய் ௬-௩-௭ (உ) திருமொழி-௧-௧-௮ (ங) திருவாய்-௬-௭-௩

ளிருள் தானற வீற்றிருந்தான்" என்கிறபடியே, எங்கு
மாறு எங்கும் வெளிச்செறிப்பாயிருக்கையாலே, நிஷித்த ப்ரவ்ருத்தி
களுக்கு த்தே கட்டமான இருளும் ஏகாந்தமுமற்றிருக்கை. ஆகையாலே அவர்
களுக்கொருமைத்திருக்கிற ஏகாந்தமுமில்லை, தாபாக்யோக்ய மனதிலே
ஆவரணமாய் வியாபித்திருக்கிற அந்தகாரமுமில்லை யென்று கருத்து.)
மோகாந்தர் = "மோஹாந்தமஸாவ்ருதா:" என்னும்படி மோஹாந்தராய்
முன்னடி தோற்றாதேயிருக்குமவர்கள், இவ்விடம் ஏகாந்தமென்று =
இவ்விடமொருவருமில்லாத வேகாந்தம், இவ்விடம் தேஜ: ப்ரகாசமில்லாத
விருளென்று, பயமற்றிருந்து = நிர்ப்பயமாயிருந்து. பாவங்களும் = பாபங்களை
யுண்டாக்கி, செய்வார்கள்தாம் = உண்டான பாவங்கள் செய்வார்கள் (முத.

(ஸ்வ-ம்) இதில் (க) "செல்வ நாரணன்" என்கிறபடியே, ஸ்ரீயபதி
த்தனை யெம்பெருமான் நாராயணத்வ ப்ரயுக்தஸம்பந்தமுடையனாக ஸம
ஸ்த சேதநாசேதநங்களிலும் அந்தர்ப்ரவிஷ்டனாய் வ்யாபித்திருக்கும் ப்ரகா
ரத்தை யறிந்தஞ்ஞாதாக்களுக்கு (உ) "నారాయణపరో జ్యోతిః-நாராயண
பரோஜ்யோதி:" என்றும், (ந) "அவனின்னுளிருள் தானற
வீற்றிருந்தான்" என்றும் (ச) "பகற்கண்டேன் நாரணனைக் கண்
டேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, எங்குமுளனாய் எங்கும் வெ
ளிச்செறிப்பாயிருக்கையாலே, நிஷித்தப்ரவ்ருத்திகளுக்கு த்தேட்ட
மான இருளை யேகாந்த முமற்றிருக்கையாலே, அவர்களுக்கு †ஒரு
வருக்குமற்றிருக்கிற ஏகாந்தமுமில்லை. தாபாக்யோக்ய மன்றிக்கே
ஆவரணகாரமாய், ஆவரித்திருக்கிற அந்தகாரமுமில்லை. (ரு)
"హృది నారాయణంపశ్య న్నాధ్యగచ్ఛద్రహస్సదా । యస్స్వదార రతోచాపి గోవి
న్దం త ముపాస్మహే - ஹ்ருதி நாராயணம் பஶ்யந் நாப்யகச்சத்ரஹ
ஸ்ஸதா । யஸ்ஸ்வதார ரதோசாபி கோவிந்தம் த முபாஸ்மஹே."

இவர்கள்படியன்றிக்கே (சா) "మోహాన్ధ తమసావృతాః-மோஹாந்த
தமஸா வ்ருதா:" என்னும்படி மோஹாந்தராய், முன்னடி தோற்
றாதேயிருக்குமவர்கள், (எ) "అన్తర్బహి స్సకలవస్తుషు సన్తమీశ మన్ధః పురస్థి
తమివాహ మవీక్షమాణః- அந்தர்ப்பஹிஸ்ஸகலவஸ்துஷு ஸந்தமீஶமந்த:
புரஸ்ஸ்திதமிவாஹமவீக்ஷமாண:" என்கிறபடியே, நிரவதிகதேஜோ

(க) திருவாய்-க-க0-அ. (உ) நாரா-க௩. (ந) திருவாய்-அ-எ-ந.
(ச) ௨-திருவ-அ (ரு) (சா) ஸ்ரீ-பு. (எ) யதிராஜவிம்ஶதி
† ஒருவருமற்றிருக்கை ‡ இவைதாமே விட்டு ... கத்தப்ர... காணவில்லை

மயனான ஸர்வேஶ்வரன் எங்கும் வ்யாபித்திருக்கும்ப்ரகாரத்தை நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணாலே காணமாட்டாதே, இவ்விடம் ஒருவருமில்லாத ஏகாந்தம், இவ்விடம் தேஜ:ப்ரசாரமில்லாத இருளென்று விப்பயராயிருந்து (க) "త్స్యాన్త్యేత్వం ప్రజనం కరో్షి-த்ஸயாந்தி கேத்வம் வர்ஜிந்ம கரோஷி" என்கிறபடியே பாபஸமூஹங்களை அஜ்ஞானத்தாங்கள் செய்யாநிற்பார்கள், இவர்கள்படி இதுவாவதே யென்று கருத்து வைகல்=சொல்லலும், இருத்தலும், திறம்=ஸமூஹம் இப்பாட்டுக்கடி, எம்பெருமானாருடைய உக்த்யநுஷ்டாநங்களாயிருக்கும் (௪௪)

(அ-கை) கீழ் "மாகாந்தநாரணனார் வைகுமவகை" என்று வ்யாப்தியை ப்ரஸ்தாவித்து, இப்படி ஸர்வவ்யாபகனான வவனோடு அநாதியாய் வருகிற ஸம்பந்த முண்டாயிருக்க, அதை அறியாதே கீழ்ச்சொன்ன மோஹாந்தரிலே யநுபதமராயிருந்த நான், ஆசார்ய ஸம்பந்தத்தாலேயன்றோ உஜ்ஜீவித்ததென்று ஸ்வலாபத்தை எப்போதும் மநுஸந்தித்துப்போருவென்று, தம்திருவுள்ளத்தைக்குறித் தருளிச்செய்கிறார்

நாராயணன் திருமால் நாரம்நாமெனனுமுறை
யாராயில் நெஞ்சே யநாதியன்றோ—சீராரும்
ஆசாரியனாலேயன்றோ நாமுய்ந்ததென்று
கூசாமலெப்பொழுதுங்கூறு (௪௫)

நாராயணன் திருமால்= "திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்" என்கிறபடியே ஶ்ரிய:பதியானவன் நாரஶப்தவாச்யங்களான வஸ்துமாத்ரங்களையுடையவன் நாரம் நாம் = நித்யமான அந்தாரங்கள் நாம், என்னும்=என்கிற, உறவு= அந்த அநாத்யந ஸம்பந்தம், ஆராயில் = நிரூபிக்கில், நெஞ்சே = மனஸ்ஸே! அநாதியன்றோ = இன்றுண்டானதன்றே? அநாதியாய் வருகிறதன்றோ? சீராரும்= அந்தஸம்பந்தத்தை யுணர்த்தின ஜ்ஞாநாதிகுண பரிபூர்ணரான, ஆசாரியனாலேயன்றோ = ஆசார்யராலே யல்லவோ? நாமுய்ந்ததென்று = நாமுஜ்ஜீவித்ததென்று, கூசாமல்=லஜ்ஜாபிமானங்களைவிட்டு, எப்பொழுதும்=ஸர்வகாலமும், கூறு=ப்ரவிஷ்டமாக வநுஸந்தித்துக்கொண்டிரு. (௪௫)

(க) பார-ஸம்ப-௭௪ ௧௧.

(வ் ம்) (க)"திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்" என்கிறபடியே, அவன் ஶ்ரியःபதி நாராயணன். நாம் நாரமென்கிற இந்த வநாத்பயநஸம்பந்தம் நிரூபிக்கில், மநஸ்ஸே இன்றாகவுண்டான தன்றே! அநாதியாய் வருகிறதன்றோ? ஆயிருக்கவது நெடுங்காலம் ஸம்பந்தஜ்ஞாநமன்றிக்கே, அஸித்ப்ராயமா யிழந்தன்றோ கிடந்தது. இப்போது தத்ஸம்பந்தத்தை யுணர்த்தின ஜ்ஞாநாதிகுணபரிபூர்ணராயிருக்கிற வாசார்யனாலே யன்றோ நாமுஜ்ஜீவித்ததென்று, (க) "பெருமையும் நாணும் தவிர்ந்து பிதற்றுமின்" என்கிறபடியே, லஜ்ஜாபிமாநங்களைவிட்டு ஸர்வகாலமும் ப்ரஸித்தமாக வநுஸந்தித்துக்கொண்டு போரும். (உ) "இறையு முயிரும்" இத்யாதி. "ஶேஷோஹ்யேஷ ஈஶ்வரஸ்ய - ஆத்மநோஹ்யதிஶேஸ்ய" இத்யாதி. (சரு)

(அ-கை) கீழ் ஆசார்யனாலே யன்றோ நாமுய்ந்த தென்கிறவிதத்தை விசேஷித்தும் ட்டமாக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தீவினையோந்தம்மைக்
குருவாகி வந்துய்யக்கொண்டு—பொருவில்
மதிதானளித்தருளும் வாழ்வன்றோ நெஞ்சே
எதிராசர்க் காளானோமியாம். (சசா)

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை="தொண்டர்க் கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொன்னேன்" என்கிறபடியே பூர்வரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குப் போக்யமாக வவதரித்த திருவாய்மொழியிலே யவகாஹித்து, அதில் ஶப்தரஸம், அர்த்தரஸம், பாவரஸமென்கிற விவற்றை யநுபவித்து, ததேகநிஷ்டராய, தத்வ்யதிரிக்த ஶாஸ்த்ரங்களை த்ருணவத் ப்ரதிபத்திபண்ணியிருக்கையாலே, திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்குநிரூபகமாக வுடையராய், ஆழ்வார் திருவடிகளிலே ஸர்வவித கைங்கர்யமே யநவரதம் செய்துகொண்டு போராநிற்கிற திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, தீவினையோந்தம்மை=க்ரூரகர்மாக்களோமா யிருக்கிறநம்மை, குருவாகி=ஆசார்யராயவதரித்து, வந்து = நாமிருந்தவிடம் தேடிவந்து, உய்யக்கொண்டு= உஜ்ஜீவிக்கும்படி யங்கீகரித்து. பொருவில்=ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநாதிகள் போலன்றிக்கே - உபமாந ரஹிதமான, மதி = திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் தான ஜ்ஞாநத்தை, தான் = தாம், அளித்தருளும் = உபகரித்தருளும், வாழ்வன்றோ=ஸம்பத்திறலன்றோ? நெஞ்சே=மநஸ்ஸே! யாம் = நாம், எதிராசர்க்கு=எம்பெருமானார்க்கு, ஆளானோம்= அடிமையாயினோம்.(சசா)

(க) திருப்பல்லா-கக. (உ) ஞாநஸாரம்.

(வ்-ய) (க) "தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொன்னேன்" என்கிறபடியே பூர்வாசார்யரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குப் போக்யமாக அவதரித்த திருவாய்மொழியிலேயவகாஹித்து, அதில் ஸ்வாதந்த்ர்யம், ஆர்த்தாஸ்யம், பாவாஸ்யம் என்கிற இவற்றை யநுபவித்து, தத்தேகநிஷ்டராய் தத்வ்யதிரிக்த ஸாஸ்த்ரங்களை த்ருணவத்பரித்யஜித்து ஸர்வாணிப்ருகளைப் போலே, திருவாய்மொழியோடுண்டான ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு நிரூபகமுடையராய் ஆழ்வார் திருவடிகளிலே, ஸர்வவிதகைங்கர்யமும் பண்ணிப் போருகிற திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, (உ) "ஒப்பிலாத் தீவினையேனை யுய்யக்கொண்டு" என்னும்படி க்ருதார்த்தராக்கினவராயிருக்கிற நம்மை (௩) "தேனார் கமலத்திருமாமகள் கொழுநன் தானே-குருவாகி" என்கிறபடியே, ஆசார்யராயவதரித்து, நாமிருந்தவிடந்தேடி வந்து ஜீவிக்கும்படி யங்கீகரித்து ஸாஸ்த்ர ஜ்ஞாநாதிகள் போலன்றிக்கே, உபமாநரஹிதமாய திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் தத்வஜ்ஞாநத்தை யுபகரித்தருளும் ஸம்பத்தன்றோ, மநஸ்ஸே! பரமசேஷியான எம்பெருமானுக்கு அடிமையானோம் - நாம், பாரதந்த்ர்யாத்மநிஷ்டைதான் ததீயபர்யந்தமாயல்லவிராதென்று கருத்து (௫௧)

(அ-கை) "எதிராசர்க்காளானோம் யாம்" என்ற பரிதப்புத்தியாலே, கீழே "மாகாந்த நாரணனார்" என்றும் 'நாராயணன் திருமால்" என்றும் பராவதுக்கமான நாராயண ஸப்தத்தோடே விகல்பிக்கும்படியாய் அகில சதுரையாயிருப்பதான ராமாநுஜனென்கிற திருநாமவைபவத்தை வெளியிடவேண்டி, அதனை வ்யதிரேகமுகத்தாலே வெளியிடுகிறார்

கட்டளைக் கலித்துறை

இராமாநுசாய நமவென் றிரவும் பகலும் சிந்தித்
திராமாநுசர்களிருப்பிடந் தன்னி லிறைப்பொழுதும்
இராமாநுசரவர்க்கல்லா லடிமையுஞ் செய்யவெண்ணி
இராமாநுசர் தம்மை மாநுசராக வென்கொலெண்ணுவதே

இராமாநுசாய=இராமாநுசர் பொருட்டு, நமவென்று=நம என்று, இரவும் பகலும்=திவாராத்ரமும், சிந்தித்து=அநுஸந்தித்து, இரா=இ

(க) திருவாய்-௩-௯-௧ (உ) ... (௩) உபதேசர-

ராத, மானுஷர்கள் = மனிதருடைய, இருப்பிடந்தன்னில் = வஸிக்கிற ஸ்தலந்தன்னில், இப்பொழுதும் = க்ஷணகாலமும் இரா = வர்த்தியா திருக்கிற, (ஆழ்வான் போல்வாரான) மானுசர்களுக்கு = மநுஷ்யர்களுக்கு, எல்லாவடிமையும் = ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும், செய்யவெண்ணி = செய்யக்கருதி, இரா = அதைச் செய்யாமலிருக்கிற, மானுசர் தமடமை = அறிவற்ற மநுஷ்யர்தங்களை, மானுசராக = பசு ஸமானவர்களை மநுஷ்யராக, என்சொல் எண்ணுவது = எப்படித்தான் எண்ணுவது? ("ஜ்ஞாநேந ஹீந: பசுபிஸ்ஸமாந:" என்னுமத்தனை. (சஎ)

(வ்-ம்) (க) "நள்ளிருள்ளளவும் பகலும் நானழைப்பன் நாராயணனென்னும் நாமம்" என்கிறபடியே, "ராமாநுஜாயநம" என்று திவாராத்ரவிபாக (ரூX) மற வநுஸந்திக்கப் ப்ராப்தமாயிருக்க, அதைச் செய்யாதேயிருக்கிற பசு ஸமாநர் மநுஷ்யர்கள் வர்த்திக்கிற ஸ்தலந்தன்னில் க்ஷணகாலமும் துஸ்ஸஹமாய் வர்த்தியாதிருக்கிற ஆழ்வான் போல்வாராய், ஸாஸ்த்ரவஸ்யரான மநுஷ்யஜந்மாக்களுக்கு (உ) "எந்தொழும்பும் சொல்லால் மனத்தால் கருமத்தினால் செய்வன்" என்கிறபடியே ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையுஞ் செய்யவெண்ணியிருக்கப் ப்ராப்தமாயிருக்க, அதைச் செய்யாதேயிருக்கிற க்ருதக்நமநுஷ்யர்தங்களை, (ந) "மானிடவரல்லரென்றென் மனத்தே வைத்தேன்" என்கிறபடியே, பசு ஸமானவர்களை மநுஷ்யராக வெப்படி யெண்ணுவது, (ச) "ஜ்ஞாநேந ஹீநா: பஶுபிஸ்ஸமாநா:-ஜ்ஞாநேந ஹீநா: பசுபிஸ்ஸமாநா:" என்னுமத்தனை

(அ-கை) கீழெல்லாவடிமையுஞ் செய்யவெண்ணி, இராமாநுச என்கிறபாஸுரத்திலே தம்முடைய வாகாதிகரணங்களை இப்படியே யவர்கள் விஷயத்திலே அநந்யார்ஹமாம்படி பெரியபெருமாள் பண்ணியருளினபடியை ப்ரீதியாலே பேசியருளுகிறார்

எண்ணுதென்னெஞ்ச மிசையாதென்னா விறைஞ்சாதுசென்னி
கண்ணுன்னை யொன்றுங்காணலுறு கலியாநலிய
வொண்ணுதவண்ண முலகளித்தோ னெதிராசனடி
நண்ணுதவரை யரங்கேசர் செய்தநலம் நமக்கே (சஅ)

(க) தி-மொ-க-க-ரு (உ) இரா-நூ-சo
(ந) தி-மொ-கக-எ-ரு (ச)

கலியார் = கலியுகத்திலுள்ள சேதநர், நலியவொண்ணாத்தன்மை = தங்கலியினுடைய க்ரௌர்யத்தினாலே பீடிக்கப்படாதபடி, உலகு = லோகத்தை, அளித்தோன் = ரக்ஷித்தவரான, எதிராசன் = எம்பெருமானாருடைய, அடி = திருவடிகளை, நண்ணுதவரை = கிட்டி ஆச்ரயியாதவர்களை, என்னெஞ்சம் = என்னுடைய மநஸ்ஸானது எண்ணாது = ஸ்மரியாது, என் நா = என்னுடைய வாக்கானது, இசையாது = ஸ்துதியாது, சென்னி = என் சிரஸ்ஸானது இறைஞ்சாது = வணங்காது கண்ணொன்றை = என் கண்களானவை ஒன்றும் = ஒன்றையும், காணலுறா = காணலுறாது அரங்கேசர் = சிந்தையினோடு கரணங்களைத் தந்த ஸ்ரீரங்கராஜரான பெரியபெருமாள், செய்தநலம் நாடுமே = அக்கரணங்கள் அநுபயோகமாகாமல் உபகாரஞ்செய்த நன்மை யிவையாயிற்று ("கலியார் நலியவொண்ணாத வண்ணம் உலகளித்தோன் எதிராசன்" என்கிறவிடத்தில், கலியார் = கலியானது, நலியவொண்ணாதவண்ணம் = தன்னுடைய க்ரௌர்யத்தினாலே பாதியாதபடி, உலகளித்தோன் = லோகத்தை ரக்ஷித்த, எதிராசன் யதிபதி என்றும் பொருளாகவுமாம்) (௭௬)

(௭௭) (௧) "தாழ்வொன்றில்லா மறைதாழ்ந்து தலமுழுதுங் கலியே யாள்கின்ற நாள்வந்தளித்தவன்" என்கிறபடியே, கலியானது தன்னுடைய க்ரௌர்யத்தினாலே பாதி(க்காத)யாதபடி லோகத்தை ரக்ஷித்தவராய், (௨) "பேரொன்றுமற்றில்லை" என்கிறபடியே, பரமப்ராப்யங்களான எம்பெருமானார் திருவடிகளைக் கிட்டி ஆச்ரயியாதவர்களை (௩) "நையுமனமுன்குணங்களையுன்னி" இத்யாதியாலும், (௪) "வ்ருத்யம் யத்ஸ்வீ-நியமய யதீந்த்ர" இத்யாதியாலுஞ் சொல்லுகிறபடியே, தத்விஷயத்திலே ப்ரவணமான வென்னுடைய மநஸ்ஸு முதலான கரணங்களானவைகள் ஸ்மரித்தல், ஸ்துதித்தல், பஜித்தல், தர்சித்தலாகிற ஸ்வஸ்வகார்யங்களைச் செய்யாது சிந்தையினோடு கரணங்களைத் தந்த ஸ்ரீரங்கராஜரான பெரியபெருமாள், அவை அநுபயோகமாகாமல் நமக்குச்செய்த நன்மை இவையாயத்து நலம் = ஸம்பத்து, இங்கு தேஹஸம்பத்தியிறே "இசையாதுநா" (௫) "மந: பூர்வோ வாகுத்தர: - மந:பூர்வோவாகுத்தர:" என்கிறபடியே, அதுக்கநந்தரபாவியான நாவுடைய வாயானது, (௬) "நாவியலாலிசைமாலைகளேத்தி" என்கிறபடியே, ஸ்துதிரூபமான ஸப்தஸந்தாப

---

(௧) இரா-நூ-௧௬ (௨) இரா-நூ-௪௫ (௩) இரா-நூ ௧0௨

(௪) யதிராஜவிம்ஶதி (௫) யஜு-ஏ-௧-௭ (௬) இ வாட-௪-௫ ௪

பங்கைப் பண்ணமாட்டாது, (இறைஞ்சாதுசென்னி) (க) "ப்ரமாமி மூர்த்நா-ப்ரணமாமி மூர்த்நா" என்னும் அவருடைய சென்னியிறே (கண்ணுனைவையொன்றுங்காணுது) (உ) "கண்கருதிநோக்காண்" (ஈ) 'ஶ்ரீமாதவாங்க்ரி-ஸ்ரீமாதவாங்க்ரி' என்னும்படியான திருவடிகளைக்கித்சமும் தர்சிக்க வாசைப்படாது, (௪) "காணலுறுகின்றேன்" என்கிறவிடத்துக்கு, காணவாசைப்படுகிறேனென்றிறே யருளிச்செய்தது கண்பாரென்கிறது (ரு) "ஏவினார் கலியார்" என்றபடியே பாதகத்வத்திலுறப்பைப் பற்றுவாய்த்து (சஅ)

(அ-கை) "எதிராசனடி நண்ணுதவரை நண்ணுது" இத்யாதியாலே, தமக்கு ஸம்ஸாரிகளிடத்திலுண்டான வைமுக்யத்தை தர்சிப்பித்து, மீள அவர்கள் நாசத்தைக்கண்டு ஆறமாட்டாதே, அவர்களுக்கு மோக்ஷோபாயமாக எம்பெருமானாருடைய வாஸ்ரயணத்தை விதிக்கிறார்.

நந்தாநரகத்தழுந்தாமை வேண்டிடில் நானிலத்தீர்
எந்தாதையான வெதிராசனை நண்ணுமென்றுமவன்
அந்தாதிதன்னை யநுசந்திப்புமவன் தொண்டருடன்
சிந்தாகுலங்கெடச்சேர்ந்திரு முத்திபின்சித்திக்குமே (சகூ)

நந்தா = ஒருகாலு மநுபவித்து முடியாத, நரகத்து = ஸம்ஸாரமாகிற நரகத்திலே, அழுந்தாமை = மக்நராகாமை, வேண்டிடில் = அபேக்ஷிதமாகில், நானிலத்தீர் = நாலுவகைப்பட்ட பூமியிலுண்டானவர்களே! என் = அடியேனுக்கு, தாதையான = பிதாவான, எதிராசனை = எம்பெருமானாரை, நண்ணும் = ஆச்ரயியுங்கோள், என்றும் = ஸர்வகாலத்திலும், அவன் அந்தாதிதன்னை = மோக்ஷைகஹேதுவாயிருக்கிறவவருடைய திருநாமத்தைப் பாட்டுகள்தோறும் ப்ரதிபாதிப்பதாய் அதற்குமேல் ப்ரபந்நஜந காயத்ரியாயிருக்கிற வைலக்ஷண்யமான நூற்றந்தாதிதன்னை, அநுசந்தியும் = அநுஸந்தியுங்கோள், அவன் தொண்டருடன் = அவர் திருவடிகளிலே சபலராய்த் தொண்டுபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன், சிந்தாகுலம் = இதர ஸஹவாஸத்தாலுண்டான மநோதுக்கமெல்லாம், கெட = நசிக்கும்படி, சேர்ந்திரும் = ஒருநீராகப் பொருந்தியிருங்கோள், பின் = அனந்தரம், முத்தி = மோக்ஷமானது, சித்திக்கும் = ஸம்ஶயமற ஸித்திக்கும் (சகூ)

(க) யதிராஜவிம்ஶதி (உ) திரா-நா- (ங) யதிராஜவிம்ஶதி-க
(௪) ௪ திருவ-௩௪ (ரு) தி-மொ-௪-௬-அ

(வ-ம) (க) 'நந்தா நரகத்தழுந்தாவகை" (உ) "நரகத்திடை நணுகாவகை" என்றபடியே ஒருகாலும் அநுபவித்து முடியாததாய் (ங) "மஹாரௌரவம்" என்னும்படி ஸம்ஸாரமாகிற நரகத்திலே, மக்நராகாமை யபேக்ஷிதமாகில், நாலுவகைப்பட்ட பூமியிலுண்டானவர்களே! எனக்கு ஜநகரான எம்பெருமானாரை ஆஶ்ரயியுங்கோள் ஸர்வகாலத்திலும் மோக்ஷைகஹேதுவாயிருக்கிற அவர் திருநாமத்தைப் பாட்டுகள்தோறும் ப்ரதிபாதிப்பதாய் அதுவும் பாபங்களையறியாதிருக்கிறவர் விஷயமான நூற்றந்தாதியை அநுஸந்தியுங்கோள் (ச) 'உன் தொண்டர்கட்கே" என்னும்படி அவர் திருவடிகளிலே சபலராய் தொண்டுபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன் தத்தாஸஹவாஸத்தாலுண்டான மநோதுக்கமெல்லாம் கெட ஒருசீராகப்பொருந்தியிருங்கோள் ஆனபின்பு முக்தியானது ஸம்ஶயமற ஸித்திக்கும், இத்தாலிவருடைய வாஶ்ரயணீயத்துக்குத் தானே, அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகேஷ்டப்ராப்தியைப் பண்ணுமென்று கருத்து (சுக)

(அ-கை) அவர்கள் ஆஶ்ரயிக்கிறோமென்றிருக்க, நீங்கள் மார்க்கத்தின் காலத்தை வ்யர்த்தமே போக்குகிறீர்கோள்? அவர் திருநாமத்தை ஸ்மரிக்க, அதி துர்லபமான பலம் ஸித்திக்குமென்கிறார்

அவத்தே யருமந்த காலத்தைப்போக்கி யறிவின்மையால்
பவத்தே யுழல்கின்ற பாவியர்காள் பலகாலம் நின்று
தவத்தே முயல்பவர் தங்களுக்கும் பெறவொண்ணாதவந்த
சிவத்தே யும்மைவைக்கும் சிந்தியும் நீ ரெதிராசரென்றே

அருமந்தகாலத்தை = திருநாமமநுஸந்திக்கைக்கு யோக்யமாயிருப்பதாய் ஶ்லாக்யமான காலத்தை, அவத்தேபோக்கி = வ்யர்த்தமேபோக்கி, அறிவின்மையால் = அஜ்ஞாநத்தாலே, இப்பவத்தே = இந்த ஸம்ஸாரத்திலே, உழல்கின்ற = பரிப்ரமிக்கிற, பாவியர்காள் = பாபிகளாயுள்ளவர்களே! பலகாலம் = ஸர்வகாலத்திலும், நின்று = ஒருபடிப்பட்டுநின்று, தவத்தே = தபஸ்ஸிலே, முயல்பவர் தங்களுக்கும் = செய்கின்றவர்களுக்கும், எய்தவொண்ணாத = ப்ராபிக்கப்போகாமலிருப்பதான, அந்தசிவத்தே = "தத்க்ஷேமே

(க) தி-மொ-கக-அ-ரு (உ) தி-மொ-எ-க-இ
(ங) திருவாய் ... (ச) இ-ரா-நூ ...

பரமேவ்யோமந்" என்று சொல்லுகிற பெருத்த ப்ரஸித்தியை யுடைத்தாயிருப்பதான அந்தப் பரமபதத்திலே, உங்களை = நித்யஸம்ஸாரிகளான உங்களை, வைக்கும் = நித்யரோடே யொருகோவை யாக்கிவைப்பர், நீர் = நீங்கள், எதிராசரென்று = எதிராசாவென்று, சிந்தியும் = மனஸ்ஸிலே சிந்தியுங்கோள் (யத்னம் அல்பமாட, பலம் அதிகமாயிருக்கை) (௪௯)

(வ-ம) திருநாமம் அநுஸந்திக்கைக்கு யோக்யமாயிருப்பதான ஸ்லாக்யமான காலத்தை வ்யர்த்தமே போக்கி, அஜ்ஞானத்தாலே ஸம்ஸாரத்திலே பரிப்ரமிக்கிற பாபிகளாயுள்ளவர்களே! ஸர்வகாலத்திலும் ஒருபடிப்பட்டின்று தபஸ்ஸிலே உத்ஸாஹிக்குமவர்களாயிருக்குமவர்களுக்கும் ப்ராபிக்கப்போகாமலிருப்பதாய், (க) "[illegible]-"தக்ஷயே பரமேவ்யோமந்" என்று சொல்லுகிற பெருகிப்ரஸித்தியையுடைத்தா யிருப்பதான வந்தப்பரமபதத்திலே, நித்ய ஸம்ஸாரிகளான வுங்களை யேற்றி நித்யரோடே ஒருகோவையாக்கிவைக்கும் அதுக்குடலாக கீழ்ச்சொன்னவைகளாகா னோக்குதியென்னலாம்படி அதிலு மெளிதாயிருப்பதான வெம்பெருமானார் திருநாமத்தை, எதிராசனென்று நீங்கள் மனஸ்ஸிலே சிந்தியுங்கோள் நோக்குதியல்பமாய், பலமதிகமாயிருக்கும் நோக்கு= யத்னம் (௫௦)

(அ-கை) இனிஸம்ஸாரிகளிழவைத்தான சொல்லவேணுமோ? உம்முடைய நிலை இருந்தபடியென்னென்று எம்பெருமானார்க்கு நினைவாக, அவர்களோ பாதி அநாதிகாலமெல்லாம் வ்யர்த்தமேபோயிருக்க, அதினிழவின்றிக்கே யிருக்கிறவெனக்கு தேவருடைய கருணை யுண்டானபின்பு, தத்லாபக்லேசமுண்டாயத்தென்று ஸ்வலாபத்தைப்பேசியருளுகிறார் இழவு=அலாபக்லேசம்

என்றுமனீச னுயிருமன்றேயுண்டுக்காலமெல்லாம்
அன்றவர்க்கப்பழுதே கழிந்த திருவினையால்
என்றிழவின்றி யிருக்கு மென்னெஞ்சமிரவுபகல்
நின்றுதபிக்கு மெதிராசா நீபருவசெய்தபின்னே- (௫௧)

என்றுள்ள ஈசன = ("நானுன்னை யன்றி யிலேன் கண்டாய் நாரணனே நீ யென்னையன்றியிலை" என்கிறபடியே, ஒழிக்கவொழியாத அவிநா

(க) ஸக்ஷ-ராரா

பாவஸம்பந்தம் நித்யமாக வுண்டாகையாலே) நியந்தாவான ஈஶ்வரன் எப்படி எப்போதும் நித்யஸித்தனாயிருக்கிறானோ? (அப்படியே) உயிரும் = நித்யனானவாத்மாவும், அன்றேயுண்டு = அப்போதே உண்டாயிருக்கிறான், இக்காலமெல்லாம் = இவ்வநாதிகாலந்தொடங்கி, இன்றளவாக = இப்போதளவாக, இருவினையால் = புண்யபாபரூபமான ப்ரபலகர்மத்தாலே, பழுதேகழிந்ததென்று = வ்யர்த்தமாகவே போயிற்றென்று, இழவின்றியிருக்கும் = இப்படி இழந்தநாளுக்கு அநுதபியாமலிருக்கிற, என்னெஞ்சம் = அடியேனுடைய மநஸ்ஸு, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நீயருள்செய்த பின்னே = தேவர் விஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளின பின்பு, இராப்பகல் = அல்லும் பகலும், நின்று = இதிலே யொருப்பட்டு நின்று, தபிக்கும் = பரிதபியாநிற்கும் (ருக)

(வ-ம்) (க) 'நானுன்னையன்றியிலேன் கண்டாய் நாரணனே நீ என்னையன்றியிலை'' என்கிறபடியே, ஒழிக்கவொழியாத ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தம் நித்யமாகவுண்டாகையாலே, நியந்தாவான ஈஶ்வரன், என்றுதுடங்கி ஸித்தனாயிருக்கும் அப்படியே, நித்யனானவாத்மாவும் அப்ருதக்ஸித்தவிஶேஷணமாகையாலே, அன்றே யுண்டாயிருக்கும் இப்படி யன்றுதுடங்கி தேவர் விஷயீகாரம்பெற்ற வின்றளவாக வுண்டானவென்னுடைய ப்ரபலகர்மத்தாலே ஶேஷஶேஷிஸம்பந்தஜ்ஞாநகார்யமான கைங்கர்யத்துக்கு அடைத்த விந்த அநாதிகாலமெல்லாம் வ்யர்த்தமே போயிற்றென்று இழந்தநாளைக்கு அநுதபியாமலிருக்கிற வென்னுடைய மநஸ்ஸு, தேவர் விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினபின்பு, திவாராத்ரவிபாக ([illegible]) மற விதிலே யொருப்பட்டு நின்று பரிதபியாநிற்கும் இதென்ன ஸ்வபாவம் ஒரு க்ருபாப்ராபல்ய மிருந்தபடியே! இருவினை = புண்யபாபங்களாகவுமாம் (ருக)

(அ-கை) அநுதாபாதிகளுண்டாகவே, எம்பெருமானாருக்காக, பெரியபெருமாள், ''𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌰𑍂𑌢 𑌪𑌤𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜𑌃- ஸ்ரீமாந் ஸமாரூடபதங்கராஜ:'' என்கிறபடியே எழுந்தருளி யபிமானித்தருளும் பேற்றின் கௌரவத்தை அநுஸந்தித்தருளுகிறார்

கனகக்கிரிமேல் கரிய முகில்போல்
வினதைசிறுவன் மேற்கொண்டு — கனுகிடும்போது

(*) ௪-திருவ-௭

ஏராரரங்க ரெதிராசர்க்காக வென்பால்
வாரா முன்னிற்பர் மகிழ்ந்து (௫௨)

கனககிரிமேல் = ஸ்வர்ணமயமான மஹாமேரு மலையின்மேலே, கரிய முகில்போல் = (படிந்திருக்கிற) நீலமேகம்போலே, வினதை = வினதை யென்னும் ஸ்த்ரீயினுடைய, சிறுவன் = புத்ரனை வைநதேயனை-பெரிய திருவடியை, மேற்கொண்டு = வாஹநமாகக்கொண்டு (கருடவாஹநாரூடராய்) தனுவிடும்போது = சரீரம் விடுகிற ஸமயத்தில், (தாய் முகங்காட்டுமாபோலே) ஏர் = ஸௌந்தர்யாதிகளால், ஆர் = பூர்ணரான, அரங்கர் = பெரியபெருமாள், எதிராசர்க்காக = எம்பெருமானார்க்காக, என்பால் வாரா = அடியேனிருந்த விடத்தே வந்து மகிழ்ந்து = ஹ்ருஷ்டராய், முன்னிற்பர் = முன்னே நிற்பர் இத்தாலென்னக் கபேக்ஷிதமான * முகமும் முறுவலும் காட்டி யநுபவிப்பித்தருளுவர், இது நிஸ்ஸம்சயமென்று கருத்து (௫௨)

(வ்ய) (௧) "काञ्चनस्य गिरेश्शृङ्गे सतडित्तोयदो यथा"—காஞ்சநஸ்ய கிரேஶ்ஶ்ருங்கே ஸதடித்தோயதோ யதா" என்றும், (௨) "மஞ்சுயர் பொன்மலைமேல் எழுந்த முகில்போன்றனர்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸ்வர்ணமயமான மஹா மேருவின்மேலே (௩) "பெரும்பவ்வம் மண்டியுண்ட பெருவயிற்றகருமுகிலானது இனி யப்படிந்திருக்குமாபோலே, பரபாகரஸாவஹமாம்படி, வினதை சிறுவனென்னும்படியான பெரியதிருவடிமேல்கொண்டு தேஹபாத ஸமயத்திலே தாய் முகங்காட்டுமாபோலே, ஸௌந்தர்யாதிகளால் பூர்ணரான பெரியபெருமாள் எம்பெருமானாருக்காக நானிருந்தவிடத்தே வந்து ஹ்ருஷ்டராய் முன்னிற்பர் இத்தாலென்னக்கபேக்ஷிதமான முகமும் முறுவலும் காட்டியநுபவிப்பித்தருளுவர் இது நிஸ்ஸம்சயமென்று கருத்து (௫௨)

(அ-கை) இப்படிப் பெரியபெருமாள் பெரியதிருவடிமேல் கொண்டுவந்து திருமுகப்பரத்தாகம் பண்ணும்படியை யநுஸந்தித்து அதுக்கிடைச்சுவராய் பாபரூபதேஹத்துடன் துஸ்ஸஹமான துக்கங்களை யநுபவித்திருக்க முடியாது ஆகையாலே, ஹிதபரவாதக்கரான தேவர் ஸகலதுக்காஸ்பதமான ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் அடியேனைச் சீக்கிரமாக உத்தரிப்பித்தருளவேணுமென்கிறார்

---

(௧) (௨) தி-மொ ௯ ௨-௮
(௩) திருநெ-௨௧

இத்தாலே தென்னரங்கர் செய்கிறதென்றறிந்தே
இருந்தாலுந் தற்கால வேதனையின் கனத்தால்
பதைத்தாவோ வென்னும் இந்தப் பாவவுடம்புடனே
பலநோவுமநுபவித்து இப்பவத்திருக்கப்போமோ
மத்தாலே வல்வினையின் வழியுழன்று திரிந்த
வல்வினையேன் றன்னை யுனக்காளாக்கிக்கொண்ட
இத்தாயும் தந்தையுமா மெதிராசா வென்னை
இனிக்கடுக இப்பவத்தினின்றுமெடுத்தருளே (௫௩)

இத்தாலே = ஹிதபுத்தியாலே, தென்னரங்கர் = பெரியபெருமாள் செய்கிறதென்றறிந்தே யிருந்தாலும் = க்ருபாபலமாக துக்கங்களை யநுபவிப்பித்தருளுகிறாரென்றறிந்தே யிருந்தாலும், தற்காலவேதனையின் கனத்தால் = அந்தந்த காலத்திலுண்டான வேதனையின் மிகுதியாலே, பதைத்து = துடித்து, ஆவோவென்னும் = அந்த துஸ்ஸஹதையாலுண்டான விஷாதத்தாலே துக்கஸூசகமான ஹா! ஓ! என்கிற சப்தங்களைச்செய்யாநின்ற, இந்த பாவவுடம்புடனே = இந்தப்பாபசரீரத்தோடே, பலநோவுமநுபவித்து = வெகுதுக்கங்களையும் அநுபவித்து, இப்பவத்து = இந்தஸம்ஸாரத்தில், இருக்கப்போமோ = இருக்க முடியுமோ? மத்தாலே = தேஹமத்தினாலே, வல்வினையின் வழியுழன்று திரிந்த = பாபலாமத்தின் மார்க்கத்திலே அதுவே யாத்ரையாய் வர்த்தித்த, வல்வினையேன் தன்னை = மஹாபாபியான வடியேனை, உனக்கு = ஸத்துக்களுக்கு ஆஸ்ரயணீயராயிருக்கிற தேவரீர்க்கு, ஆளாக்கிக்கொண்ட = அடிமையாக்கிக் கொண்டருளின, இத்தாயும் = ஹிதத்தைநடத்தும் மாதாவும், தந்தையுமாம் = பிதாவுமாயிருக்கிற, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! இனி = தேவாஸம்பந்தத்தை யறிந்தபின்பு, என்னை = அடியேனை, கடுக = சீக்ரமாக, இப்பவத்தினின்றும் = இந்த ஸம்ஸாரத்தினின்றும், எடுத்தருள் = எடுத்துக்கரையேற்றியருளவேணும், (அவர்ஜநீய ஸம்பந்தமடியாக விசேஷித்து ரக்ஷித்தருளுவரென்று கருத்து) (௫௩)

(ஸ்-ம) (௧) "ஆரப்பெருந்துயரே செய்திடினும்" இத்யாதிப்படியே ஹிதபுத்யா பெரியபெருமாள் க்ருபாபலமாக துக்கங்களை யநுபவிப்பிக்கிறாரென்றறிந்தே யிருந்தாலும் அந்தவந்தகாலத்திலுண்டான வேதனையின் மிகுதியாலே துடித்து அந்தத்துஸ்ஸஹதையாலுண்டான விஷாதத்தாலே துக்கஸூசகமான சப்தங்களைச்சொ

(௧) ஜ்ஞாநஸாரம்.

ஸுப்ரீந்த பாபசரீரத்தோடே பஹு து:க்கங்களை யநுபவித்து துஸ்தர ஸஹமான விந்தஸம்ஸாரத்தி லிருக்கப்போகயமோ? (௧) 'பாபமேசெய்து பாவியானேன்'' என்கிறபடியே, தேஹமத்தாலே பாபகாமத்தின் மார்க்கத்திலே அதுவே யாத்ரையாய் வர்த்திக்க மஹாபாபியானவென்னை ஸத்துக்களுக்காச்ரயணீயரா யிருக்கிற தேவர் கடாக்ஷமையாக்கிக்கொண்டருளின ஹிதத்தைக்கூட்டும் மாதாவும் பிதாவுமாயிருக்கிற தேவர் ஸம்பந்தத்தைப்பறித்த பின்பு அடியேனைச் சீக்கிரமாக விந்தஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் (௨) ஸம்ஸாரே ''யாந்த்ராய'' என்னும்படி எடுத்துக்கரையேற்றியருளவேணும் அவர்ஜநீய ஸம்பந்த மடியாகவிறே, உத்தரிப்பிக்க நருவரென்று கருத்து (௫௩)

(அ-கை) இப்படி இவரபேக்ஷித்தபடியே, எம்பெருமானாரு மிவரபேக்ஷிதமெல்லாஞ் செய்வாராக வெண்ணியிருக்க, இவர்க்கது பற்றாமல், (௩) *ஒருபகலாயிரமூழியாய், மீளவும் அக்ரமமைப்பார்த்து, ஸர்வவித்பந்துவுமாயிருக்கிற தேவர் நானிந்த தேஹத்தோடே இருந்து துக்கப்படாமல் என்றுதான் நலமந்த மில்லதோர் நாட்டிலே சேரும்படி ஏற்றியருளுவதென்கிறார்

இன்னுமெத்தனை நாளிவ்வுடம்புடனே
இருந்து நோவுபடக் கடவேனையோ
என்னையிங்கினின்றும் விடுவித்து நீர்
என்றுதான் திருநாட்டிலுளேற்றுவீர்
அன்னையுமத்தனு மல்லாச் சுற்றமும்
ஆகியென்னை யளித்தருள் நாதனே
என்னித்தத்தை யிராப்பகலின்றியே
ஏகமெண்ணு மெதிராசவள்ளலே, (௫௪)

அன்னையும் = ப்ரியத்தைப்பண்ணுகிற மாதாவும், அத்தனும் = ஹிதத்தைப்பண்ணுகிற பிதாவும், அல்லாத சுற்றமும் = மற்றும் அநுக்தமான அசேஷபந்துக்களுமெல்லாம், ஆகி = ஆய், என்னை = அடியேனை, அளித்தருள் = ரக்ஷித்தருளுகிற, நாதனே = ஸ்வாமீ! என் = அடியேனுடைய, இத்தை = இஷ்டத்தை, இராப்பகலின்றியே = இரவுபகலின்றியே, ஏகமெண்ணும் = ஒருபடி சிந்திக்கிற, எதிராசவள்ளலே = பரமோதாரராய,

(௧) தி-மொ-௧-௯-௯ (௨) ஶரணாகதிகத்யம் (௩) தி-வா-௯-௯-௯.

யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானாரே! (தேவருக்கு ஆட்பட்டபின்பும்) இன்னம் = இன்னமும், எத்தனைநாள் = எத்தனைகாலம், இவ்வுடம்புடனேயிருந்து = இந்தத்தேஹத்திலே யிருந்து, நோவுபடக்கடவேன் = வேதனைபடக்கடவேன் ஐயோ = அந்தோ! என்னை = அடியேனை, இதினின்றும் = பந்தகமான இந்தத்தேஹத்தில் நின்றும், விடுவித்து = முக்தனாம்படி பண்ணி, நீர் = தேவர், என்றுதான் = எப்போதுதான், திருநாட்டினுள் = பரமபதத்தில், ஏற்றுவீர் = ஏற்றியருளுவீர், (இதையருளிச்செய்யவேணும்) (௫௪)

(வ-ம்) (௧) "அன்னையாயத்தனா யென்னை யாண்டிடும் தன்மையான்"-என்கிறபடியே, ப்ரியஹிதங்களைப் பண்ணுகிற மாதாபிதாக்களும், மற்றுமநுக்தமானவசேஷபந்துக்களுமெல்லாமாய் என்னை ரக்ஷித்தருளுகிற நாதனே (௨) "என்மனமேக மெண்ணு மிராப்பகலின்றியே" என்கிறபடியே, என்னுடைய ஹிதத்தை திவாராத்ரவிபாக [illegible] மற வொருபடிச் சிந்திக்கிற பரமோதாரராய், யதிகளுக்கு நாதரானவரே! (௩) 'உனக்காட்பட்டு மடியேனின்னு முழல்வேனோ" என்கிறபடியே தேவருக்கு சேஷபூதனானபின்பு இன்ன மெத்தனை காலமிந்தத்தேஹத்திலே யிருந்து வேதனைப்படக்கடவேன்? ஐயோ! அடியேனை பந்தகமான விந்தத்தேஹத்தில் நின்றும் முக்தனாம்படி பண்ணி, என்றுதான் திருநாட்டினுள் ளேற்றியருளுவீர்? அந்நாளுமொருநாளாமோ? வள்ளல் = ப்ரத்யுபகார ரஹிதமாக வுபகரிக்குமுதாரர் (௫௫)

(அ-கை) செய்தவமபுத்தில் க்ருத்யங்களையும் செய்யவேண்டும் ஸமயத்தில் அபேக்ஷையுமதிகாரிக்கு வேண்டுமென்றுகையாலே, அந்த க்ருத்யங்களுக்கு ஸூசகமாக எம்பெருமானாருடைய ப்ரஸாதத்தாலே தாம் பெற்றபேறுகளை அநுஸந்தித்து வித்த [illegible] ராயருளுகிறார்

தென்னரங்கர் சீரருளுக்கிலக்காகப்பெற்றோம்
திருவரங்கம் திருப்பதியே யிருப்பாகப்பெற்றோம்
மன்னியசீர்மாறன்கலை யுணவாகப்பெற்றோம்
மதுரகவிசொற்படியே நிலையாகப்பெற்றோம்

---

(௧) கண்ணி-௧ (௨) தி-வாய்-௬-௩-௭ (௩) தி-வாய் ௫-௮ ௧௦

முன்னவராந் நங்குரவர் மொழிகளுள்ளப்பெற்றோம்
முழுதுநமக்கவை பொழுதே போக்காகப்பெற்றோம்
பின்னையொன்று தனில் நெஞ்சுபோகாமற்பெற்றோம்
பிறர்மினுக்கம் பொறாமையில்லாப் பெருமையும்பெற்றோமே

தென்னரங்கர் = தாரு நீயமான கோயிலிலே "அருள்கொடுத்திட்டடியவரை யாட்கொள்வான்" அன்பொடு தென்திசை இலங்கைநோக்கிப் பள்ளிகொண்டருளுகிற பெரியபெருமாளுடைய, சீரருளுக்கு = நிர்ஹேதுக கருணைக்கு, இலக்காகப்பெற்றோம் = லக்ஷ்யமாகப்பெற்றோம், திருவரங்கம் திருப்பதியே = 'தென்னாடும் வடநாடுந்தொழநின்ற திருவரங்கம் திருப்பதி" என்றும் "ஆராமஞ்சூழ்ந்த வரங்கம்" என்றும் "தலையரங்கம்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அகிலதிவ்யதேச ப்ரதானமான திருவரங்கம் திருப்பதியே இருப்பாகப்பெற்றோம் = நித்யவாஸஸ்தானமாகப் பெற்றோம், மன்னிய சீர் = பரபக்த்யாதி கல்யாணகுணங்கள் பொருந்தியிருக்கிற, மாறன் = நம்மாழ்வாருடைய, கலை = தொண்டர்க்கமுதான வகுளபூஷண வாக் அமுதத்தை, உணவாகப்பெற்றோம் = அபூர்வமாக புசிக்கப்பெற்றோம், மதுரகவி = 'தேவுமற்றறியேன்" என்றருளிச்செய்த மதுரகவியாழ்வாருடைய, சொற்படியே = திவ்யஸூக்திப்படியே, நிலையாகப்பெற்றோம் = 'யதீந்த்ரமேவ நிரந்தரம் விஷ்ணோர்வே தைவதம்பரம்' என்றும், 'உன்னையொழியவொரு தெய்வமற்றறியா மன்னுபுகழ்சேர் வடுகநம்பி தன்னிலையை' என்றும், நாமும் நம்முடையாரும் பேசும்படியான சரமபர்வ நிஷ்டையே நிஷ்டையாகப்பெற்றோம், முன்னவராம் நங்குரவர் மொழிகளுள்ளப்பெற்றோம் = தத்ப்ரதிபாதகங்களான நம்முடைய பூர்வாசார்யர்களுடைய திவ்ய ஸூக்திகளான ரஹஸ்யங்களை ஆதரமாக வநுஸந்திக்கப்பெற்றோம், முழுதும் நமக்கவைபொழுதே போக்காகப்பெற்றோம் = அதில ஆதராதிசயத்தையுடைய நமக்கு மற்றொன்றில் பொழுதுபோக்காமல் முழுதும் அவற்றையே காலக்ஷேபமாகப் பெற்றோம், பின்னை = இப்படியான வநந்தரம், ஒன்றுதனில் = தத்திதர க்ரந்தங்களிலொன்றிலும், நெஞ்சுபோகாமல் பெற்றோம் = மநஸ்ஸு சலியாமல் இதிலே ப்ரதிஷ்டிதமாம்படி யிருக்கப்பெற்றோம், பிறர்மினுக்கம் பொறாமையில்லா = இதெல்லாமொருதட்டும் தானொரு தட்டுமாயிருக்குமதாய், "இப்படியிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்றம் மறிந்துவுகந்திருக்கையும்" என்னும்படி அரிதாயிருப்பதான பரோத்கர்ஷங்கண்டால் அஸஹிஷ்ணுதையில்லாத, பெருமையும் பெற்றோமே = மஹத்தையும் லபித்தோமே? இதொரு மஹாலாபமிருந்தபடியே! என்று வியந்தருளுகிறார் (உள்ளுகை = விசாரிக்கை). (௫௫)

(வ-ம) தாம்ஸ்யமானகோயிலிலே (ச)* அருள்கொடுத்திட்டடிய வரையாட்கொள்வாராய் (உ)*அன்பொடு தென்திசைநோக்கிப் பள்ளிகொண்டருளுகிறபெரியபெருமாளுடைய நிர்ஹேதுககருபைக்கு லக்ஷ்யமாகப்பெறறோம், (ங) "தென்னனுடைய வடநாடுந்தொழுநின்ற திருவரங்கத்திருப்பதி" என்றும், (ச) "ஆராமம் சூழ்ந்தவரங்கம்" என்றும், (ரு) "தலையரங்கம்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அகிலதிவ்யதேசப்ரதானமான திருவரங்கத்திருப்பதியே, நித்யமாக வாஸஸ்தானமாகப் பெறறோம், பரபக்தயாதிகல்யாணகுணங்கள் பொருந்தியிருக்கிற வாழ்வாருடைய தொண்டர்க்கமுதான வருள் பூஷணவாக்கமருத்தத்தை ஆஸ்ரமாக புஜிக்கப்பெறறோம்

(சு) "தேவுமற்றறியேன்" என்கையாலே, அவர்களோசகிறித்திருப்பாரெனனுமபடியானமதுரகவிகளுடைய திவ்யஸூக்திப்படியே ‘ யஸ்ய தேவே பரா பக்தி: யதா தேவே ததா குரௌ - யதீந்த்ரமேவ நிரந்தரம் விஷேவேதைவகம்பரம்" (எ) ‘உன்னையொழிய ஒருதெய்வம் மற்றறியாமன்னுபுகழ்சேர்வடுசநம்பி தன்னிலைமை" என்றும், நாமும் நமமுடையாரும பேசும்படியான சரமபர்வநிஷ்டையே நிஷ்டையாகப் பெறறோம் ததபரதிபாதககளான நமமுடைய பூர்வாசார்யர்களுடைய திவ்யஸூக்திகளான ரஹஸ்யங்களை (அ) "நெஞ்சத்தனனால தேறலுமாம்" என்னுமபடி மேலெழுவனறிக்கே ஆந்தரமாக வநுஸந்திக்கப் பெறறோம், அதிலாதராதிசயத்தையுடைய நமக்கு மற்றொன்றில பொழுதுபோக்காமல் முழுதுமவற்றையே காலக்ஷேபமாகப்பெறறோம் இப்படியானவநுக்ரம் தந்திரகரந்தங்களிலொன்றிலும மநஸ்ஸு சலியாமல இதிலே பரதிஷ்டிதமாம்படியிருக்கப் பெறறோம் இதெல்லாமொருதட்டும, தாலொருதட்டுமா யிருக்குமதாய, (க) "இப்படியிருக்கும ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோற்றமறிந்திருக்கையும்" என்னுமபடி - அரிதாயிருப்பதான பரோசராயங்கண்டால அஸஹிஷ்ணுதையில்லாத மஹத்தையும் லபித்தோமே? இதொருமஹாலாபம இருந்தபடியே!, உளருதல=விசாரித்தல (ருரு)

(க) பெரி-தி-ச-க-ங (உ) பெரு-தி-க-கo (ங) பெரி-தி ச-க-கக
ச) சிறியதிரும- (ரு) உ-திருவ-எo (சு) கண்ணி உ
(எ) கக (அ) உபதேசா. (க)மு முக்ஷு-ப்படி-உ.

(அ-கை) "மதுரகவி சொற்படியே நிலையாகப் பெற்றோம்" என்று தம்முடைய நிலையை வெளியிடாநின்றுகொண்டு அதுக்கநுரூபமாக அவர் திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தை யபேக்ஷிக்கிறார்.

உன்றனபிமானமே யுத்தாரகமென்று
சிந்தைதெளிந்திருக்கச் செய்தநீ—அந்தோ
எதிராசா நோய்களாலென்னை நலக்காமல்
சதிராக நின்றிருத்தாள் தா. (௫௧)

எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! உன்றன் அபிமானமே உத்தாரகமென்று = ("ஆசார்யாபிமாநமே யுத்தாரகம்" என்கிறபடியே) தேவருடைய அபிமாநமே யிவ்வாத்மாவுக் குத்தாரகமென்று, சிந்தை தெளிந்திருக்கச்செய்தநீ = "தெளிவுற்ற சிந்தையர்" என்கிறபடியே, மநஸ்ஸு நிர்மலமாய் தந்நிஷ்டனாயிருக்கும்படி பண்ணியிருக்கும்படி உபகரித்தருளின தேவர், அந்தோ = ஐயோ! நோய்களால் = வேதனைகளால், என்னை = அடியேனை, நலக்காமல் = பாதியாமல், சதிராக = ஸாமர்த்தியமாக, நின்திருத்தாள் = தேவர் திருவடிகளை, தா = ப்ரஸாதித் தருளவேணும். (௫௧)

(வ்-ம்) எதிகளுக்கு நாதரானவரே! "ஆசார்யாபிமானமே யுத்தாரகம்" என்கிறபடியே, தேவருடைய அபிமானமே இவ்வாத்மாவுக்குத்தாரகமென்று (௧) "தெளிவுற்ற சிந்தையர்" என்கிறபடியே, மநஃப்ரஸாதமுண்டாய், தந்நிஷ்டராயிருக்கும்படிபண்ணி உபகரித்தருளினதேவர், அய்யோ! வேதனைகளாலடியேனை நலக்கேடுபண்ணாமல் (௨) "సుఖేనేమాం ప్రకృతిం స్థూలసూక్ష్మరూపాం విసృజ్య-సాంకే தமாம் ப்ரக்ருதிம் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபாம் விஸ்ருஜ்ய" என்கிறபடியே. ஸாமர்த்த்யமாக (௩) "உன்பதயுகமா மேர்கொண்டவீடு" என்கிறபடியேதேவர் திருவடிகளை ப்ரஸாதித்தருளவேணும். சதிர்—விரகு. (௫௧)

(அ-கை) இப்படி நீர்சொல்லுகிற நிர்ப்பந்தமெல்லாங்கேட்டு, நாம் உம் கார்யம்செய்கைக்கு எந்த ஸம்பந்தப்ராபல்யங்கொண்டு தடருகிறீரென்ன, பிள்ளை திருவடிகளையாச்ரயித்த ராஜகுலமாஹாத்ம்யத்காலே யொருவஸ்து வென்றபிமானித்து, அடியேனுடைய

(௧) தி-வாய்-எ-௫-௪௧. (௨) சரணாகதிகத்யம். (௩) இரா-நூ-

அபராதம் பாராததேவர் (க) "யதீச்வர ச்ருணு ஸ்ரீமந் க்ருபயா பரயா தவ" என்கிறபடியே, அடியேனுடைய முக்த (ஶ) ஜல்பிதத்தைச் செவிதாழ்த்துக் கேட்டருளவேணுமென்கிறார்.

> தேசிகர்கள்போற்றும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை
> வாசமலர்த்தாளடைந்த வத்துவென்று—நேசத்தால்
> என் பிழைகள்காணு வெதிராசரே யடியேன்
> புன்பகர்வைக் கேளும் பொறுத்து. (௫௭)

தேசிகர்கள் போற்றும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை = தேசிககுல கூடஸ்தரான ஆழ்வாருடைய அசேஷ வ்ருத்தியிலும் அந்விதராய், அதுவேயாத்ரையாய்ச் செய்துகொண்டு போருகையாலே, "செந்தமிழ்வேதத் திருமலையாழ்வார்வாழி" என்று, ஆசார்யர்களாலே மங்களாசாஸநம் பண்ணும்படியான மாஹாத்ம்யத்தை யுடையரான பிள்ளையுடைய, வாசமலர்த்தாளடைந்த = ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய யுக்தமான திருவடிகளை யாஶ்ரயித்த, வத்துவென்று = சேஷத்வாஶ்ரயமான வஸ்துவென்கிற, நேசத்தால் = ஸ்நேஹத்தாலே, என்பிழைகள்காணு = அடியேனுடைய அபராதங்களை தர்ஶியாதே, (அதில் அவிஜ்ஞாதாவா யிருக்கிற) எதிராசரே = எம்பெருமானாரே! அடியேன் = அடியேனுடைய, புன்பகர்வை = அல்பவார்த்தைகளை, பொறுத்து = சீறாமல் ஸஹித்து, கேளும் = ஸாதரமாகத் திருச்செவிசாத்தியருளவேணும். (௫௭)

(வ்-ம்) தேசிககுலகூடஸ்தரான வாழ்வாருடைய வஶேஷவ்ருத்தியிலு மந்விதராய், அதுவேயாத்ரையாய்ச் செய்துகொண்டுபோருகையாலே, "செந்தமிழ்வேதத் திருமலையாழ்வார்வாழி" என்று ஆசார்யர்களாலே மங்களாஶாஸநம் பண்ணும்படியான மாஹாத்ம்யத்தையுடையரானபிள்ளையுடைய ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்யயுக்தமான திருவடிகளை யாஶ்ரயித்து ஶேஷத்வாஶ்ரயமான வஸ்துவென்கிற ஸ்நேஹத்தாலே அடியேனுடைய வபராதங்களை தர்ஶியாதே, அதில் அவிஜ்ஞாதாவாயிருக்கிற தேவர் அடியேனுடைய தோஷயுக்தமான முக்த(ஶ)ஜல்பிதத்தைச் சீறாமல் ஸஹித்து நின்று ஸாதரமாகத் திருச்செவிசாத்தியருளவேணும். (௫௮)

(அ-கை) "திருவாய்மொழிப்பிள்ளை வாசமலர்த் தாளடைந்த வத்து" என்கிறமாத்திரமேயோ? அவராலே லப்தஜ்ஞானனான வெனக்கு த்வத்ஸம்பந்தஜ்ஞான மில்லையோ வென்கிறார்.

எந்தை திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யின்னருளால்
உன்றனுறவை யுணர்த்தியபின்—இந்தவுயிர்க்
கெல்லாவுறவும் நீயென்றே யெதிராசா
நில்லாததுண்டோ வென்னெஞ்சு. (நிஅ)

எந்தை — "திருமந்த்ரம் மாதாவும், பிதாவாசார்யனு மென்றருளிச் செய்வர்கள்" என்கிறபடியே, எனக்குப்பிதாவான. திருவாய்மொழிப்பிள்ளை =திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தம்முடைய, இன்னருளால்=நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, உன்றனுறவை=தேவர் திருவடிகளில் ஸர்வவித பந்துத்வத்தையும், உணர்த்தியபின் = அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம் பண்ணி ரக்ஷித்தருளின வநந்தரம், இந்தவுயிர்க்கு=இப்படியுண்டான ஸம்பந்தத்தையறிந்த விந்த வாத்மாவுக்கு, எல்லாவுறவும் = மந்த்ர ப்ரதிபாத்யமான நவவிதஸம்பந்தமும், நீயென்றே=தேவரென்றே, (அத்யவஸித்து) எதிராசா = எம்பெருமானாரே! என்னெஞ்சு = அடியேனுடைய மநஸ்ஸு, நில்லாததுண்டோ? = நிலைநில்லாதே யிருக்குமதுண்டோ? "தந்தை நற்றாய் தாரந் தனயர் பெருஞ்செல்வ மென்றனக்கு நீயே" என்றும், "அல்லாச்சுற்றமுமாகி" என்றுமன்றோ விருப்பது? (கூஉ)

(வ்-ம்) "திருமந்த்ரம்மாதாவும், பிதா ஆசார்யனுமென்றருளிச் செய்வர்கள்" என்கிறபடியே எனக்கு ஜநகரான திருவாய்மொழிப் பிள்ளை தம்முடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, தேவர் திருவடிகளில் ஸர்வவிதபந்துத்வத்தையும் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம்பண்ணி ரக்ஷித்தருளின வநந்தரம் இப்படி யுண்டானஸம்பந்தத்தை யறிந்த விந்த வாத்மாவுக்கு மந்த்ரப்ரதிபாத்யமான நவவிதஸம்பந்தமும் தேவரென்று அத்யவஸித்து அதில் நிலைநில்லாதே இருக்குமதுண்டோ என்னுடைய மநஸ்ஸு; "தந்தை நற்றாய் தாரந் தனயர் பெருஞ் செல்வமென்றனக்கு நீயே" என்றும், "அல்லாச்சுற்றமுமாகி" என்றுமன்றோ விருப்பது. (நிஅ)

(அ-கை) இப்படி தேவர் திருவடிகளில் ஸம்பந்தஜ்ஞானத்தை யுடையவெனக்கு ஹிதபரரான பெரியபெருமாள் பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டுவந்து முகக்காஸந்முண்டாக்கித் தாமே மார்க்கசிந்தை பண்ணி தேஹவிமோசநம் பண்ணுங்காலாவதியை யருளிச்செய்ய வேணுமென்கிறார்

எந்தைத்திருவரங்கர் ஏரார்கருடன்மேல்
வந்து முகங்காட்டி வழிநடத்த — சிந்தைசெய்திப்
பொல்லாவுடம்புதனைப் போக்குவதெந்நாள்கொலோ
சொல்லாய் எதிராசா சூழ்ந்து (௫௧)

எந்தை = அடியேனுக்குத் தந்தையும் தாயுமான திருவரங்கர் = கோயிலையிட்டு நிரூபிக்கும்படியான பெரியபெருமாள், ஏரார்கருடன்மேல் = அழகு நிறைந்த பெரியதிருவடியின்மேல், வந்து = எழுந்தருளி, முகங்காட்டி = சரம விக்ரஹஸமயத்திலே அடியேனுக்கபேக்ஷிதமான கஸ்தூரி திருநாமத்தையும், முறுவலையுடைத்தான திருமுகமண்டலத்தையுங்காட்டி, வழிநடத்த = அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே நடத்திக்கொண்டுபோக, சிந்தைசெய்து = மநநம்பண்ணி, இப்பொல்லா வுடம்புதனை = இந்த ஹேயமான தேஹந்தன்னை, போக்குவதெந்நாள்கொலோ = தேவர்க்காகப் போக்கியருளுவதெந்நாளோ? எதிராசா = எம்பெருமானாரே! சூழ்ந்து = (அத்தைநான் தேறியிருக்கும்படி) விசாரித்து, சொல்லாய் = அருளிச்செய்தருளீர்

(வ-ம்) எனக்குத் தந்தையும் தாயுமானவராய் கோயிலையிட்டுநிரூபிக்கும்படியான பெரியபெருமாள், (௧) *அஞ்சிறைப்புள்பாகரான வாகாரந்தோன்ற ஸௌந்தர்யாதிகளால் மிக்கிருக்கிற பெரியதிருவடிமேல்கொண்டெழுந்தருளி ஶரீரவியோகஸமயத்திலே எனக்கபேக்ஷிதமான கஸ்தூரிதிருநாமத்தையும், (௨) "நலத்திரமுத்தவெண்ணகைச்செய்யவாய்" என்று முறுவலையுடைத்தான ஒளிமதிசேர் திருமுகத்தையுங்காட்டி யநுபவிப்பித்து (௩) *அரங்கத்துறையுமின்துணைவனான தாம் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே கொண்டுபோய்

(௧) திருமெ ௧ ௫ (௨) பெரு-தி ௨-௭ (௩) தி-மொ-

(௧) "ஸ்வாமி-நயாமி" யின்படியே வழிநடத்த மனம்பண்ணி (௨) 'உன் சரணந் தந்தென் சன்மங் களையாயே" என்னும்படியே அதுக் கந்தர பாவியாகவிந்த ஹேயமான தேஹந்தன்னை தேவர்க்காகப் போக்கியருளுவது என்னாள், அத்தை நான் தேறியிருக்கும்படி விசாரித்தருளிச்செய்தருளீர் (௩) 'ஸ்ரீமுனே சதுர்த்தசே வர்ஷே-ப்ராணே சாந்தத்தசே வர்ஷே" என்று நாளவதியிட்டு, பின்பு (௪) 'ஸம்ஸாரம் ஹர்ஷபுஷ்டம் ஆருரோஹாதம ஹ்ருஷ்டஃ' என்று ஹர்ஷபுஷ்ட ரபிருந்தாப்போலே அதுகொண்டு நான் ஹ்ருஷ்டனாய் இருக்கலாய்த்து அன்றிக்கே சூழ்ந்தென்கிறது-பெரியபெருமாள் *அவாவறச் சூழ்ந்த படியாகவுமாம் (௫) 'சொல்லு நீ யாம் அறியச் சூழ்ந்து" என்கிறவிடத்துக்கு விசாரித்தென்றிறே வ்யாக்யானம் பண்ணினார்கள் (௫௧)

(அ-கை) இனி நம்பேற்றுக்கு நாம் தாமதப்ரிக்கவேணுமோ? பெரியபெருமாள் எம்பெருமானாருக்குப் பண்ணியருளின பேறுகளெல்லாம் அவர் திருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடைய நமக்கு தா(௬)யப்ராப்தமாயிருப்பதொன்றன்றோவென்று அத்தைத் தாம் பெற்றாராகத் திருவுள்ளத்தோடேகூடி ப்ரீதராயருளுகிறார்

இந்தவரங்கத் தினிதிருநீ யென்றரங்கர்
எந்தையெதிராசர்க்கீந்தவரம் — சிந்தைசெயில்
நம்மதன்றோ நெஞ்சமே நற்றாதைசொம்புதல்வர்
தம்மதன்றோ தாயமுறைதான் (௬௦)

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்

அரங்கர் = பெரியபெருமாள், இந்த வரங்கத்து = இந்தக் கோயிலிலே, இனிதிருநீயென்று = ('ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ") என்கிறபடியே ஸுகமாகவிருமென்று, எந்தை யெதிராசர்க்கு = அடியேனுக்குப் பிதாவான எம்பெருமானார்க்கு, ஈந்தவரம் = ப்ரஸாதித்தருளின வரத்தை, சிந்தை செயில் = விசாரிக்குமளவில், நெஞ்சமே = மானஸ்ஸே நம்மதன்றோ = நம்முடைய

(௧) வராஹசரமம் (௨) திருவாய்-௫-௮-௭ (௩) ஜா-அயோ-
(௪) ஜா-யு- (௫)

தன்றோ? (அதெப்படியென்னில்) நற்றாதை=நிருபாதிகபிதாவினுடைய, சொம்=சொத்துக்கள், தாயமுறைதான் (दाय) தாயப்ராப்தியாலே, புதல்வர் தமதன்றோ=புத்ரனுக்காகவேயன்றோ விருப்பது? (ஆகையாலே நம் ப்ராப்திக்கு நாமே யத்நிக்கவேண்டா) எல்லாம் ஸித்தமாகவே யன்றோ இருக்கிறது? இனி அவரிடத்திலே ந்யஸ்தபரராயிருக்குமத்தனை

ஆக இத்தால் உபயவிபூதியை ஸ்வாயத்ததையும் பெரியபெருமாளாலே பெற்றுடையராய், அத்தாலே "ஸ்ரீவிஷ்ணுலோக மணிமண்டபமார்க்கந்தாயி" யாய், ப்ரபந்ந ஜநகூடஸ்தராயிருக்கிற எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ருசிகார்யமாக, யதீந்த்ரப்ரவணரான ஜீயர் பண்ணியருளின ப்ரார்த்தனை, அவரபிமாநாந்தர்ப்பூதரெல்லார்க்குமாய், அத்தாலே எம்பெருமானார் ப்ரஸாதத்தைப்பெற்று நித்யவிபூதியான பரமபதத்திலே நிரந்தரபகவதநுபவகைங்கர்ய நிரதராய் வாழப்பெறுவார்களென்று ஆர்த்தஜ்ஞர் சொல்லித் தலைக்கட்டியருளிற்று (௬௰)

(வ-ம)(க) ‘‘ద్వయమర్థానుసన్ధానేనసహ సదైవంవక్తా యావచ్ఛరీరపాతమత్రైవ శ్రీరఙ్గే సుఖమాస్వ-த்வயம் அர்த்தாநுஸந்தாநேந ஸஹ ஸதைவம் வக்தா, யாவச்சரீரபாதமத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ" என்றருளிச்செய்து, அநந்தரம், ‘‘శరీరపాతసమయే తు ஸரீரபாதஸமயேது" என்று தொடங்கி ‘ నిత్యకిఙ్కరో భవిష్యసి, మా తేభూదత్రసంశయః-ఇతి మయైవహ్యుక్తమ్- అతస్త్వం తత్త్వతో మత్ జ్ఞానదర్శనప్రాప్తిషు నిశ్శంసయస్సుఖమాస్వ-நித்யகிங்கரோ பவிஷ்யஸி, மாதே பூதத்ரஸம்ஸய:-இதி மயைவஹ்யுக்தம்-அதஸ்த்வம் தத்வதோ மத்ஜ்ஞாநதர்ஸநப்ராப்திஷு நிஸ்ஸம்ஸயஸ்ஸுகமாஸ்வ" என்னுமளவாக தேஹபாதந்தொடங்கி கைங்கர்யபர்யந்தமாக வுண்டான பேறுகளெல்லாம், நாமே தலைக்கட்டித்தருகிறோமென்று, பெரியபெருமாள் நமக்கு ஜநகரான எம்பெருமானார்க்கு வழங்கியருளினவர்த்தை நிரூபிக்கில், அவர்க்கவர் ஜநகரான நம்மதன்றோ மநஸ்ஸே!,

அதெப்படி யென்னில்,-நிருபாதிகபிதாவானவன் ஸ்வம் தாயப்ராப்தியாலே புத்திரனுக்கேயன்றோவிருப்பது? ஆகையாலே நம்ப்ராப்திக்கு நாமே யத்நிக்கவேண்டா? எல்லாம் ஸித்தமாயே யன்றோ யிருக்கிறது? இனி அவரிடத்திலே ந்யஸ்தபரராயிருக்குமத்த

(க) ஶரணாகதிகத்யம்

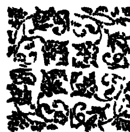
தனை. ஆகவித்தால் உபயவிபூத்யைச்வர்யத்தையும், பெரியபெருமாளாலே பெற்றுடையராய், அத்தாலே "ஶ்ரீவிஷ்ணுலோகமணிமண்டபமார்க்கதாயீ-ஶ்ரீவிஷ்ணுலோக மணிமண்டபமார்க்கதாயிபாய், ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தராயிருக்கிற வெம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ருசிகார்யமாக, யதீந்த்ரப்ரவணரான ஜீயர் பண்ணியருளின ப்ராப்யப்ரார்த்தனை-அவரபிமாநாந்தர்ப்பூதரெல்லார்க்குமாய், அத்தாலே எம்பெருமானார் ப்ரஸாதத்தைப்பெற்று, நித்யவிபூதியிலே நிரந்தரபகவதநுபவகைங்கர்யநிரதராய் வாழப்பெறுவார்களென்றவர்த்தஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டிற்றாயிற்று.

எதிராசா! எதிராசா! என்று ஸம்போதிக்கிறதெல்லாம் தமக்குமவர்களோடொத்த ப்ராப்தியுண்டாகையாலும், "யஸ்யஸ்யஶ்ருதஸ்ஸ-யதயப்ராப்தஸத்வா:" என்கிறபடியே யதிகளுக்கு நாதராகையாலும், அத்தையடிக்கடி யாதரித்தருளிச்செய்கிறார்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த

ஆர்த்திப்ரபந்தவ்யாக்யானம் முற்றிற்று,

மணவாளமாமுனிகள் வாழித்திருநாமம்

இப்புவியிலரங்கேசர்க்கு ஈடளித்தான் வாழியே
எழில்திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யிணையடியோன் வாழியே
ஐப்பசியில் திருமூலத் தவதரித்தான் வாழியே
அரவரசப்பெருஞ்சோதி யனந்தனென்றும் வாழியே
எப்பொழுதும் ஸ்ரீசைலமேத்தகவந்தோன் வாழியே
ஏராருமெதிராச ரெனவுதித்தான் வாழியே
முப்புரிநூல் மணிவடமும் முக்கோல் தரித்தான் வாழியே
மூதரியமணவாள மாமுனிவன் வாழியே

நாள்பாட்டு

செந்தமிழ்வேதியர் சிந்தைதெளிந்து சிறந்துமகிழ்ந்திடுநாள்
சீருலகாரியர் செய்தருணற்கலை தேசுபொலிந்திடுநாள்
மந்தமதிப்புவி மானிடர்தங்களை வானிலுயர்த்திடுநாள்
மாசறுஞானியர் சேரெதிராசர்தம் வாழ்வுமுளைத்திடுநாள்
கந்தமலர்ப்பொழில் சூழ்குருகாதிபன் கலைகள் விளங்கிடுநாள்
காரமர்மேனி யரங்கநகர்க்கிறை கண்கள் களித்திடுநாள்
அந்தமில்சீர் மணவாளமுனிப்பர னவதாரஞ் செய்திடுநாள்
அழகுதிகழ்ந்திடு மைப்பசியிற் றிருமூலத்தனிநாளே